

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Phải biết xấu hổ !!!

1- Vậy là cuộc lấy ý kiến nhân dân về việc sửa đổi Hiến pháp đã bắt đầu. Từ ông nhà nước đến các chú báo chí (công cụ) đều tuyên bố rùm beng về cái gọi là “hoạt động dân chủ sôi” nổi này.

Báo Vietnamnet (điện tử) ngày 6-11-2012 cho biết: “Chốt phiên thảo luận tổ sáng nay, Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Sinh Hùng, Trưởng ban soạn thảo sửa đổi HP, nhấn mạnh một số yêu cầu với các đại biểu trong quá trình góp ý cho việc sửa đổi. Ông nói: HP đã xác định rõ mọi quyền lực đều nằm ở nơi dân. Dân ủy quyền cho QH, dân cũng đặt ra các định chế cho nhà nước nên tất cả đều phải chịu sự giám sát của dân, kể cả tổ chức đảng và đảng viên. Bản HP sửa đổi lần này sẽ là khung cơ bản thể hiện rõ quyền lực của dân”. Vậy là nhân dân thực sự làm chủ rồi nhé! Oái oăm thay, Nguyễn chủ tịch thân nhiên phán tiếp: “Ban soạn thảo vẫn thống nhất giữ nguyên điều 4 HP về vai trò lãnh đạo của Đảng”. Nghĩa là lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội VN vẫn chỉ là cái đảng luôn tự nhận là “đội tiên phong và đại biểu trung thành của giai cấp công nhân, của nhân dân lao động (dù hai giới này xưa nay bị sử dụng đến thì mạng và bị bóc lột tận xương tủy) và của dân tộc VN (dù đám dân này xưa nay vẫn bị làm vật thí nghiệm cho chủ thuyết Mác-Lê công cuồng và bày nô lệ cho chế độ CS độc tài toàn trị).

Đến phiên Tạp chí Cộng sản (điện tử) hôm 02-01-2013 cũng cho biết: “Ngày 28-12-2012, Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng đã ký ban hành Chỉ thị số 22 của Bộ Chính trị về việc tổ chức lấy ý kiến nhân dân về dự thảo sửa đổi HP”. Chỉ thị mở đầu rất hùng hồn: “Việc tổ chức lấy ý kiến nhân dân về dự thảo sửa đổi HP năm 1992 là một đợt sinh hoạt chính trị quan trọng, rộng lớn trong toàn Đảng, toàn dân và cả hệ thống chính trị nhằm phát huy quyền làm chủ, trí tuệ, tâm huyết của các tầng lớp nhân dân... góp phần xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa VN của nhân dân, do nhân dân, vì nhân dân.” Rồi ông ra lệnh cho các cấp lãnh đạo cơ quan, tổ chức, đơn vị phải “đôn đốc, kiểm tra và tạo điều kiện cần thiết cho... việc lấy ý kiến nhân dân; kịp thời tháo gỡ khó khăn, vướng mắc... xây dựng báo cáo đóng góp ý kiến của nhân dân, bảo đảm đúng tiến độ, chất lượng, hiệu quả, phản ánh đầy đủ và chính xác ý kiến của nhân dân”. Nghe mà quá sướng! Nhưng chưa kịp mừng vì lòng nhiệt thành quan tâm đến tiếng dân của đảng, người ta đã tá hỏa bởi câu tiếp liền của ông Tổng: “*Quản ủy Trung ương, Đảng ủy Công an Trung ương lãnh đạo, kiểm tra việc lấy ý kiến về dự thảo sửa đổi HP... chỉ đạo chặt chẽ công tác bảo đảm quốc phòng, an ninh, trật tự an toàn xã hội; phối hợp với các cơ quan, tổ chức hữu quan kịp thời đấu tranh, ngăn chặn những hành vi lợi dụng dân chủ việc lấy ý kiến nhân dân để tuyên truyền, xuyên tạc, chống phá Đảng và Nhà nước ta*”. Nghĩa là việc lấy ý kiến nhân dân lần này không chỉ cần có các nhân viên dân sự hay các tòa soạn báo chí lắng nghe lời nói hoặc đón nhận văn bản góp ý về HP rồi gửi về QH, mà cả lực lượng quân đội và công an cũng phải vào cuộc, vì đảng sợ rằng từ trong bọn thảo dân sẽ có những kẻ lợi dụng cơ hội trưng cầu ý kiến đó để tấn công đảng và nhà nước, phá hoại an ninh, làm đảo lộn trật tự xã hội. Ông Tổng nhà ta, trong cùng một văn bản, có thể nói những điều mâu thuẫn nhau (trên miệng dân, dưới đe người) mà chẳng xấu hổ chút nào cả!

Chưa hết, trong cuộc họp báo ngày 29-12-2012, ông Phan Trung Lý, trưởng ban biên tập dự thảo sửa đổi HP lại tuyên bố là nhân dân có thể cho ý kiến đối với mọi nội dung trong bản dự thảo, kể cả điều 4 của HP, “*không có cấm kỵ gì cả*”. Trước đó, cũng số báo Vietnamnet nói trên cho biết thêm: Phó Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc (Trưởng ban chỉ đạo tổng kết thi hành HP) phát biểu: “*Chúng tôi rất lắng nghe, rất cầu thị. Và muốn có một bản HP với giá trị lâu dài*”. Cứ tưởng lần này nhà cầm quyền đã biết cách sẽ một phần “quyền làm chủ” cho nhân dân, thể hiện một bước tiến dân chủ hóa trong bối cảnh Myanmar đang cải cách sâu rộng về mặt chính trị. Nhưng cũng chính ông Phúc thân nhiên nói tiếp: “*Khẳng định điều 4, khẳng định sự lãnh đạo của Đảng là một nội dung rất quan trọng. Vì vậy việc sửa đổi phải hướng tới xác định rõ chỉ một Đảng lãnh đạo...*”. Việc câu sau chửi chống câu trước như thế mà vẫn nói được chỉ có nơi những kẻ hoặc không biết suy nghĩ lý luận hoặc đã hoàn toàn đứt dây thần kinh xấu hổ! Nghĩa là vô liêm sỉ tột cùng! Và dĩ nhiên việc tiêu biến sự xấu hổ rồi đây sẽ thể hiện qua cuộc tổng kết vào cuối tháng 3, khi những ý kiến nào CS thấy bất lợi thì sẽ thẳng thừng vứt vào sọt rác, những đề nghị nào động tới chuyện “nhảy cảm” hay “cấm kỵ” thì sẽ cẩn thận ghi vào sổ đen, chờ ngày đưa ra trước tòa án với nhiều tội danh của Bộ luật Hình sự: Điều 78: tội phản bội Tổ quốc, Điều 79: tội hoạt động lật đổ chính quyền nhân dân, Điều 80: Tội gián điệp, Điều 87: Tội phá hoại chính sách đoàn kết dân tộc, Điều 88: Tội tuyên truyền chống Nhà nước v.v...

2- Đài BBC (điện tử) ngày 10-01-2013 đã đưa bản tin “Hà Nội có nhóm chuyên gia bút chiến”. Theo đó, tại Hội nghị công tác tuyên giáo toàn quốc 2012 sáng ngày 9-1 ở Hà Nội, trưởng ban Tuyên giáo Thành ủy Hồ Quang Lợi cho biết thành phố đã tổ chức đội ngũ chuyên gia (gồm 19 trang tin điện tử và hơn 400 tài khoản trên các mạng xã hội) để “*đấu tranh trực diện, tham gia bút chiến trên internet chống những luận điệu xuyên tạc của các thế lực thù địch*”. Ngoài ra, cơ quan tuyên giáo còn tổ chức đội ngũ 900 “*dư luận viên*” làm công tác đi tuyên truyền. Ông Lợi nói: “*Trong nước, các nhóm đối tượng cơ hội chính trị lợi dụng lòng yêu nước của quần chúng nhân dân đối với các hành vi của Trung Quốc trên biển Đông, sự bức xúc trong dân về giải tỏa đất đai đã kích động nhân dân tổ chức hàng chục cuộc tuần hành biểu tình, gây những hệ quả tiêu cực, ảnh hưởng đến hình ảnh và sự phát triển chung của đất nước*”...

Người ta được biết tay Trưởng ban Tuyên giáo Thành ủy này từng làm phó biên tập báo Quân Đội Nhân Dân và tổng biên tập báo Hà Nội Mới. QĐND là tờ báo chuyên đời ngụy biện và đầu độc công luận, mới đây nổi đình nổi đám với bài “*Không thể chấp nhận quan điểm quốc gia hóa quân đội*” của cái ông Trung tướng, Phó Giáo sư, Tiến sĩ Nguyễn Tiến Bình, và bài “*Điều 88 Bộ luật Hình sự với quyền con người và quyền công dân*” của tác giả Đức Giang nào đó phản bác lại những ý kiến kêu gọi tôn trọng nhân quyền tại Việt Nam. Còn tờ Hà Nội Mới thì từng nổi danh qua việc dựng chuyện đã kích vu không

**GIẢI NHÂN QUYỀN
VIỆT NAM 2008
GIẢI TRUYỀN THÔNG
LIÊN MẠNG 2011**

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ▶ **Phải biết xấu hổ !!!**
- Trg 03** ▶ **Kháng thư về phiên tòa xử 13 công dân yêu nước tại Nghệ An - Nhóm LM Nguyễn Kim Điền.**
- Trg 04** ▶ **Thảm nạn tín đồ Tin Lành tại Tây Nguyên. -Gia Minh-Hải Huỳnh.**
- Trg 06** ▶ **Thảm nạn tín đồ Hòa Hảo tại An Giang, Đồng Tháp. -Gia Minh-Thanh Quang.**
- Trg 08** ▶ **Điểm tin Công giáo Việt Nam năm 2012. -Lê Thiên.**
- Trg 10** ▶ **Không tự do-Không đối lập. -Nguyễn Quang Duy.**
- Trg 13** ▶ **Top ten ấn tượng năm 2012. -Trương Duy Nhất.**
- Trg 15** ▶ **Tuyên bố về gói giải cứu bất động sản của TT Ng. Tấn Dũng. -Nhóm Người Việt vì DT Việt.**
- Trg 16** ▶ **Đầu năm, các nhà lãnh đạo lại khai mồm với đôi trá. -Phan Nguyễn Việt Đăng.**
- Trg 17** ▶ **Lãnh đạo VN đang gieo rắc tư tưởng đầu hàng? -Thanh Quang.**
- Trg 18** ▶ **Hiến pháp càng sửa càng nát, càng độc tài. -Phạm Trần.**
- Trg 20** ▶ **Sửa đổi Hiến pháp VN phải bắt đầu với việc bỏ điều 4. -Thanh Phương.**
- Trg 23** ▶ **Mồm mồm mom. -Bùi Tín.**
- Trg 25** ▶ **Theo lao vào cõi ăn mày? -Đình Tấn Lực.**
- Trg 27** ▶ **Án nghĩa Trung Cộng. -Ngô Nhân Dụng.**
- Trg 28** ▶ **Cho người bắt khướu (thơ). -Người Phương Nam.**
- Trg 29** ▶ **Đừng vì sợ hãi mà im lặng trước cảnh tiền và máu đang... -Lê Diễm Đức.**
- Trg 31** ▶ **Thảm trạng nông dân dưới chế độ „của dân, do dân và vì... -Nam Nguyễn-Nguyễn Hiếu.**

**CỰC LỰC PHẢN ĐỐI
VỤ ÁN VÀ PHIÊN TÒA
BẤT CÔNG Ô NHỤC
KẾT ÁN 14 THANH
NIÊN YÊU NƯỚC.**

giáo dân Thái Hà và Đức Tổng giám mục Ngô Quang Kiệt năm 2007-2008 mà Hồ Quang Lợi là chủ mưu chính. Nhờ đã "lập đại công" dang dở trong vụ này nên y được cất nhắc lên Trưởng ban Tuyên giáo Hà Nội đầy quyền lực và béo bở.

Theo tác giả Tâm Đồn (với bài "Đội quân đôn hèn" đăng trên BVN), đây là lần đầu tiên một quan chức CS công khai thừa nhận sự tồn tại của một nhóm chuyên viết ăn lương, mà dư luận thường gọi là 'hồng vệ binh', hay 'CAM' (Công an mạng). Nó tương tự như bên Trung Quốc cách đây khoảng 10 năm, khi những người bất đồng chính kiến, dân chủ đối kháng bắt đầu sử dụng công cụ sắc bén Internet để truyền bá các tư tưởng và giá trị dân chủ ưu việt chống lại các tư tưởng độc tài tệ hại của nhà cầm quyền CS. Bắc Kinh lúc ấy, ngoài việc bịa đặt các chứng cứ hình sự để dễ bề tống ngục họ nhằm dập tắt tiếng nói lương tri, đã tạo ra một công cụ hết sức tàn độc và uơ hèn: lực lượng đánh thuê trên mạng, có nhiệm vụ viết các ý kiến phản hồi bênh vực đảng CS, đã phá các tư tưởng dân chủ và cải cách. Các "chiến binh" đặc biệt với đồng lương ưu đãi này cả ngày ngồi trước máy tính, nặn ra những luận điệu mà Đảng mong muốn, sau đó tung lên mạng. Với số lượng ước tính khoảng 20.000, đội quân chiến binh thầm lặng và vô liêm sỉ đó đã nhận được những khoản tiền khổng lồ (nghe nói là 50 nhân dân tệ cho mỗi một comment) lấy từ tiền thuế nhân dân.

Tại VN, khoảng 3-4 năm nay, nhiều người đã đặt ra câu hỏi: Liệu nước ta có tồn tại một lực lượng đánh thuê trên mạng không? Không ai trả lời nổi. Nhưng cho đến sáng ngày 09-01-2013, mọi việc trở nên rõ ràng: tên tó Việt cộng cũng đã học theo ngón nghề của ông thầy Tàu cộng, xây dựng một đội quân đánh thuê trên mạng, dưới sự điều hành của một trong những kẻ mặt dày nhất và vô liêm sỉ nhất trên lãnh vực truyền thông CS (bên cạnh Hữu Ước và Nguyễn Như Phong). Với sự thừa nhận của Hồ Quang Lợi, Việt cộng thêm một lần nữa áp dụng các biện pháp và chính sách của Tàu cộng, kể cả vĩ mô và vi mô. Đội lính đánh thuê trên mạng do đảng Cộng sản thành lập và trả lương với tiền thuế của nhân dân này chắc chắn sẽ bắt chước xấu hổ, liêm sỉ để tiếp tục những trò hèn nhát (giấu mặt, nặc danh), thô bạo (hacker phá hoại) và tráo trở (bịa đặt xuyên tạc) để tấn công giới bất đồng chính kiến, giới dân chủ đối kháng và giới trí thức phản biện ở Việt Nam.

3- Cũng phải nêu tên một số lãnh đạo chức rất cao nhưng mặt cũng rất dày mà tên tuổi được công luận nhắc nhở qua nhiều sự kiện khác trong thời gian gần đây. Đó là Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng với lập trường "Kỷ luật (trong đảng) chỉ sinh ra thù oán, đối phó, thành phe phái, rồi nội bộ" và cho thái độ bao che nhau này là "tư tưởng nhân văn" (Cuộc tiếp xúc cử tri Hà Nội hôm 01-12-12). Đó là cựu thứ trưởng bộ Tài nguyên Môi trường Đặng Hùng Võ mà hôm 8-11-2012, đã thừa nhận sai lầm và nhận lỗi trước mặt nông dân Văn Giang khi ký hai tờ trình năm 2004 dẫn đến việc Phó thủ tướng lúc ấy ký quyết định thu hồi đất trái luật, rồi chỉ vài hôm sau lại chẳng ngượng miệng nói việc thừa nhận ấy quá hấp tấp vội vàng !?! Đó cũng là Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng vốn đang ngậm tằm (và công luận sợ là đang rắp tâm) trước sự việc nữ diễn viên kiêm đạo diễn điện ảnh Nguyễn Thị Kim Chi, hôm 8-12-2012, từ chối lời khen của ông vì "không muốn trong nhà có chữ ký của một kẻ đang làm nghèo đất nước, làm khổ nhân dân" và coi đó là một sự xúc phạm.

Xấu hổ, liêm sỉ là một trong những đức tính Ông Trời phú bẩm cho con người để xây dựng nhân cách, chùn tay trước điều xấu định làm, sửa chữa những lỗi lầm đã phạm và thay đổi lối ứng xử, cách hành động của mình, đặc biệt đối với tha nhân và xã hội trong tương lai. Nhưng lịch sử mấy mươi năm của đảng CS cho thấy đức tính này hầu như vắng bóng hoàn toàn nơi các đảng viên, nhất là nơi hàng lãnh đạo đảng. Thảo nào chính trị ngày càng hà khắc, kinh tế ngày càng suy thoái, đạo đức ngày càng lụn bại, xã hội ngày càng hỗn loạn và đất nước ngày càng lâm nguy! **BBT**

Góp ý sửa đổi Hiến pháp (Babui-DCVonline.net)

KHÁNG THƯ VỀ PHIÊN TÒA XỬ 14 CÔNG DÂN YÊU NƯỚC TẠI NGHỆ AN NGÀY 08-09/01/13 Việt Nam 12-01-2013

Kính thưa toàn thể Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước,

Kính thưa anh chị em Kitô hữu (Công giáo và Tin lành),

Kính thưa các chính phủ dân chủ và các cơ quan nhân quyền quốc tế.

Hôm 08 và 09 tháng 01 năm 2013, nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam đã mở phiên tòa sơ thẩm xét xử 14 công dân yêu nước tại thành phố Vinh, tỉnh Nghệ An, theo điều 79 Bộ luật Hình sự, với tội danh “hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân”. Phiên tòa đã kết thúc với một bản án tổng cộng 83 năm tù giam và 42 năm quản chế dành cho họ. Vụ án, phiên tòa và các bản án đã gây công phẫn tột cùng cho công luận trong và ngoài nước. Bộ Ngoại giao và Hạ viện Hoa Kỳ, Hội Ân xá Quốc tế, Tổ chức Theo dõi Nhân quyền, Tổ chức Phóng viên Không biên giới, Ủy ban Bảo vệ Ký giả, Liên hiệp Truyền thông Công giáo Việt Nam, Đại học Stanford (California)... đã lên tiếng phản đối mạnh mẽ hành động này của nhà cầm quyền CSVN.

Trong trách nhiệm bênh vực công lý và với nghĩa vụ chính trị công dân, Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền chúng tôi tuyên bố như sau:

1- Cực lực lên án nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam đã vi phạm pháp luật trầm trọng qua nhiều lỗi hành xử liên can tới bản thân và gia đình 14 bị can yêu nước. Khởi đầu là bắt người sai pháp luật: bắt cóc kiểu xã hội đen, không thông báo ngay cho gia đình, nhằm gây một cơn kinh khiếp hoảng loạn chung. Trong thời gian giam giữ, đã không cho họ có được sự cố vấn pháp lý của luật sư, sự nâng đỡ tinh thần của gia đình, hầu khủng bố họ về mặt tâm lý. Gần đến ngày xét xử, đã không thông báo và mời nhiều thân nhân của họ tham dự, để họ cảm thấy bị bỏ rơi trong phiên tòa.

Trong chính 2 ngày sơ thẩm được tuyên bố là “công khai”, nhưng bên ngoài tòa án, nhà cầm quyền huy động hàng ngàn công an, dân phòng, côn đồ chặn đường thân nhân các bị cáo từ xa, tước đoạt biểu ngữ, y phục, máy chụp hình của họ, cấm cản nhiều phóng viên tự do đến tác nghiệp, dùng loa phóng thanh phá thối các nhóm cầu nguyện, thậm chí

bắt giam và hành hung đến trọng thương một số người, chưa kể báo đài công cụ đã vu khống lăng nhục và định tội trước cho các bị can. Bên trong tòa án thì thân thuộc 14 công dân bị hạn chế tối đa sự hiện diện, có người bị đui ra khỏi phòng xử; các bị cáo không được quyền trả lời đúng theo ý muốn và sự thật, các luật sư chẳng được trình bày đầy đủ lời bào chữa và không được thẩm phán lẫn công tố ghi nhận các ý kiến đề nghị (như trả lại hồ sơ để điều tra bổ sung)

2- Cực lực lên án nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam đã chà đạp quyền con người và quyền công dân qua nội dung của cáo trạng, của phiên tòa và của các bản án. Đi từ sự kiện các bị can có liên lạc với đảng Việt Tân, ra hải ngoại học về phương thức đấu tranh bất bạo động, kỹ năng lãnh đạo, an toàn vi tính, một số sau đó gia nhập đảng này và được trang bị các phương tiện như điện thoại và laptop, máy ghi âm và ghi hình, cũng như đi từ sự kiện vài bị can dán khẩu hiệu “Hoàng Sa Trường Sa là của Việt Nam”, bênh vực dân oan biểu tình đòi công lý, viết bài trên mạng cổ vũ dân chủ và đa nguyên đa đảng, xuống đường chống Tàu cộng xâm lược (theo cáo trạng), nhà cầm quyền CSVN đã quy kết tất cả họ vào tội “hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân”!! Đây là một sự xâm phạm trắng trợn quyền tự do lập hội và nhập hội, quyền tự do ngôn luận và hoạt động chính trị của công dân, đồng thời là 1 sự gán ghép tùy tiện, phi lý và coi thường công luận.

Ngoài ra, nhà cầm quyền luôn mồm vu khống đảng Việt Tân là một tổ chức “phản động lưu vong khủng bố”, đang khi ai cũng biết -và chính phủ Hoa Kỳ cũng công nhận- đảng này hiện đấu tranh bất bạo động. Thật ra, chính đảng CS mới là kẻ thường xuyên chủ trương khủng bố, giết chết sinh mạng hàng ức hàng vạn dân lành vô tội trước đây trong công cuộc xây dựng “xã hội chủ nghĩa” ở miền Bắc, trong chiến cuộc xâm lăng miền Nam nhằm dùng bạo lực lật đổ chính quyền hợp hiến hợp pháp Việt Nam Cộng Hòa, và nay đang giết chết cuộc sống lẫn tương lai của hàng triệu dân oan trong chế độ độc tài độc đảng, áp bức bóc lột.

3- Cực lực lên án nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam đã tiếp tục biến pháp luật, tòa án và công an, báo chí thành công cụ cho đảng. Bên ngoài phòng xử, lực lượng công an chìm nổi (với sự trợ lực của dân phòng và côn đồ), thay vì bảo vệ phiên tòa cho có trật tự, đã chỉ làm nhiệm vụ trấn áp nhân dân, đặc biệt gia đình và thân hữu các bị can một cách tàn nhẫn và thâm độc (như trong bao phiên tòa chính trị trước đây). Ngoài ra, lực lượng báo chí nhà nước, thay vì trình bày sự thật và bênh vực công lý, đã mù quáng theo chỉ thị của đảng CS để tuyên truyền vu khống các bị can, lèo lái và đầu độc công luận. Bên trong phòng xử, chánh thẩm và phụ thẩm luôn đồng lõa với công an điều tra và viện kiểm sát công tố, coi thường các điều khoản luật pháp và các quy định tố tụng hình sự, khinh khi lời phát biểu của các bị cáo và lời bào chữa của các luật sư, để tuyên phạt theo những bản án đã được định sẵn từ trên, cụ thể là từ Bộ Chính trị. Đây cũng là kiểu đáp trả của đảng CS trước Lời Kêu gọi thực thi Quyền con người theo Hiến pháp VN mà nhiều công dân đã đưa ra từ hôm 25-12-2012.

Chủ trương biến mọi lực lượng tư pháp, công an, báo chí thành công cụ cho riêng đảng CS để đàn áp tự do dân chủ, củng cố chuyên chế độc tài qua các phiên tòa chính trị bất công, phi lý và ô nhục như thế chỉ càng làm cho quốc pháp vô ích, dân tình hoang mang, xã hội hỗn loạn, chỉ càng làm dày hồ sơ tội ác của đảng CS và làm dài cáo trạng công lý của toàn dân Việt Nam trong tương lai!

4- Nhiệt liệt hoan nghênh tinh thần yêu nước của 14 bị can. Việc Quý vị, bất chấp khó khăn lẫn đe dọa cho bản thân và gia đình, đã dấn thân vào con đường đấu tranh chính trị bất bạo động để phát huy quyền làm chủ đất nước của công dân, ngõ hầu xây dựng một xã hội công bằng và văn minh, tự do và dân chủ, là phù hợp với Hiến pháp Việt Nam và các Công ước quốc tế về nhân quyền, cũng như đáp ứng khát vọng của đại đa số nhân dân. Giữa lòng một chế độ vừa trấn áp dân chủ đối lập để độc quyền, vừa bóc lột nhân dân đất nước để tư túi, thái độ dấn thân của Quý vị chứng tỏ một ý thức cao cả về trách nhiệm công dân và một tình yêu nồng nàn đối với công lý, Tổ quốc và Dân tộc. Một điều đáng khen nữa là Quý vị cũng đã từng tích cực tham gia các hoạt động cứu trợ để thể hiện tình thương và các hoạt động truyền thông để công bố sự thực giữa một xã hội đầy hận thù và gian dối vì chủ

ngĩa và chế độ Cộng sản.

5- Nhiệt liệt hoan nghênh khi phách sáng ngời của 14 bị can. Đã đi vào lòng người và lịch sử những lời phát biểu trong lao tù và trước tòa án: “Tôi không có tội nên nhà cầm quyền Việt Nam muốn bỏ tù hay làm gì thì cứ tùy thích” (Trần Minh Nhật) – “Tôi không làm bất cứ điều gì trái với lương tâm nên dù nhà cầm quyền có dùng nhục hình và bản án nặng nề để hại tôi thì chính quyền đang dẫm đạp lên đạo lý tốt đẹp ngàn đời của dân tộc VN và đó là chuyện của họ, họ phải tự chịu trách nhiệm” (Đặng Xuân Diệu) – “Chỉ có Chúa Kitô là niềm cậy trông, là tình yêu và là sự thật” (Nguyễn Văn Duyệt) – “Tôi tự xác định mình không có bất cứ tội gì, nguyện vọng chỉ là yêu cầu xử đúng người, đúng tội, căn cứ luật pháp” (Lê Văn Sơn) – “Cách làm của tôi đối với dân VN không có gì sai” (Nguyễn Văn Oai) – “Cầu mong xã hội Việt Nam có được sự thật và công lý. Tôi rất thoải mái trong phiên tòa này, chấp nhận tất cả những gì mà chế độ này đè nén, chấp nhận tất cả những hình phạt miễn sao công lý và sự thật được hiện diện tại đất nước Việt Nam” (Trần Minh Nhật)...

6- Nhiệt liệt hoan nghênh lòng dũng cảm trước bạo quyền và sự hiệp thông với bị can của các thân nhân bằng hữu. Dù bị sách nhiễu và cản trở đủ cách trước ngày xử án, dù bị hăm dọa và hành hung lăm kiêu trong ngày sơ thẩm, thân nhân bằng hữu của các bị can đã chứng tỏ một tinh thần dũng cảm trước bạo quyền bằng cách đến tòa đông đảo, một thái độ ôn hòa trước bạo lực bằng cách chấp nhận để công an còn đồ hành hung, một niềm tin sâu xa vào Đấng cầm cân Công lý bằng cách tụ tập cầu nguyện ở bên đường, một sự hiệp thông đích thực với các bị cáo bằng vô số biểu ngữ dán trên tường và cầm nơi tay: “Chúng tôi ủng hộ các thanh niên Công giáo và những người yêu nước”, “Chúng tôi sẽ ở bên các anh”, “Vững tin đoàn kết chiến thắng”, “Quý dữ sợ ánh sáng”. Đặc biệt, mẹ của bị cáo Nguyễn Đình Cương đã bị mật vụ lôi ra khỏi toà khi bà nói: “Các con phải can đảm lên, đừng sợ gì cả”!

Trước đó, lòng dũng cảm và sự hiệp thông đã được thân nhân các bị cáo bày tỏ trong Lời Kêu gọi gửi đến công luận ngày 08-01-2013: “Vi sống ơn gọi Kitô hữu của mình nên những người thân của chúng tôi đã dẫn thân tích cực trong các sinh hoạt như bảo vệ sự sống, truyền thông cho sự thật, đấu tranh cho công bằng lẽ phải, giúp đỡ những người nghèo khổ... theo

tinh thần của Tám mối Phúc thật trong Tin Mừng”, cũng như qua thỉnh nguyện thư gửi đến Đức Giám mục Phaolô Nguyễn Thái Hợp ngày 24-12-2012: “Chúng con tin tưởng tuyệt đối là con cái của chúng con đã dẫn thân vào đời, giúp đỡ tha nhân theo tiếng gọi của Thiên Chúa và Giáo hội. Con cái của chúng con đã hợp sức với rất nhiều người ngay để làm việc thiện và không hề làm gì sai trái để phải tù tội. Đây là một oan ức, một gian truân mà con cái chúng con đang gánh chịu vì ánh sáng Phúc Âm. Và vì thế chúng con không thể im lặng, bỏ mặc những đứa con vô tội và tốt lành này”.

Thỉnh nguyện thư với gần 2.600 chữ ký này đang chờ đợi sự lên tiếng của vị Chủ chăn Giáo phận Vinh kiêm chủ tịch Ủy ban Công lý Hòa bình của Giáo hội Công giáo vì trong số 14 bị can, 11 là tín hữu Công giáo và 9 là thành viên Giáo phận.

Kết: Việt Nam đang lâm vào cảnh suy thoái kinh tế trầm trọng khiến dân sinh ngày càng điêu đứng, vào nạn đảng viên cán bộ cướp bóc đàn áp khiến xã hội ngày càng hỗn loạn, vào nạn Tàu cộng xâm chiếm hải đảo, xâm nhập nội địa khiến Dân tộc ngày càng đứng trước nguy cơ bị Hán hóa, nhiều công dân (trong đó có 14 bị can trên đây) đã nhiệt thành và can đảm đứng lên để góp phần cứu nguy xã

hội, canh tân đất nước, bảo vệ Tổ quốc. Thế nhưng thay vì lắng nghe tiếng nói của họ, tiếp nhận sự đóng góp của họ, đảng và nhà nước CSVN lại nhấn tâm vu khống trắng trợn, đàn áp tàn nhẫn, xử tù bắt công, bắt chấp sự phản kháng của nhân dân và toàn thế giới.

Chính vì thế, chúng tôi nguyện cầu Thiên Chúa ban cho tất cả Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước lòng can đảm và sự kiên trì để đấu tranh cho công lý và sự thật, cho dân chủ và nhân quyền tại Quê hương, đồng thời ban cho đảng và nhà cầm quyền CSVN ơn soi sáng và ơn hoán cải để ý thức hậu quả vô cùng tai hại họ đang gây ra cho đất nước và Dân tộc cũng như cho bản thân và gia đình mình.

Làm tại VN ngày 12-01-2013, trong tuần lễ cầu nguyện cho 14 ngư dân Công giáo thuộc 2 giáo xứ Côn Sẻ và Côn Năm, Gp Vinh, đã tử nạn trên biển đêm 30-12-12 vì thái độ vô trách nhiệm của nhà cầm quyền và lực lượng cứu nạn tỉnh Quảng Bình.

Đại diện Nhóm Lm Ng. Kim Điền:
- Lm Phêrô Nguyễn Hữu Giải
- Lm Phêrô Phan Văn Lợi
với sự hiệp thông của Lm Ta-đêô Nguyễn Văn Lý đang ở trong lao tù Cộng sản.

phải đi thăm ông nhớ mang thuốc

THẨM NẠN Tín đồ Tin Lành tại Tây Nguyên

.....**Gia Minh-Hải Huỳnh 01-2013**.....

**LO NGẠI CHO SỨC KHOẺ CỦA
MỤC SƯ NGUYỄN CÔNG CHÍNH**
Gia Minh, biên tập viên RFA, Bangkok
10-01-2013

Mục sư Nguyễn Công Chính, người hồi năm ngoái bị kết án tù 11 năm về tội gọi là ‘phá hoại chính sách đoàn kết dân tộc’ theo điều 87 Bộ luật Hình sự, hiện đang bị giam tại trại tù An Phước ở tỉnh Bình Dương.

CHXHCVN đối thoại với Ms Nguyễn Công Chính

Vợ của ông là bà Trần thị Hồng vừa đi thăm ông hôm cuối tháng 12 vừa qua cho biết một số thông tin liên quan qua cuộc nói chuyện với biên tập viên Gia Minh sau đây.

Bà Trần thị Hồng: Hôm họ chuyển trại tại Gia Lai, họ báo tôi đến thăm thì lúc đó thấy ông cũng ốm đi nhiều. Nhưng ngày 27 tháng 12 vừa rồi khi đến thăm ông, ông cho biết đang bệnh. Huyết áp tăng lên 170-180, khó thở, ăn uống ít. Da dẻ lúc trước đi thăm thấy đỡ hơn, còn lần này thăm thì da dẻ ‘giảm’ đi rất nhiều. Không biết sắp tới ông thế nào. Đi thăm thấy như vậy, về cũng rất đau lòng; nhưng không biết làm sao! Ở trong Chúa tôi chỉ biết thông báo cho anh em và cầu nguyện thôi.

Gia Minh: Ông có cho bà biết khi bị huyết áp cao và những bệnh như vậy thì trong trại họ có cho chữa trị thế nào không?

Bà Trần thị Hồng: Tôi không hỏi điều đó; nhưng ông bảo tôi tháng sau

để ông ổn định huyết áp. Tôi nói chẳng lẽ trong trại không có thuốc hay sao, thì ông không trả lời gì hết. Vì khi nói chuyện có mấy người an ninh ở đó và họ có ghi âm nữa. Ông nói ít chỉ cho biết khó thở, hiện tại bệnh viêm xoang của ông rất nặng: mù ra nhiều. Cộng thêm với huyết áp nữa, tôi không biết sắp tới đây ông sẽ ra sao trong cảnh lao tù với bản án cao như vậy. Tôi nghĩ sẽ rất khó khăn cho ông.

Gia Minh: Ông có cho biết bị giam chung với ai không?

Bà Trần thị Hồng: Tôi có hỏi họ giam ông thế nào, có được lao động hay không thì ông nói ông bị biệt giam không được tiếp xúc với ai. Ông cũng cho biết là ông biết được tại trại giam An Phước có chừng 15 anh em có cùng mức án tương tự như ông vậy. Trong đó có người bên 'tôn giáo' và bên 'nhân quyền' cũng có. Họ cho là tội chống phá nhà nước. Phần ông bị biệt giam, không tiếp xúc với ai trong phòng chừng 5 mét vuông.

Gia Minh: Ngoài vấn đề sức khỏe, ông còn nói những điều gì về công việc chung của Hội thánh, của gia đình mà bà có thể chia sẻ hay không?

Bà Trần thị Hồng: Tôi thấy sức khỏe của ông rất yếu nhưng tinh thần rất mạnh mẽ. Ông gửi lời thăm quý ông bà, anh chị em trong bao nhiêu năm qua đã bênh vực giúp đỡ cho ông về mọi mặt. Ông cảm ơn và cầu nguyện nhiều cho mọi người.

Phần gia đình tôi, tôi mong tiếng nói của tôi có thể đến với các cơ quan ngôn luận, tòa án để họ có thể lên tiếng bênh vực cho ông mục sư Chính. Qua chuyến đi lần này tôi thấy sức khỏe của ông yếu đi. Tôi không biết sắp tới đây có thể đi thăm ông được nữa hay không. Rồi suốt bao nhiêu năm tù như thế, ông có còn sống sót để ra khỏi tù hay không trong tình trạng như thế này. Lần này tôi gặp, tôi rất bất ngờ vì ông già đi rất nhiều, và sức khỏe rất kém.

Gia Minh: Đường đi từ Gia Lai về trại An Phước như thế nào?

Bà Trần thị Hồng: Tôi đi từ Gia Lai hồi 6 giờ chiều thì 6 giờ sáng hôm sau đến thị xã Đông Tài.

Từ thị xã Đông Tài trên quốc lộ, tôi phải đón xe ôm đi vô rừng cao su gần 20 cây số nữa mới đến trại giam. Khoảng đường rất xa. Khi đến thăm lại đau lòng vô cùng. Tôi không biết trong trại họ đối xử thế nào, nhưng sức khỏe và da dẻ như thế thì tôi nghĩ trong trại họ có nhiều hình phạt đối với ông. Không biết họ đối xử thế nào mà ra nông nổi như thế. Tôi cầu mong sự chia sẻ của những cơ quan bên ngoài, lên tiếng cho chồng tôi và 15 anh em trong tù.

Gia Minh: Bà gặp trong bao lâu?

Bà Trần thị Hồng: Chừng 20 phút thôi. Họ nói hết giờ và không được thăm nữa. Tôi có nói không thể đi thăm hằng tháng được, nhưng ông nói phải thăm. Đến thăm không cần mua gì nhưng cần thăm và mang thuốc vào.

Gia Minh: Bà có mang theo cháu nào đi thăm ông không?

Bà Trần thị Hồng: Nhà tôi có ba con trai và một cháu gái nhỏ nên tôi phải ẵm cháu theo.

Gia Minh: Cảm ơn bà.

TÂY NGUYÊN: TÍN ĐỒ TIN LÀNH LIÊN TIẾP BỊ BẮT BỚ Hải Huỳnh 12-01-2013

Liên tiếp các ngày 9, 10 và 11 tháng giêng năm 2013, nhiều tín hữu và mục sư Tin lành trên Tây Nguyên bị công an từ xã đến huyện bắt đi làm việc. Mọi việc bắt đầu từ chuyện họ tham gia tổ chức lễ Giáng sinh ngày 24-12 vừa qua.

Tại huyện Madrak tỉnh Daklak, hai anh em của mục sư Y Noen (45 tuổi) và thầy truyền đạo Y Jon đều là người Jarai bị bắt lên huyện làm việc với PA 88 tỉnh Daklak các ngày 8 và 9 tháng 1 năm 2013. Công an kết tội họ cùng tín hữu theo nhóm Tin lành Liên minh các Dân tộc là 'vi phạm pháp luật'. Họ yêu cầu các mục sư này phải từ bỏ tôn giáo của mình và không đi khỏi nơi cư trú là làng Pon xã Ya Pe huyện Madrak tỉnh Daklak. Hiện mục sư Y Noen đang ẩn trú tại thành phố Buôn Ma Thuột.

Trong khi đó tại Răk, xã Yaxia, thuộc huyện Sa Thầy tỉnh Kontum,

tình hình cũng căng thẳng từ hôm Giáng sinh đến nay. Công an yêu cầu buôn làng làm lễ Giáng sinh nhưng không được treo cây thánh giá lên, cũng như không được dùng tiếng mẹ đẻ của họ là tiếng Bana để treo trên nhà thờ điểm nhóm mà bắt buộc phải dùng tiếng Việt. Nhiều người phản đối là họ không hiểu tiếng Kinh bằng tiếng Bana của họ, thế là công an gởi giấy mời lên huyện Sa Thầy để "làm việc"

Trả lời câu hỏi của phóng viên Dân Làm Báo, mục sư A Ga (35 tuổi người dân tộc Hà Lãng) cho biết:

Chúng tôi là nhóm tín hữu Tin lành thuộc Hội thánh Đấng Christ. Chúng tôi đang sống tại xã Rờ Koi thuộc huyện Sa Thầy tỉnh Kontum. Cả tháng nay chúng tôi không ăn ngủ gì được với công an huyện Sa Thầy. Hôm Giáng sinh 2012 vừa qua, chính tôi đi xin phép tổ chức Giáng sinh ở huyện thì huyện hướng dẫn làm theo biểu mẫu của chỉ thị 01 do thủ tướng chính phủ ký năm 2005. Tôi về làm theo và nộp cho họ ngày 18-12-2012. Họ đồng ý cho tổ chức Giáng sinh.

Ngày 20-12 là ngày chúng tôi dự kiến tổ chức cho 500 tín hữu người sắc tộc. Buổi sáng ngày 20-12 thì có công an huyện, Ban Tôn giáo huyện Sa Thầy đến chúc mừng Giáng sinh có chụp hình quay truyền hình. Nhưng buổi chiều ngày 20-12 lúc 14g30 thì họ gọi điện báo là bây giờ thì họ không đồng ý cho tổ chức lễ nữa. Toàn bộ chương trình lên hết rồi. Từ 12 giờ trưa thì tín hữu khắp nơi kéo về. 16 giờ thì bộ đội biên phòng, cảnh sát giao thông, công an huyện Sa Thầy chặn hết các ngã đường về xã Rờ Koi là nơi dự kiến tổ chức lễ. Dù vậy chúng tôi vẫn làm lễ.

Có khoảng từ 300 đến 400 tín hữu dự lễ nhưng công an và bộ đội thì lớp trong lớp ngoài đông hơn số tín hữu. Họ không bắt bớ ai nhưng áp lực lễ xong thì ai về nhà nấy không được ở lại sinh hoạt ăn uống gì. Nói bây giờ thì dài dòng lắm. Họ áp lực ghê lắm.

Ngày hôm 9 và ngày 10 tháng 1 năm 2013 vẫn có nhiều anh em bị công an xã mời lên làm việc. Họ ra

lệnh bằng miệng và hăm dọa đi thì sẽ bỏ tù hết. Chúng tôi tha thiết kêu gọi quý cơ quan truyền thông khắp nơi lên tiếng cho tình cảnh bi đát của anh em người sắc tộc chúng tôi trên Tây Nguyên.

Như vậy thì hiện nay tình hình tín hữu trên Tây Nguyên rất khó khăn trong việc sinh hoạt tôn giáo Tin lành của họ. Một số người đã bỏ trốn khỏi địa phương. Nhà cầm quyền lộ rõ sự tráo trở, buổi sáng thì đồng ý cho tổ chức lễ Giáng sinh, thăm hỏi có quay phim đưa lên truyền hình nhưng buổi chiều thì cấm sinh hoạt. Sau đó ai tham dự thì đều bị bắt bớ. Việc bắt bớ vẫn đang tiếp diễn liên tục.

Trong khi đó nghị định 92 của chính phủ về Tôn giáo tiếp tục bị các tôn giáo ngay trong Việt Nam lên tiếng phản đối. Và việc sửa đổi Hiến pháp cho có màu dân chủ về tự do tôn giáo nhưng thực chất đang Cọng sản vẫn nắm toàn quyền về mọi thứ.

Hải Huỳnh
danlambaovn.blogspot.com

ĐỒNG BÀO QUỐC NỘI TÍN ĐỒ PGHH BỊ NGĂN CHẶN KHÔNG CHO LÀM LỄ ĐẢN SANH ĐỨC HUỖNH GIÁO CHỦ

**Gia Minh, biên tập viên RFA,
Bangkok, 09-01-2013**

Một số tín đồ Phật giáo Hòa Hảo không thuận theo giáo hội mà Nhà nước chỉ định, tiếp tục chịu sự sách nhiễu phải lên tiếng phản ứng.

Sách nhiễu, đàn áp

Trong tuần lễ vừa qua, ngày 25 tháng 11 âm lịch là ngày Đản sinh của Đức Huỳnh Giáo Chủ, người sáng lập Phật giáo Hòa Hảo tại Việt Nam. Những tín hữu Phật giáo Hòa Hảo Truyền thống tại một số địa phương tại khu vực đồng bằng sông Cửu Long thuộc các tỉnh An Giang, Đồng Tháp... khi tổ chức mừng lễ đã bị cơ quan chức năng địa phương đến sách nhiễu.

Tại Quang Minh Tự ở huyện Chợ Mới tỉnh An Giang nhiều tín đồ muốn đến cúng lễ tại đó đã bị gây cản trở, thậm chí bị hành hung. Ông Võ Văn Diêm, một tín đồ tại đó cho biết lại sự việc như sau: Ngày 25 tháng 11, ngày Đản sanh của Đức Thầy, tại chùa Quan Minh Tự, huynh năm tôi Võ Văn Thanh Liêm như thường lệ năm nào cũng tổ chức làm lễ; nhưng chính quyền ở đây cản trở không ai vào được chùa hết. Họ hành hung những người vào chùa. Họ làm đủ cách nên nhiều người đến phải đi về vì không muốn gây chuyện bất hòa với nhau. Người đến chùa có trao đổi nhưng thấy khó khăn thì họ thối lui về.

Chúng tôi điện thoại đến chủ tịch Ủy ban Nhân dân huyện Chợ Mới tỉnh An Giang để hỏi ý kiến của cơ quan chức năng trước những cáo giác của tín đồ như vừa nói, nhưng máy reo mà không trả lời, sau đó tắt hẳn.

Tình trạng đàn áp mạnh tay hơn được tiến hành tại những gia đình tín đồ làm lễ ngay tại nhà như ở Đồng Tháp. Ông Võ Văn Bửu, một tín đồ PGHH và cũng là cựu tù nhân mới mãn án hồi năm ngoái, cho biết về trường hợp của một số người ở Đồng Tháp như sau: Ngày 25 tháng 11 âm lịch là ngày đản sanh của Đức Thầy, tức Đức Huỳnh Giáo chủ, có một số tín đồ Phật giáo Hòa hảo tổ chức lễ tại gia đình để cầu cho quốc thái, dân an. Chính quyền các tỉnh đem lực lượng đến bao vây các gia đình tổ chức lễ. Chẳng hạn như dưới Đồng

Tháp có nhà ông Nguyễn Văn Điền, tổ chức lễ ở nhà. Nhà cầm quyền đến bao vây; rồi vào lúc 10g đêm 24 sáng ngày 25 (âm lịch), họ tràn vào nhà.

Trong số những người bao vây đó không chỉ chính quyền không mà có cả côn đồ, gái xã hội. Những người đó tôi từng biết. Họ ập vào nhà đánh anh Hồ Quang Chiêu, chị Hồ Ngọc Bích bị đứt tay, chị Lê thị Nhi bị đánh vào trán và vào mặt. Ngoài ra nhà của ông Nguyễn Văn Thơ bị bao vây không cho đi ra khỏi nhà. Đó chỉ là một vài điển hình, còn nhiều nhà nữa.

Ông Võ Văn Diêm thuật lại biện pháp mà cơ quan chức năng địa phương tiến hành đối với gia đình ông Điền: Nhà ông Út Điền họ giật băng-rôn, dẹp chỗ đó. Rồi đem micro mấy cái đặt ngoài đường chia vào nhà với nhạc múa, ca hát... Chỗ đó tôi nắm rõ, chính xác.

Đàn áp mạnh

Theo đánh giá của những người trong cuộc thì tình hình đàn áp đối với những tín đồ Phật giáo Hòa Hảo không chịu theo phái do Nhà Nước chỉ định đến nay vẫn không có gì cải thiện so với trước đây.

Ông Võ Văn Bửu đưa ra đánh giá đó: Từ hồi đó giờ, đối với quốc tế chính quyền Việt Nam nói cải thiện nhân quyền-dân chủ; nhưng gần đây tôi thấy càng mạnh tay hơn. So với thời gian 2004-2005 trước khi tôi bị bắt với giai đoạn này thì gần đây họ mạnh tay hơn trước. Họ dùng những hành động dữ dằn hơn: nói chung còn đỡ, lưu manh quá chừng nhiều. Anh em chúng tôi sơ hở đi ra ngoài đường là bị đánh, bị dùng xe ép, xe đụng, chặn đường đánh.

Mà không phải riêng bên tôn giáo tôi không, mà những anh em đấu tranh cho dân chủ, nhân quyền... cũng bị bắt bớ, bị mạnh tay đàn áp dữ dằn. Không biết bây giờ họ đang đi vào đường lối nào mà càng lúc càng muốn tiêu diệt những người đối lập lại với họ. Không biết sao! Mà đây phải chống đối đâu; vì họ bắt công đàn áp tôn giáo, nên những anh em mà 'yêu Thầy, mến Đạo' họ đứng lên đòi hỏi quyền tự do cho đạo của người ta, chứ đâu phải muốn 'ám mưu lật đổ chính quyền' hay gì đâu...

Ông này kể lại trường hợp khi đi thăm một đồng đạo bị bắt giam là ông Bùi Văn Chung: Điển hình gần đây là trường hợp anh Bùi Quang Chung ở An Phú, tỉnh An Giang. Anh này chỉ tổ chức hội trường để hằng tuần đồng đạo đến niệm Phật. Chính quyền đến gây khó dễ, gia đình cãi lại thì họ bắt cháu Bùi Văn Thâm, sinh năm 87 hồi ngày 26 tháng 7 năm 2012. Tòa án tuyên 30 tháng về tội chống người thi

TỰ DO NGÔN LUẬN

**Bán nguyệt san ra ngày 1
và 15 mỗi tháng**

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng,

xin mời ghé:

<http://8406vn.com>

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atSPACE.com>

<http://www.viet.no>

Trong trang mạng thứ 1,

thứ 2, và thứ 4 trên đây,

Quý vị có thể tìm thấy

những tài liệu đấu tranh cho

dân chủ tại Việt Nam

**Xin giúp phổ biến bán
nguyệt san này cho**

THẨM NẠN

Tín đồ Hòa Hảo tại An Giang, Đồng Tháp

.....Gia Minh-Thanh Quang 01-2013.....

hành công vụ. Tiếp đến ngày 30 tháng 10 bắt cha là anh Bùi Văn Chung. Hiện nay gia đình đi thăm nuôi không được gặp mặt. Đến ngày 20 tháng 12 năm ngoái gia đình đi thăm, không được gặp mặt, gửi đồ ăn vào một chút xíu sau bị trả lại. Hồi lý do họ trả lời 'bị kỷ luật'. Ngày 1 tháng 1 năm nay, tôi đi cùng một số đồng đạo và gia đình đến và gửi đồ ăn vào sau đó họ cũng trả lại.

Không khuất phục

Tình trạng sách nhiễu, đàn áp những tín đồ không tuân theo chỉ phái bị Nhà nước can thiệp chỉ đạo được những người trong cuộc cho biết kéo dài đã mấy chục năm qua kể từ năm 1975. Chính sách đó dường như cũng có hiệu quả khiến nhiều tín đồ sợ hãi, tuy nhiên vẫn có những người trung kiên không chịu khuất phục. Mục đích để giữ cho được sự chân truyền của đạo.

Ông Võ Văn Diêm trình bày về diễn biến này: Sự đàn áp khiến một số người sợ sệt theo Ban Trị sự; số anh em hy sinh vì Đạo, không để Đạo suy đồi; đừng mũi chĩa sào không được nhiều nhưng vẫn có.

Và nhận định của ông Võ Văn Bửu: Càng đàn áp thì lòng phẫn nộ càng mạnh mẽ thêm; không thấy ai nhụt chí, lùi bước; càng lúc càng có thêm những người bất đồng.

Phật giáo Hòa Hảo là một trong những tôn giáo chính thức ở Việt Nam. Như trình bày của các tín đồ muốn duy trì sự độc lập, chân truyền của giáo lý đạo, thì chính quyền Hà Nội luôn can thiệp vào hoạt động của tôn giáo. Nếu họ thuận theo chỉ đạo thì được hành đạo, bằng không sẽ chịu những biện pháp sách nhiễu, cấm cản như hai tín đồ Phật giáo Hòa Hảo vừa nêu ra trong thời gian rất gần đây thôi.

TÍN ĐỒ PGHH TIẾP TỤC GẶP NHIỀU KHÓ KHĂN Thanh Quang, phóng viên RFA, 10-01-2013

Trong thời gian qua, nhiều tín đồ PGHH, nhất là thuộc PGHH Truyền Thống, tiếp tục bị hành hung vô cớ, bắt bớ, bỏ tù chỉ vì theo con đường chân tu của Đức Huỳnh Giáo Chủ, không chấp nhận theo Ban trị sự mà họ cho là "quốc doanh".

Sách nhiễu liên tục

Mặc dù tình hình Đạo PGHH tại Miền Tây tiếp tục gặp nhiều khó khăn đáng ngại, nhưng các viên chức địa phương vẫn khăng định: "Tình hình vẫn rất ổn định, hồng có chuyện gì xảy ra hết; hồng có gì phải lo. Vấn đề tín ngưỡng tôn giáo, đó là quyền của

công dân Việt Nam, được pháp luật Việt Nam bảo hộ. Thi thành ra không ai có quyền xâm phạm đến họ."

Tuy nhiên, nhiều tín đồ PGHH cho biết trong khi tín đồ chỉ lo tu học, hành đạo, lo niệm Phật, thì chính nhà cầm quyền lại đàn áp rồi cho rằng phía tín đồ quấy rối trật tự, an ninh dù họ chỉ ở tại nhà, mở chương trình học đạo, niệm Phật, lo tu hành. Cư sĩ Trần Văn Kiệm từ Đồng Tháp cho biết: "Chúng tôi không phân lại nhà nước này. Nhưng tại vì nhà nước này là chế độ độc tài. Họ nói là cho có tự do tín ngưỡng mà lại đàn áp tín ngưỡng, đàn áp nhân dân."

Cư sĩ Võ Văn Diêm, bào đệ của tu sĩ Võ Văn Thanh Liêm trụ trì Quang Minh Tự tại xã Long Điền A, quận Chợ Mới, tỉnh An Giang, lên tiếng: "Theo tôi nhận xét, Việt Nam lúc nào cũng nói là cho được tự do tôn giáo, tự do tín ngưỡng. Nhưng thực chất, ai theo chiều hướng của nhà nước thì có thể được tự do. Còn những người không theo nhà nước thì bị trừ dập, bị bắt mãi - sơ hở là bị bắt."

Sau khi không ít tín đồ PGHH ở vùng ĐBSCL hiện tiếp tục lâm cảnh tù đầy vì quyết theo con đường chân tu trong Giáo lý Truyền thống của Đức Huỳnh Giáo Chủ, thì mới đây, có thêm một tín đồ PGHH là cư sĩ Bùi Văn Thâm thuộc ấp Phú Hòa, xã Phước Hưng, quận An Phú, An Giang, bị án tù 2 năm rưỡi, trong khi thân phụ là cư sĩ Bùi Văn Trung cũng bị giam giữ hơn 2 tháng nay; và lại có tín tu sĩ Dương Văn Thả thuộc quận Châu Phú, An Giang cũng cùng chung số phận. Cư sĩ Trần Văn Kiệm kể lại tình cảnh này:

"Các cư sĩ Bùi Văn Trung và Bùi Văn Thâm, khi cúng đám giỗ của người thân, thì nhà cầm quyền đến khủng bố, đàn áp, bao vây, phong tỏa, phát thanh không cho họ nói đạo, tu hành. Mà giới cầm quyền hành động như vậy, anh em đồng đạo cũng đâu có chống đối gì. Nhưng lần lần nhà nước cho Đạo Hoà Hảo này chống lại nhà nước, rồi họ bắt đầu chặn đường đồng đạo, bắt vô cớ. Chẳng hạn như cư sĩ Bùi Văn Thâm, con trai của cư sĩ Bùi Văn Trung, khi đang đi bỏ giá, thì bị họ chặn đường bắt ngang nhiên mà không đọc án lệnh hay nói là tội gì. Cư sĩ Bùi Văn Trung cũng vậy, khi đi đám tiệc thì bị bắt dọc đường. Tu sĩ Dương Văn Thả thì chỉ yếu cầu Giáo hội Trung ương bầu cử lại, và thắc mắc tại sao Giáo hội lại bị nhà nước xen vào, thì nhà cầm quyền cho tu sĩ Dương Văn Thả là chống đối nhà nước. Họ cầm quyền thì muốn làm gì mà không được. Họ vu oan giáng họa về mọi tội

cho tín đồ HH chân chính chúng tôi cái gì cũng được, giờ nào cũng được. Nên đồng bào tôi phải chịu khổ."

Bắt người vô cớ

Chúng tôi được tin hiện giờ cư sĩ Bùi Văn Trung và tu sĩ Dương Văn Thả còn bị giam tại trại giam Bằng Lăng trong tỉnh An Giang. Cư sĩ Bùi Văn Thâm nghe nói sắp bị đưa đi trại tập trung, nhưng mấy hôm nay vẫn còn tại trại giam Bằng Lăng vừa nói. Vẫn theo tín đồ PGHH Miền Tây thì số tín đồ tại tỉnh An Giang là bị đàn áp lực nặng nhất so với những tỉnh khác. Những người nào chấp nhận theo Ban trị sự của nhà nước, nơi bị đảng viên chi phối, thường được dễ dàng, còn các tu sĩ, cư sĩ PGHH không theo chiều hướng đó sẽ bị giới cầm quyền, công an gây rất nhiều khó khăn, từ kinh tế gia đình, hoạt động mua bán, làm ăn cho tới bất cứ sinh hoạt nào khác. Cư sĩ Trần Văn Kiệm bày tỏ bất bình:

"Chúng tôi là những người tu hành chân chính tại gia. Ngày nay, vì đường lối của đảng và nhà nước là xâm chiếm đạo PGHH chúng tôi và bắt chúng tôi phải theo ban trị sự quốc doanh. Khi chúng tôi không theo ban trị sự quốc doanh thì họ cho chúng tôi là ở "ngoài luồng" và chỉ nói "đạo lậu". Thuở nay đạo PGHH chân chính của chúng tôi mà họ cho là "đạo lậu". Chúng tôi không theo ban trị sự quốc doanh thì chúng tôi bị quẹt ngã dọc đường, hay trong đám tiệc bị bao vây. Như vậy là chúng tôi chưa hưởng được tự do tín ngưỡng tại đất nước VN này. Do nhà cầm quyền CSVN nắm giữ hơn 37 năm nay khiến chúng tôi bị khổ sở vô cùng."

Theo cư sĩ Võ Văn Diêm thì nhà nước lúc nào cũng trừ dập, hăm dọa, làm đủ cách hết. Những người không nắm rõ đạo pháp, hoặc quá lo cho danh vọng, tiền tài thì lo sợ, đôi khi bị khuất phục. Còn những người chân chất tu hành, sẵn sàng hy sinh vì đạo pháp, thì dù cho nhà tan, cửa nát, xác thân bị hại, họ vẫn mãi mãi giữ đạo. Cư sĩ Võ Văn Diêm khẳng định: "Nếu mình thật tình vì Thầy, vì Đạo, thì không thể nào nghĩ đến tiền tài, vật chất và thậm chí cả xác thân của mình. Vì ai cũng phải chết. Mà chết vì Thầy, vì Tổ thì đó là muôn thuở, ít ai làm được. Nhưng quý vị tin tưởng rằng ở Miền Tây này cũng còn số anh em như chúng tôi nhiều lắm; còn đông lắm."

Trong tình cảnh khó khăn vừa nói, giới tu sĩ, cư sĩ chân tu PGHH bày tỏ cương quyết tiếp tục tu hành tại gia, sẵn sàng hy sinh vì Đạo, vì Đức Huỳnh Giáo Chủ, khẳng định là không nghe một ai hết mà chỉ nghe theo

Đức Thầy trong con đường tu học. Vì theo họ, đó là con đường chân chính, trong khi theo Ban trị sự Giáo hội trung ương, tức quốc doanh, vốn không giữ giới, không từ rượu thịt, là điều mà những tín đồ chân tu ấy không bao giờ chấp nhận. Các tín đồ nhất mực rằng “bây giờ chỉ còn một cách là hy sinh bất đạo động khi đã bị tước mất chính nghĩa tự do, bị đàn áp tôn giáo”; và họ khẳng định thêm “chỉ còn có nước sẵn sàng chết mà thôi”.

ĐIỂM TIN Công giáo Việt Nam năm 2012 — Lê Thiên 12-01-2013 —

Chúng ta bước vào năm Quý Tị 2013 với một biến động mới đối với Giáo hội Công giáo Việt Nam: Cộng sản lại đánh cướp tu viện Carmêlô ở Hà Nội.

Theo thông báo mới nhất của Tòa TGM Hà Nội ngày 03-01-2013, “Ngày 29-10-2012 Đức Tổng Giám mục Phêrô Nguyễn Văn Nhơn đã gửi đơn khiếu nại khẩn cấp lần 4 đến các cấp chính quyền liên hệ. Trong khi Tòa Tổng Giám mục chưa nhận được văn thư trả lời nào từ chính quyền, thì sáng hôm nay ngày 03-01-2013 Sở Y tế Hà Nội lại tiếp tục phá dỡ Tu viện và tiến hành công trình xây dựng Nhà điều trị Nội khoa tại đây. Hôm nay, sau khi đã liên hệ nhưng không thể tiếp xúc được với những vị hữu trách cấp cao của chính quyền, Đức Tổng Giám mục đã gửi đơn khiếu nại khẩn cấp lần 5 đến Thủ tướng và các cấp chính quyền.”

Rõ ràng CSVN tiếp tục hành động sách nhiễu, cướp bóc của chúng hồi năm 2012 trở về trước nhằm vào tài sản hợp pháp của GHCG. Điều này buộc chúng ta nhìn lại những hành động ăn cướp dã man để hèn trắng trơn của nhà cầm quyền CSVN trong năm qua (2012).

Trước khi đi vào nội dung chính các biến cố đã xảy ra cho Giáo hội Công giáo và dân Chúa trong nước, chúng ta cũng nên lướt qua trang web của HĐGMVN để xem trang ấy nêu lên những “biến cố” nào gọi là “biến cố nổi bật” của Giáo hội CGVN:

1. Hội nghị toàn thể Liên Hội đồng Giám mục Á châu tại VN

Kỷ niệm 40 thành lập (1972-2012), Liên Hội đồng Giám mục Á châu (FABC) đã tổ chức Hội nghị toàn thể lần thứ X tại Việt Nam. Đây là lần đầu tiên một Hội nghị như thế được tổ chức tại Việt Nam. Hội nghị nhóm họp

ngày 11-12-2012 tại giáo phận Xuân Lộc trong 5 ngày và bế mạc tại Sài Gòn ngày 16-12.

2. Giáo hội Việt Nam khai mạc Năm Đức Tin

Hiệp thông với Giáo hội toàn cầu, Giáo hội Việt Nam chính thức khai mạc Năm Đức Tin vào sáng 12-10-2012, khi kết thúc Hội nghị Thường niên kỳ II-2012 của Hội đồng Giám mục Việt Nam tại Thanh Hóa.

3. Lễ đặt viên đá đầu tiên xây dựng Vương cung thánh đường Đức Mẹ La Vang

Ngày 15-8-2012, tại Thánh địa La Vang – Tổng giáo phận Huế, Đức Tổng giám mục Phêrô Nguyễn Văn Nhơn, Chủ tịch Hội đồng Giám mục Việt Nam, đã cử hành Thánh lễ trọng thể kính Đức Mẹ hồn xác lên trời và Nghi thức đặt viên đá đầu tiên xây dựng Vương cung thánh đường Đức Mẹ La Vang. Đức Tổng giám mục Leopoldo Girelli, Đại diện không thường trú của Tòa thánh tại Việt Nam và các GM, LM VN cùng đồng tế. Tham dự Thánh lễ có khoảng 200 ngàn tín hữu.

4. Phái đoàn T.thánh đến Hà Nội

Chúa nhật 26-2-2012, Phái đoàn Tòa thánh đã đến Hà Nội, chuẩn bị cho cuộc họp lần thứ ba với Phái đoàn Việt Nam theo thỏa thuận đã đạt được từ cuộc họp lần trước tại Vatican hồi cuối tháng Sáu 2010. Phái đoàn do Đức ông Ettore Bales-trero, Thứ trưởng ngoại giao Tòa thánh dẫn đầu.

5. Tân Tổng giám mục Tổng giáo phận Huế và Tân giám mục giáo phận Phú Cường

Ngày 18-8-2012, Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI đã chấp thuận đơn từ nhiệm Tổng giám mục Tổng giáo phận Huế của Đức Tổng giám mục Têphanô Nguyễn Như Thế và bổ nhiệm Đức giám mục Phanxicô Xaviê Lê Văn Hồng, giám mục phụ tá Tổng giáo phận Huế làm Tổng giám mục Tổng giáo phận Huế.

Bây giờ đến lượt chúng ta thử duyệt lại những trang báo của năm 2012 để xem có những “biến cố nổi bật” nào khác liên quan tới người Công giáo VN không. Thừa nhiều lắm Ở đây mạn phép ghi nhận 10 biến cố đáng chú ý năm 2012 sau đây.

1. CSVN thu hồi visa phái đoàn Tòa thánh

Không biết đã xảy ra chưa cuộc

họp lần thứ ba giữa Tòa thánh và Việt Nam mà HĐGMVN đề cập. Chỉ biết là nhà cầm quyền VN đã cấp visa cho một phái đoàn Tòa thánh sang VN rồi lại “đột ngột thu hồi visa ấy chỉ 2 ngày trước khi phái đoàn lên đường.”

Phái đoàn này thuộc Hội Đồng Giáo Hoàng Công Lý và Hòa Bình của Tòa thánh do một vị hồng y dẫn đầu, theo chương trình, sẽ tới Việt Nam từ ngày 23-03 đến ngày 09-04-2012 để “thu thập các lời điều trần về cuộc đời và các công trình hoạt động của Hồng Y Francis Xavier Nguyễn Văn Thuận, có thể hữu ích cho việc phong thánh”. Nhưng ngay hôm 21-3-2012, Đại sứ CSVN tại Ý đã vội vã thu hồi visa ấy khiến phái đoàn phải hủy chuyến đi.

2. Linh mục Nguyễn Quang Hoa (Cao Nguyên) bị đánh đập tàn nhẫn

Một linh mục Công giáo Cao Nguyên bị đánh đập tàn nhẫn tại rừng cao su, trên đường đi dâng lễ về. Không một ai lên tiếng chịu trách nhiệm vụ đánh đập linh mục.

Vào ngày 23-02-2012, sau khi đi dâng lễ an táng ở làng Kon Hnong, huyện Đăk Hà, tỉnh Kon Tum về, Lm Nguyễn Quang Hoa bị 3 tên côn đồ người Kinh, tóc xanh tóc vàng đuổi theo, dùng hung khí (thanh sắt) liên tục đánh đập ngài nhiều lần một cách dã man dù ngài cố sức gượng dậy chạy trốn. Cha vợ chạy vào rừng cao su, cũng bị bọn chúng rượt đuổi theo đánh, bị thương ở đầu và cả người, rất may Cha bị không nặng lắm. Sau đó bọn chúng ra đập phá hồng xe máy của Cha Hoa ở đường và bỏ đi.

May là ngài thoát chết, nhưng bầm giập cả mình mấy lần tay chân. Bác sỹ khám cho ngài khẳng định ngài bị đập phối.

Làng Kon Hnong này Cha Hoa đã dâng lễ an táng 5 lần, và lần nào cũng bị “cảnh cáo”, đe dọa, lần này tai họa đã đến với ngài. Ai chủ mưu?

3. Linh mục Nguyễn Văn Bình (Hà Nội) bị hành hung.

Ngày 14-4-2012, nhà cầm quyền Chương Mỹ, Hà Nội dùng một bọn côn đồ và công an giả danh côn đồ đập phá nhà nuôi trẻ cô nhi do linh mục Giuse Nguyễn Văn Bình, chánh xứ Yên Kiện tổ chức. Linh mục Bình bị đánh bất tỉnh, nhiều giáo dân bị đánh tàn ác, dã man, các trẻ cô nhi bị đuổi ra khỏi nhà, vật dụng vứt ra sân và ngôi nhà bị đập phá tan tành. Công an xã Thủy Xuân Tiên còn vơ vét tất cả những thứ có thể được đưa đi bán sắt vụn.

4. Đàn áp giáo dân tại giáo điểm Quỳnh Châu, hạt Phủ Quỳnh, Gp Vinh

Vụ việc bắt đầu vào ngày 11-06-2012 sau khi các linh mục hạt Phủ

Quý cùng giáo dân huyện Quý Châu và bà con làng giềng tập trung về gia đình ông Nguyễn Văn Vị thuộc Bản Bình 2, xã Châu Bình, huyện Quý Châu để cùng dâng Thánh Lễ cầu bình an cho gia đình nhân dịp ông này vừa hoàn thành ngôi nhà mới.

Một số kẻ lạ mặt, khoảng 50 người (bà con giáo dân đã nhận ra một số trong họ là công an), kéo đến ngăn cản, khủng bố tâm lý và ném những quả trứng thối lên nền nhà, nơi dâng lễ... Sau đó, một số giáo dân bị côn đồ xâm nhập vào nhà đánh trọng thương, như ông bà Trần Văn Lương, ông Kim Văn Anh cùng vài người khác.

5. Con Cuông: Quân đội, Công an, Côn đồ đàn áp đẫm máu giáo dân

Chúa nhật Lễ Chúa Ba Ngôi ngày 03-6-2012, khi linh mục Giuse Ngô Văn Hậu đến dâng lễ, một đội ngũ cán bộ khoảng 50 người thuộc chính quyền huyện Con Cuông... ngăn chặn, gây nhiễu, làm ồn không cho linh mục dâng lễ. Nhưng cha Hậu vẫn can đảm tiến hành dâng lễ cho bà con. Nhiều công an trà trộn vào cộng đoàn tham dự thánh lễ hôm đó để gây rối bằng những hành động khiếm nhã như tắt ampli, nín kéo không cho thừa tác viên lên công bố Lời Chúa...

Ngày 24-6-2012 tình hình trở nên trầm trọng, khi linh mục GB. Nguyễn Đình Thực đến dâng thánh lễ Sinh Nhật Thánh Gioan Tẩy Giả.

Công an và côn đồ đặt loa phóng thanh công suất lớn sát cửa sổ nhà nguyện để gây ồn trong suốt Thánh lễ. Bên ngoài nhà nguyện, nhiều thanh niên du côn xô đẩy, gây sự với giáo dân tham dự thánh lễ. Loa phóng thanh còn oang oang kể "tội" Đức Giám mục Giáo phận, các Linh mục và giáo dân đến dâng lễ.

Chiều ngày 1-7-2012, linh mục G.B Nguyễn Đình Thực lại đến dâng Thánh Lễ cho các giáo dân thuộc Giáo điểm Con Cuông thì bị một nhóm côn đồ chặn lại đánh đập.

Các giáo dân tại giáo điểm Con Cuông nghe tin, vội đến tiếp cứu thì cũng bị nhóm côn đồ đánh đập dã man, một số giáo dân bị bắt, nhiều giáo dân bị thương nặng, trong đó có chị Maria Ngô Thị Thanh bị đánh vỡ hộp sọ.

6. Kon Tum: các cơ sở tôn giáo bị đập phá

Ngày 28-5-2012, Tòa Giám mục Giáo phận Kon Tum đã gửi văn thư kiến nghị tới UBND tỉnh Kon Tum về việc các cơ sở tôn giáo của giáo phận trên địa bàn tỉnh Kon Tum, đặc biệt khu nhà Trung tâm Tinh thương của Tòa Giám mục Kontum tọa lạc ở 12,

Nguyễn Huệ, P. Thống Nhất, TP Kon Tum, đang bị nhà cầm quyền đập phá cách trái pháp luật.

Văn thư nêu rõ, vấn đề đất đai, tài sản của Giáo hội Công giáo: "*Không chỉ là vấn đề tài sản nhà cửa của một tập thể mà còn có tính tiêu biểu cho cả đường lối chính sách của một chế độ. Chấp nhận hay im lặng để một cơ quan phi tang một cơ sở 'mؤمن' mà không trả cũng đồng nghĩa với tội ác!*"

Ngày 12-08-2012 nhà nguyện làng Đak Pnan, xã Kon Thục, huyện Mang Yang, tỉnh Gia Lai, bị nhà cầm quyền gây áp lực buộc giáo dân trong làng phải tháo dỡ Thánh giá, bàn thờ, nhà tạm đặt Minh Thánh Chúa...

Sáng hôm sau, ngày 13-08-2012, nhà cầm quyền tiếp tục vào làng Đak Pnan buộc dân làng tháo chuông nhà nguyện. Dân làng dứt khoát không thực hiện, cán bộ xã đã tự tháo xuống.

Đak Pnan là một trong những làng cùi của vùng Măng Yang. Được biết, tại tỉnh Gia Lai, dân số người Bahnar khoảng 160 ngàn người. Măng Yang là một trong những huyện có người Bahnar sống tập trung đông nhất.

7. Triệt hạ Thánh giá ở nghĩa trang Công giáo tại giáo xứ Nghĩa Thành, Gp Vinh.

Vào sáng ngày 17-7-2012, giáo dân thuộc giáo xứ Nghĩa Thành bắt ngờ phát hiện những cây Thánh giá nằm lẩn lóc và bị đập nát tại nghĩa trang trên địa bàn xã Nghĩa Trung, Nghĩa Đàn, Nghệ An, nơi yên nghỉ của những người thân là tổ tiên, ông bà, cha mẹ từ bao đời.

Ai là chủ mưu đây khi kẻ phá phách chỉ nhằm vào Thánh giá chứ không phải là mồ mã? Có tất cả 47 Thánh giá bị đập nát.

8. Bản phúc trình của Ủy ban Công lý và Hòa bình Việt Nam

Ngày 01-11-2012, Ủy ban Công lý và Hòa bình (UB/CLHB) đệ trình lên Đức cha Chủ tịch HĐGM/VN, Đức Hồng y và các Đức cha trong HĐGM VN bản phúc trình về một số tình hình xã hội Việt Nam hiện nay đang được dư luận quan tâm, trong đó có 7 nét tiêu biểu gồm: (1) Ân xử bất công; (2) Dùng bạo lực để giải quyết các tranh chấp dân sự; (3) Tham nhũng thành quốc nạn; (4) Chủ quyền đất nước; (5) Phẩm giá con người; (6) Tự do Ngôn luận; (7) Tự do tôn giáo.

Kết thúc bản phúc trình, "*Ủy ban CL&HB ước mong nhận được những góp ý tích cực, hướng dẫn cụ thể và đầy tình hiệp thông của Đức Cha Chủ tịch HĐGM, Đức Hồng Y và quý Đức Cha để có thể góp phần loan báo Tin Mừng trong lãnh vực chính trị, kinh tế, xã hội... đầy khó khăn và thách đố*

này." Nhưng đến nay, chưa thấy các Đấng tại Việt Nam hồi đáp công khai trên truyền thông.

9. Nghị định số 92/2012/NĐ-CP về tôn giáo tại Việt Nam.

Nghị định này được ký ngày 08-11-2012 và có hiệu lực kể từ ngày 01-01-2013. Nó thay thế cho nghị định số 22/2005/NĐ-CP ban hành ngày 01-03-2005.

Theo Trịnh Viên Phương (Dàn Làm Báo), "*so sánh NĐ 2005 với NĐ 2012 thì đa số giới lãnh đạo tôn giáo đều quan ngại nhà nước đang xiết dần cách quản lý các tôn giáo. Báo hiệu thời kỳ khó khăn cho các tổ chức tôn giáo dù có hay không có tư cách pháp nhân hiện nay ở Việt Nam. Đây là một bước lùi trong việc thực hiện chính sách tự do tín ngưỡng cần được báo động trên các diễn đàn trong và ngoài nước.*"

Trong khi Trịnh Viên Phương phân tích chi ly cái Nghị định ác ôn này trên Dân Làm Báo, thì trang web của UB CL&HB Việt Nam cũng đưa ra một lời nhận xét rất vấn tấu: "*Đây là văn bản hết sức tệ hại có với Nghị định 2005 vốn có quá nhiều bất cập, vì nó đã can thiệp quá thô bạo, rất bất công và đẩy vô lý vào công việc thuần túy nội bộ của các tôn giáo, xâm phạm nghiêm trọng quyền căn bản của công dân, chắc chắn sẽ gây nhiều xáo trộn trong đời sống xã hội, đồng thời khó có thể lường trước những hệ lụy phức tạp.*"

10. Công an Hà Nội dẹp dạ tiệc mừng Giáng sinh của CĐ Vinh

Ngày 22-12-2012 Cộng đoàn Sinh viên Vinh tại Hà Nội tổ chức buổi tiệc mừng Giáng sinh tại một nhà hàng ở Hà Nội, và buổi tiệc đã bị dẹp bởi một lực lượng ăn mặc thường phục có xe công an hỗ trợ.

Đây là sinh hoạt được cho biết bình thường hằng năm của cộng đoàn những sinh viên, thanh niên Vinh đang học tập ở Hà Nội, số lượng chừng vài trăm người.

Buổi tiệc diễn ra chừng một tiếng đồng hồ thì một nhóm người không mặc sắc phục ập đến xưng danh là công an phường, cùng với một xe công an Mỹ Đình. Nhóm người này đòi người trưởng cộng đoàn Vinh xuất trình giấy tờ và yêu cầu giải tán buổi tiệc. Trong khi những người tự xưng là công an lại không đưa ra bất cứ giấy tờ chứng minh họ đang thi hành công vụ. Rồi đèn tự dưng tắt phụt, trong khi đèn của tất cả phố đó vẫn sáng.

Nhà văn Võ thị Hào, một người không Công giáo nhưng có bạn thuộc Cộng đoàn Vinh mời đi tham dự, chứng kiến sự việc và nhận xét "tôi

thấy họ là những sinh viên, thanh niên rất trẻ. Họ hát thánh ca, họ múa trong sự rất hòa bình. Họ chỉ hát thánh ca, những bài hát thánh thiện. Những khuôn mặt của họ rất sáng và rất bình an, rất chân thành. Không có bất kỳ một lời nào, một cử chỉ nào mà gọi là chẳng hạn như 'kích động' hay 'xúi giục'..."

Lê Thiên

<http://www.nuvuongcongly.net/cong-giao/tinconggy-2012/>

Khai mạc Hội nghị Công an Toàn quốc, tháng 12-2012, Nguyễn Tấn Dũng tuyên bố lực lượng công an cần phải cương quyết đấu tranh không để hình thành "các tổ chức chính trị đối lập". Đây lần đầu tiên, một giới chức cao cấp Cộng sản chính thức sử dụng hai từ "đối lập" thay vì các cụm từ khác như bọn xấu, bọn phản động, kẻ thù, thế lực thù địch... để gán ghép cho các tổ chức đấu tranh, bởi thế ông Dũng tạo không ít ngạc nhiên cho những người quan tâm thời cuộc.

Bài viết này xin bình luận về hai chữ "đối lập", để thấy đối lập là bản chất của thể chế tự do và khi chưa có tự do sẽ không có đối lập.

Đối lập kinh tế

Một sản phẩm khi mới bắt đầu xuất hiện trên thị trường giá thành rất cao, nhu cầu chưa có vì vậy sản lượng sản xuất cũng ít. Nhưng chỉ sau một thời gian số cung sẽ nhiều hơn, giá thành sẽ giảm xuống và số người tiêu thụ sẽ cao hơn. Đến một lúc nào đó hai lực cung và cầu sẽ cân bằng, thị trường sẽ ổn định tiến đến bão hòa.

Mặc dù hai lực cung và cầu đối lập nhau, nhưng trên thương trường cả người bán lẫn người mua đều gắn bó với nhau. Lực cung do người bán quyết định còn lực cầu là từ phía người mua để đạt đồng thuận giá cả của món hàng.

Về mặt cầu, mỗi sản phẩm phải chịu ảnh hưởng của nhiều yếu tố khác nhau, từ lợi tức và khả năng của người tiêu thụ đến phẩm chất và hình thức quảng cáo món hàng.

Về mặt cung, mỗi sản phẩm phải chịu ảnh hưởng của nhiều lực đẩy khác nhau, từ giá cả của nguyên nhiên vật liệu đến năng suất lao động sản xuất mặt hàng. Cùng một

sản phẩm lại có nhiều nhà cung cấp khác nhau cạnh tranh ráo riết từ giá cả đến việc quảng cáo để thu hút người mua.

Mỗi sản phẩm lại có nhiều các sản phẩm khác có chung một công dụng và có thể thay thế cho nhau. Thí dụ việc du lịch xuyên tỉnh, cũng để đến một nơi chúng ta có thể đi xe nhà, có thể mượn xe, đi taxi, đi phi cơ, đi xe lửa, đi xe bus. Các nhà cung cấp vì vậy phải cạnh tranh ráo riết để bán sản phẩm của mình hầu phục vụ người mua một cách hữu hiệu và hiệu quả hơn với nhiều mặt hàng đa dạng hơn. Cuối cùng người tiêu thụ chính là người được hưởng. Tại Úc, nhiều khi giá vé máy bay rẻ hơn giá các phương tiện phục vụ khác rất nhiều.

Khi nhắc đến kinh tế tự do, chúng ta thường nhắc đến bàn tay vô hình với hai lực đối lập, lực cung và lực cầu luôn điều chỉnh thị trường tiến đến trạng thái cân bằng và ổn định. Nền kinh tế tự do là một nền kinh tế của dân, do dân và vì dân, trên lý thuyết hai lực đối lập cung và cầu tự nó sẽ đưa đến phát triển, công bình, ấm no, thịnh vượng và hạnh phúc.

Kinh tế và Chính trị

Trên thực tế cá nhân thường ích kỷ, thiếu sáng suốt, hành động không nghĩ đến, hay không thể nghĩ đến nhân quần xã hội, đến thế hệ tương lai, tạo không ít những rủi ro cho xã hội. Dẫn đến thất bại của kinh tế tự do.

Thất bại điển hình nhất là khoảng chênh lệch giữa người giàu và người nghèo càng ngày càng mở rộng. Sinh ra nhiều tầng lớp xã hội khác nhau. Từ thất bại này phát sinh hai khuynh hướng đối lập nhau: khuynh hướng tự do và khuynh hướng xã hội. Hai khuynh hướng lại xây dựng lý luận và rồi hình thành hệ thống chính trị trực tiếp can thiệp vào kinh tế tự do điều chỉnh những rủi ro mà kinh tế tự do không thể tự nó điều chỉnh.

Chủ nghĩa Cộng sản lợi dụng sinh hoạt tự do và ý thức xã hội, đảng Cộng sản dựa trên đấu tranh giai cấp quy tụ dân nghèo vô sản tiêu diệt dân giàu tư sản. Khi cướp đượ

c chính quyền, Cộng sản cho xây dựng một thể chế toàn trị, triệt tiêu tự do, tiêu diệt đối lập và tiêu diệt mọi động năng đối lập. Khi động năng đối lập đã bị tiêu diệt, cả hệ thống chính trị bị đình trệ, suy thoái, lao vào khủng hoảng, rồi sụp đổ.

Trước ngày guồng máy Cộng sản Liên Xô sụp đổ, ông Trần Xuân Bách, Ủy viên Bộ Chính trị, Bí thư Trung ương đảng Cộng sản trong giai đoạn 1986-1990, đã công khai quan điểm chính trị như sau: "*Dân chủ không phải là ban ơn, không phải là mở rộng dân chủ (mở rộng). Đó là quyền của dân, với tư cách là người làm nên lịch sử, không phải là ban phát, do tâm lòng của người lãnh đạo này hay người lãnh đạo kia. Thực chất của dân chủ hóa là khơi động trí tuệ của toàn dân tộc để tháo gỡ khó khăn và đưa đất nước đi lên kịp thời đại.*"

Từ đó ông đề ra một phương hướng cho đảng Cộng sản thay đổi để sống còn: "*Có nước tự cho mình không cần đổi mới, đã bị bực võ. Có nước coi đổi mới kinh tế phải làm nhanh, còn đổi mới chính trị thì chậm chậm cũng bực chuyện. Có nước chỉ đổi mới kinh tế, không đổi mới chính trị, đã bực to. Có nước làm cả hai, nhưng không nhịp nhàng, gặp khó khăn. Hai lãnh vực này phải nhịp nhàng, không chân trước chân sau, không tấp tễnh đi một chân.*"

Năm 1990, Tổ quốc Xã hội Chủ nghĩa Liên Xô hoàn toàn sụp đổ. Sự hải tỵ tưởng đa nguyên chính trị do ông Trần Xuân Bách đề xướng, đảng Cộng sản Việt Nam xoay qua bám lấy Trung cộng và sao chép mô hình "phát triển" Trung cộng. Theo mô hình này đảng Cộng sản cho "cởi trói" một phần của nền kinh tế, nhưng tiếp tục tiêu diệt đối lập chính trị. Do chọn sai con đường họ đã đưa đất nước vào cơn khủng hoảng toàn diện. Ông Bách bị khai trừ và bị đuổi khỏi Bộ Chính trị.

Đa nguyên

Thật ra ông Trần Xuân Bách đã được đảng giao cho công việc nghiên cứu tìm hiểu và chỉ dám đề nghị đổi mới chính trị bằng đa nguyên chính trị. Đa nguyên là khác

biệt về tư tưởng, nhận thức và phương cách giải quyết vấn đề. Đa nguyên chấp nhận sự khác biệt, bằng phương tiện đối thoại để dung hòa sự khác biệt, để nhường nhịn cùng chung sống, cùng phát triển không cần phải tiêu diệt người khác chính kiến.

Những ý kiến, những tư tưởng được đa số công nhận sẽ trở thành quy ước chung. Các ý kiến các tư tưởng chưa được đa số chấp nhận thường có nhiều cơ hội để được mang ra tái cứu xét. Đó chính là căn bản của sinh hoạt dân chủ và đối thoại chính là phương tiện để thực hiện đa nguyên dân chủ.

Trong vòng tháng qua, cộng đồng mạng và dư luận không ngừng bàn cãi về nội dung quyển “Bên Thắng Cuộc” do Huy Đức, một nhà báo được đào tạo trong chế độ Cộng sản, thu nhặt tài liệu, viết và phổ biến. Hàng trăm bài bình luận quyển sách, mỗi bài nhìn một góc cạnh khác nhau. Hàng ngàn ý kiến về quyển sách, về các bài bình luận, mỗi ý kiến biểu lộ chính kiến khác nhau.

Hiện tượng “Bên Thắng Cuộc” có thể xem là một hiện tượng đa nguyên chưa từng có trong sinh hoạt chính trị Việt Nam. Ít người nhận ra rằng nếu không có một không gian mạng tự do sẽ không có hiện tượng này. Có tự do, mới có đa nguyên và cuối cùng chính người đọc là người phán xét.

Trong khi ấy chế độ Cộng sản vẫn tiếp tục muốn duy trì độc quyền tư tưởng chính trị, hiện tượng Huy Đức “đi tìm sự thật” là hiện tượng bị họ khép cho những cụm từ tự diễn biến, tự chuyển hóa, trong diễn biến hòa bình. Diễn biến hòa bình là nỗi lo sợ nặng nề nhất đang đè trên đầu giới cầm quyền Cộng sản, khi sự thật đã được phơi bày đảng Cộng sản trần truồng là một tổ chức côn đồ đầy tội ác.

Thực tế chứng minh đảng Cộng sản Việt Nam thiếu khả năng điều hành đất nước và càng ngày càng lệ thuộc vào đảng Cộng sản Tàu. Đứng trước tình trạng sụp đổ đảng Cộng sản tìm mọi cách trì hoãn tình thế để tồn tại. Trong kế hoạch trì hoãn sụp đổ có thể có việc thành

hình thành phần “đôi lập hình thức” tạo một bầu không khí sinh hoạt dân chủ giả tạo.

Đa đảng hình thức

Đa nguyên thường đi đôi với đa đảng. Tuy vậy chúng ta cần phân biệt đa đảng hình thức và đa đảng đối lập.

Trước năm 1986, tại Việt Nam ngoài đảng Cộng sản còn có hai đảng khác là đảng Dân chủ và đảng Xã hội. Hai đảng này được đảng Cộng sản lập ra và cho phép tồn tại chỉ nhằm tô điểm cho chế độ độc tài Cộng sản mang bộ áo đa đảng hình thức. Khi đảng Cộng sản phải đổi mới kinh tế và đứng trước đòi hỏi đa nguyên, hai đảng này trở nên nổi đe dọa cho giới chức cầm quyền nên bị giải tán ngay sau đó.

Đảng Cộng sản Tàu tự tin hơn đảng Cộng sản Việt Nam nên hiện thời vẫn tồn tại 8 đảng và tổ chức “chính trị” tại Trung Hoa. Các tổ chức này không giữ vai trò đối lập mà chỉ sinh hoạt hình thức, họ không hơn không kém các tổ chức trong cái gọi là “Mặt trận Tổ quốc” tại Việt Nam. Vai trò của họ là góp ý cho đường lối đảng Cộng sản đề ra, ý kiến của họ phải tự kiểm duyệt để không làm mất lòng giới chức cầm quyền Cộng sản, thậm chí phải ca ngợi đường lối của đảng Cộng sản.

Đa đảng đối lập

Theo Giáo sư Nguyễn Văn Bông, đối lập chính trị cần có ba đặc điểm: thứ nhất là phải có sự bất đồng về chính trị, thứ hai là phải có tính cách tập thể và thứ ba là phải hợp pháp. Xin được tóm tắt và diễn giải ba đặc điểm Giáo sư Bông đề ra:

1- Trước nhất, đối lập phải có sự bất đồng về chính trị. Thực chất đối lập chỉ có khi nào những kẻ chống đối có thể tổng hợp lại tất cả những vấn đề được đặt ra, đưa những vấn đề ấy lên một mục độ đại cương và phán đoán theo một tiêu chuẩn chính trị. Nghĩa là phải có chiến lược và chính sách đối lập.

2- Đối lập chỉ có khi nào sự bất đồng chính kiến mang tính cách tập thể, biểu hiện hành động có tổ chức của những người đối lập. Nói đến hành động có tổ chức là nghĩ ngay

đến chính đảng. Chỉ có đối lập khi nào có chính đảng đối lập.

3- Có thể vì một lý do gì đó một đoàn thể phải dùng võ lực chống lại chính quyền hay một chính đảng phải hoạt động âm thầm trong bóng tối. Những hành động ấy, cho dù có tính cách tập thể và do bất đồng chính kiến, nhưng không được xem là đối lập. Những hành động ấy chỉ được xem là những âm mưu phiến loạn hay kháng chiến, nó không còn là đối lập nữa. Vì đối lập chỉ hoạt động trong vòng pháp luật.

Dựa trên 3 đặc điểm vừa nêu ra Giáo sư Bông giải thích: “*Đối lập phát sinh ở sự thực hành chính trị và liên quan đến lịch trình biến chuyển của chế độ Đại nghị. Nói đến đối lập tức là nói đến cái gì ở ngoài đa số, ngoài chính phủ. Đối lập là khía cạnh nghị viện của vấn đề...*”

Nói một cách rõ hơn, dưới chế độ Cộng sản Việt Nam chỉ có những cá nhân bất đồng chính kiến, các đảng và tổ chức đấu tranh chính trị giải thể Cộng sản. Và khi Cộng sản còn tồn tại sẽ không và không bao giờ có thể hình thành được đối lập. Việc Nguyễn Tấn Dũng tuyên bố lực lượng công an cần phải cương quyết đấu tranh không để hình thành “các tổ chức chính trị đối lập”, không khác gì việc Nguyễn Tấn Dũng ra lệnh lực lượng công an gia tăng trấn áp Phong trào Dân chủ Việt Nam.

Trò chơi mới con cờ mới.

Chỉ một năm về trước Nguyễn Phú Trọng còn ảo tưởng sử dụng “phê và tự phê” để đánh tham nhũng, trong sạch hóa guồng máy cai trị của đảng Cộng sản Việt Nam. Sau Hội Nghị 6, giữa tháng 10-2012, ông Trọng vừa méo mào, vừa nức nở xin các đồng chí Ủy viên Trung ương đảng thứ lỗi. Ông cho biết việc “phê và tự phê” đã thất bại, ông không làm gì được “một” đồng chí trong Bộ Chính trị. Kết quả còn cho thấy quyết định “dân chủ” trong một tập thể Ủy viên tham nhũng chỉ là sự bao che cho đồng chí trong Bộ Chính trị tiếp tục tham nhũng.

Đến cuối năm, khi tiếp xúc với cử tri Hà Nội, Nguyễn Phú Trọng

lại phát biểu “*đã sinh ra quyền lực thì phải có các cơ quan kiểm soát quyền lực*” và ông ra quyết định thành lập lại ban Nội chính và ban Kinh tế Trung ương nhằm thực hiện việc “*kiểm soát quyền lực*”. Cho dù các “*cải cách chính trị*” tại Việt Nam chỉ là cải cách hình thức, việc thành lập lại hai ban trên là một bước lùi, nó cho thấy mọi tổ chức tại Việt Nam đều do đảng Cộng sản thành lập và kiểm soát.

Bộ trưởng Tài chính Vương Đình Huệ được giao thêm Ban Kinh tế để thẩm định các đề án về kinh tế - xã hội quan trọng trước khi đưa lên Bộ Chính trị, Ban Bí thư Đảng Cộng sản. Thực chất vai trò của Ban này cũng chỉ là góp ý theo đường lối đảng Cộng sản đã đề ra. Các đường lối lại đều dựa trên nguyên tắc giữ vững con đường của chủ nghĩa xã hội và duy trì sự lãnh đạo của đảng Cộng sản. Con đường đã bị nhân loại đào thải, các đảng Cộng sản còn sót lại thì đang trong thời sụp đổ.

Bí thư Thành ủy Đà Nẵng, kiêm Chủ tịch Hội đồng Nhân dân thành phố, Nguyễn Bá Thanh thì được bổ nhiệm làm Trưởng ban Nội chính, lo việc bài trừ tham nhũng. Ông Thanh một người biết “*ăn*” và biết nói, nhưng khả năng ăn nói của ông chỉ giúp “*ngụy biện*” cho sự thối nát từ bên trong và bên trên đảng Cộng sản Việt Nam. Thực quyền của ông chưa có, thậm chí có dư luận cho rằng ông là người thân của Nguyễn Tấn Dũng, người đang nắm thực quyền. Nói rõ ra khi mà đảng và nhà nước vẫn chỉ là một, thì không thể có những cơ quan kiểm soát quyền lực của đảng và nhà nước thối nát này.

Nói lại hai ban Nội chính và Kinh tế được dựng lại chỉ nhằm trì hoãn con đường tiến đến tự do dân chủ cho Việt Nam.

Đổi lập chính trị

Giáo sư Nguyễn Văn Bông cho rằng: “*Nếu tinh túy của dân chủ là lòng độ lượng, khoan dung và tự do chính trị, thì lẽ tất nhiên lòng độ lượng, khoan dung và tự do chính trị ấy được thể hiện trên bình diện chính trị, qua những quyền của đổi lập và sự hiện diện của đổi lập chỉ*

là kết quả của sự thừa nhận tự do chính trị.” Dưới đây là một số nhu cầu để có được đổi lập lành mạnh.

Sự hiện diện của tự do chính trị và đổi lập lành mạnh chính là để hạn chế và kiểm soát quyền lực của chính quyền. Đổi lập một mặt giúp chính quyền bỏ bớt những tư tưởng hẹp hòi, thái độ cứng rắn, những chương trình my dân, những hứa hẹn hảo huyền, bám sát với thực tế quốc gia.

Đổi lập cũng bảo đảm tính cách chính xác và công khai của những quyết định của nhà nước. Qua tự do phát biểu ý kiến, đổi lập bắt buộc chính phủ phải tiết lộ mọi ý định của họ, những lý do dẫn đến quyết định một chính sách. Và như thế, đổi lập bảo đảm rằng, khi một biện pháp hay chính sách được chấp thuận, những lý lẽ chống đối hay bênh vực biện pháp, chính sách ấy, đều được công khai đưa ra dư luận.

Qua những cuộc tranh luận, những câu hỏi được đặt ra trước Quốc hội đổi lập sẽ kiểm soát để chính phủ và các cơ quan hành chính không được lạm dụng quyền lực, hạn chế tham nhũng, tránh được những phí phạm không thực sự mang lợi ích cho người dân.

Đổi lập cũng bảo đảm các cơ quan hành chính phải độc lập với chính đảng cầm quyền.

Đổi lập sẽ ngăn chặn mọi hành vi chính đảng cầm quyền cấu kết với ngoại bang bán đứng Tổ quốc như đảng Cộng sản đã đang làm và sẽ tiếp tục làm.

Đổi lập cũng đưa ra những chiến lược những chính sách có thể thay thế chính phủ đương nhiệm, nếu được đa số ủng hộ qua những cuộc bầu cử tự do đổi lập sẽ trở thành chính phủ chính danh.

Và quan trọng nhất, đổi lập là cơ hội để học nghề quản lý quốc gia. Khi người dân đã chán ngán một chính phủ, người dân sẽ dôn phiêu tạo cơ hội giúp đổi lập nắm chính quyền. Nhờ thế các thể chế dân chủ đa đảng đổi lập thường ít xảy ra bạo loạn và luôn trên đà phát triển.

Kết luận

Còn Cộng sản, nếu có đổi lập cũng chỉ là hình thức không thực chất. Việc giải thể chế độ Cộng sản

chính là để xây dựng một thể chế đa đảng đối lập. Có đa đảng đối lập mới có thể giảm thiểu nạn tham nhũng, có thể đề ra một con đường, đưa ra những chính sách đưa Việt Nam phát triển, mang tự do, dân chủ, công bằng thịnh vượng đến cho người dân.

Bài viết này tập trung thảo luận tiền đề “*có tự do mới có đa nguyên đa đảng đối lập*”. Điều này không có nghĩa là có tự do là đương nhiên có đổi lập lành mạnh, để có thể xây dựng một Việt Nam tự do. Trong dịp khác người viết sẽ thảo luận về các khuynh hướng tự do và xã hội, về thực tiễn toàn dân chính trị, về lưỡng đảng đối lập, về xây dựng định chế, về hiến định và luật định đổi lập chính trị.

Không đổi lập chính trị lành mạnh, Việt Nam không thể phát triển để hòa nhập vào thế giới văn minh hiện đại.

Nguyễn Quang Duy

Melbourne, Úc Đại Lợi

13/1/2013

Tài liệu tham khảo: Giáo sư Nguyễn Văn Bông, “Đổi lập chính trị”

Đừng sợ những gì Cộng sản làm. Hãy làm những gì Cộng sản sợ!

**TOP TEN PHÁT NGÔN ẮN TƯỢNG 2012
25-12-2012**

Câu “*tự do cái con c...*” của Trung tá công an Vũ Văn Hiến xứng đáng đứng đầu bảng top ten, là phát ngôn ấn tượng nhất của năm 2012. Điều đặc biệt ở chỗ nó đã vô tình tạo nên một hiệu ứng ngược thú vị: dân tình giờ chửi mắng ai đều không vắng c... nữa, ví dụ không phải “*mày làm như con c...*” mà thay bằng “*mày làm như cái... tự do*”!

1- “Tự do cái con c...!”- Phát ngôn kinh động gây phẫn uất dư luận của *Trung tá Vũ Văn Hiến, phó công an phường 6 quận 3, TP HCM* khi thấy bà Dương Thị Tân, người

TOP TEN ẢN TƯỢNG NĂM 2012

Tự Do, Ngôn Luận * Bán Nguyệt San
Trương Duy Nhất 12-2012

vợ cũ của blogger Điều Cày và con trai mặc áo có hàng chữ "Tự do cho những người yêu nước" trên ngực.

2- Đẳng như con cá ngúc ngoác trong ao cạn: "Một số người trung thực đã quyết định không vào đảng, một số cán bộ cao cấp, kể cả sĩ quan quân đội khi nghĩ hưu đã bỏ sinh hoạt đảng. Sự suy giảm lòng tin trong dân thật nặng nề. Từ chỗ "đảng viên hư trước, làng nước hư theo" đến chỗ dân tình ngộ sẽ không theo đảng nữa. Thế là đảng dần dần như con cá ngúc ngoác trong cái ao cạn"- Nhà văn Vũ Tú Nam.

3- Đắt nước trên cỗ xe hồng phanh: "Đắt nước chúng ta đang đi trên một cỗ xe mà người lái không biết lùi, và xe hồng phanh... chỉ bám bám lao về phía trước, đây những rủi ro"- Đại biểu quốc hội Dương Trung Quốc.

4- Đồng chí X: "Chỉ có cân nhắc tình hình hiện nay, cân nhắc lợi hại thì quyết nghị là không thi hành kỷ luật. Như vậy không có nghĩa là Bộ Chính trị không có lỗi, không phải là cá nhân đồng chí "X" không có lỗi"- Chủ tịch nước Trương Tấn Sang giải thích về việc Bộ Chính trị không kỷ luật Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng.

5- Tôi không chạy, cũng không xin, không thoái thác: "Gần suốt cuộc đời tôi theo đảng, cách mạng, dưới sự hoạt động trực tiếp của đảng, tôi không chạy, tôi cũng không xin, tôi không thoái thác nhiệm vụ gì mà đảng, nhà nước phân công. Tôi sẽ tiếp tục thực hiện nghiêm túc như đã làm trong suốt 51 năm qua"- Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng trả lời chất vấn của đại biểu quốc hội Dương Trung Quốc về văn hóa từ chức.

6- Ăn hết phần của dân: "Nhiều cử tri nói thẳng với tôi: một số cán bộ có ăn hối lộ thì cũng ăn vừa phải thôi, ăn hết như thế thì còn đâu để nhân dân ăn?"- Chủ tịch nước Trương Tấn Sang.

7- Phải như nhóm lò ấy, chứ kỷ luật thì sinh ra thù oán: "Kỷ luật mà không tính kỹ thì lại rồi, mai kia là ân oán, thù hận, đối phó, thành phe phái, rồi nội bộ... Cố gắng hướng tới tinh thần nhân

văn... Việc này ví như nhóm lò vậy. Khi đun bếp, có củ củ khô, có củ tươi, có củ vừa vừa. Vậy nên, trước hết phải nhóm được lửa lên cho có hơi ấm. Khi đó củ củ khô, củ tươi đưa vào đun đều sẽ cháy hết" - *Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng giải thích vì sao không kỷ luật bất cứ ai, kể cả "đồng chí X". Ông gọi đây là sự khoan dung theo tinh thần 'nhân văn Việt Nam'.*

8- Tổ quốc XHCN là cái số hưu: "Bảo vệ tổ quốc Việt Nam thời xã hội chủ nghĩa hiện nay có rất nhiều nội dung, trong đó có một nội dung rất cụ thể, rất thiết thực với chúng ta đó là bảo vệ số hưu cho những người đang hưởng chế độ hưu và bảo vệ số hưu cho những người tương lai sẽ hưởng số hưu"- Đại tá, phó giáo sư, tiến sĩ, nhà giáo ưu tú Trần Đăng Thanh, Học viện Chính trị Bộ Quốc phòng.

9- Mới mẽ chưa từng có trên thế giới: "Đây là việc vô cùng mới mẽ, nếu chúng ta làm được thì đây là mô hình đánh giá cán bộ rất hiếm có trên thế giới. Nhiều nước cũng có biện pháp đánh giá sự tin nhiệm đối với chính phủ và người đứng đầu chính phủ, nhưng đánh giá tất cả thành viên chính phủ, đánh giá cả chủ tịch nước, phó chủ tịch nước; chủ tịch, phó chủ tịch quốc hội và tất cả những người đứng đầu cơ quan lập pháp thì phải nói là trên thế giới chưa hề có"- *Bí thư thành ủy Hà Nội Phạm Quang Nghị đánh giá về chủ trương lấy phiếu tín nhiệm cán bộ quan chức.*

10- Trận đánh hay viết thành sách: "Không có cuộc diễn tập nào thành công bằng cuộc diễn tập lần này. Một là, anh em cơ động dùng thuyền để tiếp cận là chưa có bao giờ trong giáo án, đã phải dùng thuyền nan để chèo vào, bí mật áp sát mục tiêu đấy. Đánh mũi trực diện nghi binh ra làm sao. Rồi là tác chiến vòng ngoài, vòng trong thế nào. Tôi nghĩ là rất hay, có thể viết thành sách!"- *Đại tá giám đốc công an Hải Phòng Đỗ Hữu Ca nói về cuộc cường chế Tiên Lãng.*

<http://www.truongduynhat.vn/to-p-ten-phat-ngon-an-tuong-2012/>

TƯỢNG 2012

31-12-2012

Đã nghe nhiều sự lựa chọn bình xét tương tự từ các báo cũng như nhiều trang mạng khác.

Tuy nhiên, bản "top ten ản tượng" của Một góc nhìn khác sẽ đem đến cho bạn đọc những ngạc nhiên thú vị khác biệt- Hi vọng thế!

1- Cuộc tắm rửa vĩ đại và mĩa mai nhất: Nghị quyết 4 với cuộc kiểm điểm chính đốn rầm rộ trong suốt năm 2012 của đảng cùng kết cuộc không kỷ luật "đồng chí X" và phương pháp "nhóm lò nhân văn" của Hội nghị TW 6 được coi là thất bại ê chề nhất, như một cuộc "tắm rửa" vĩ đại... mĩa mai nhất!

2- Sự cố ngoại giao bi hệ nhất: Tổng thống Brazil đột ngột hủy, không tiếp đón Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng vào đúng giờ chót, ngay sau khi ông Trọng có bài giảng lịch sử về chủ nghĩa xã hội tại Cuba, chuẩn bị lên chuyên cơ đến Brazil (mặc dù đây là chuyến thăm ngoại giao nguyên thủ quốc gia theo một lịch trình đã thông nhất và được chuẩn bị từ trước). Lý do được đưa ra theo thông báo là "do khó khăn đột xuất từ phía Brazil". Có thể nói đây là sự cố hi hữu có một không hai và kỳ cục, bi hệ nhất trong lịch sử ngoại giao Việt.

3- Nhân vật ản tượng nhất: Dân oan giữ đất. Kịch hoạt từ quả bom Đoàn Văn Vươn (Tiền Lãng, Hải Phòng) đến ngọn lửa Văn Giang (Hung Yên), những vành khăn tang Vụ Bản (Nam Định), nhát dao Nguyễn Văn Tường Thăng Bình (Quảng Nam), mẹ con bà Lài Cần Thơ khóa thân giữ đất... Hình ảnh người nông dân, những dân oan vùng lên giữ đất trở thành "nhân vật của năm", hình ảnh ản tượng nhất, nhân vật ản tượng nhất cho năm 2012, một năm rầm rộ hùng hực các cuộc biểu tình vùng lên giữ đất của người dân khắp các vùng miền từ Bắc chí Nam, những cuộc vùng lên đòi đất như nổi tâm can.

4- Những cuộc trấn áp kinh động nhất: Đó là trận đánh Tiên Lãng (Hải Phòng) "đẹp đến mức có thể viết thành sách", là "trận càn" Văn Giang (Hung Yên), là các cuộc

TOP TEN SỰ KIỆN ẢN

trần áp Vụ Bản (Nam Định), Kim Sơn (Đông Triều, Quảng Ninh)... Những trận thắng mĩa mai, những trận đánh dân, những cuộc trấn áp kinh động nhắm vào những người dân chân lấm tay bùn vùng lên đòi giữ đất.

5- Sự kiện truyền thông chấn động nhất: Blog “Quan Làm Báo” trở thành một sự kiện truyền thông chấn động với cuộc chiến thông tin tấn công bôi nhọ hạ uy danh Thủ tướng. Ra đời tháng 6-2012, chỉ trong vòng 6 tháng đã kéo hút được một lượng bạn đọc khủng khiếp: gần 60 triệu lượt người đọc, tương đương 2/3 tổng dân số quốc gia. Đến mức Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng phải lên tiếng chỉ trích là “thể lực thù địch chống đảng chống nhà nước”, yêu cầu điều tra xử lý đồng thời cấm cán bộ viên chức truy cập. Đến nay vẫn chưa thể xác định đúng chủ nhân cũng như thể lực đứng sau trang blog chấn động này là ai (ngoài những tin đồn trên mạng nhắm vào cựu nữ đại biểu quốc hội Đặng Thị Hoàng Yến).

6- Vụ án rúng động nhất: Được ví như những bản sao của Vinashin và PMU 18, việc bắt giam gã tài phiệt dầu bạc khét tiếng Nguyễn Đức Kiên không chỉ náo loạn làng bóng đá, như một cú sút kinh động cuốn đổ cuộc cách mạng bóng đá đang dở, mà còn là cú đập chao đảo thị trường chứng khoán cùng toàn bộ hệ thống ngân hàng và rúng động chính trường Việt.

7- Trận thua đẹp nhất: Cuộc đối thoại hóa giải các đợt biểu tình của trên 400 dân tình và tiểu thương bao vây tỉnh đường Thanh Hóa cùng quyết định thua cuộc, nhường phần thắng cho dân của Bí thư tỉnh ủy Thanh Hóa Mai Văn Ninh được xem như một trận thua đẹp hiếm hoi so với hàng loạt các trận thắng mĩa mai cay đắng của chính quyền và lực lượng cảnh sát nhằm trấn áp dân chúng biểu tình giữ đất.

8- Chiến thắng mĩa mai nhất: Việt Nam giành quyền đăng cai ASIAD 2019 trong bối cảnh nợ đầm đìa, kinh tế tuột dốc không phanh và đời sống dân tình khốn khó. Trong lúc nhiều quốc gia có tiềm lực kinh tế lác đác không tham gia,

thì Việt Nam lại lao vào chạy đua giành quyền đăng cai ASIAD 2019 với một nguồn kinh phí khổng lồ (ít nhất 150 triệu USD) và hồ hởi coi đó là “niềm tự hào”. Một niềm tự hào và chiến thắng mĩa mai!

9- Sự vinh danh nhạo báng nhất: Đó là cuộc vinh danh 50 nhân vật “tiên phong” của VnExpress. Cuộc vinh danh mà có nhân vật được chọn lại xấu hổ, bất bình không thèm đến dự. Cuộc vinh danh với 50 nhân vật trong đó phần lớn là những ca sĩ, nghệ sĩ, thiết kế thời trang, chủ doanh nghiệp nghe cái tên đã phải... nhờ nước bọt, lại được xưng danh là những nhân vật có “thành tựu nổi bật, tạo ra sự đột phá hoặc thay đổi mang tính cách mạng trong các lĩnh vực”.

10- Phát ngôn ấn tượng nhất: “Tự do cái con c...!”- Phát ngôn kinh động gây phẫn uất dư luận của Trung tá Vũ Văn Hiền, phó công an phường 6 quận 3, TP HCM khi thấy bà Dương Thị Tân, người vợ cũ của blogger Điếu Cày và con trai mặc áo có hàng chữ "Tự do cho những người yêu nước" trên ngực.

Cô Lô Thanh Thảo bị kết án 3 năm 6 tháng tù

Cô Lô Thanh Thảo, người bị bắt từ tháng 3-2012, vừa bị mang ra xét xử tại Sài Gòn với cáo buộc "Tuyên truyền chống phá nhà nước" theo điều 88 Bộ luật hình sự. Trong phiên tòa sơ thẩm gói gọn trong một buổi sáng vào hôm 8-1-2013, cái gọi là Tòa án Nhân dân đã kết án cô Lô Thanh Thảo 3 năm 6 tháng tù giam, cùng 2 năm quản chế sau khi ra tù.

Cô Thảo năm nay 36 tuổi, bị bắt vào ngày 26-3-2012 khi đang ghi hình và tường trình cuộc biểu tình của dân oan khiếu kiện trước các cơ quan chức năng ở thành phố Sài Gòn cho một diễn đàn trên hệ thống Paltalk. Theo cáo trạng mà truyền thông trong nước loan lại thì cô có liên lạc với một người Việt ở Mỹ và theo yêu cầu của người này, cô đã làm ra một số truyền đơn với nội dung “chống Nhà nước”. Thông tin trên một số trang blog nói rằng cô Thảo (ký tên là Tuổi Trẻ Lên Đường) bị bắt vì đã viết lời kêu gọi người dân xuống đường biểu tình lật đổ chế độ Cộng sản buôn dân bán nước, tham nhũng bóc lột.

Sau khi bị bắt, công an đã áp giải cô Thảo về nhà riêng tại Đồng Nai để khám xét, rồi tiếp tục đưa về giam giữ tại số 4 Phan Đăng Lưu, Sài Gòn.

Tin tức của truyền thông trong nước cho biết là tại phiên tòa, Hội đồng xét xử đã giữ nguyên quan điểm của cáo trạng, quan điểm luận tội của công tố viên nhà nước (Viện Kiểm sát) để cho rằng những việc làm của cô Thảo là 'đặc biệt nguy hiểm' và 'xâm phạm trực tiếp đến an ninh quốc gia'. Rằng việc đưa lên mạng những hình ảnh người dân khiếu kiện đất đai đã khiến các đối tượng nước ngoài sử dụng để làm mất niềm tin của dân chúng.

Tin tức trong nước không nói rõ cụ thể dân chúng mất niềm tin vào đối tượng nào, nhưng ai cũng hiểu đó là Nhà nước Cộng sản Việt Nam hiện tại. Theo nhiều người dân thì qua biết bao chính sách và hành xử của nhà cầm quyền, của đảng Cộng sản Việt Nam, qua khoảng cách quá lớn giữa lời nói và việc làm của cán bộ thừa hành công vụ, niềm tin của nhân dân vào bộ máy công quyền bị xói mòn dữ dội.

Cụ thể đó là chính sách kinh tế sai lầm dẫn đến bao mất mát, khó khăn cho cuộc sống người làm công ăn lương, người canh tác ruộng rẫy; chính sách ngoại giao nhân nhượng làm mất những vùng biển mà ngư dân đánh bắt hải sản để kiếm sống từ bao đời nay; chính sách cai trị không tôn trọng pháp luật khiến cho đất nước bất an hỗn loạn, công an còn đồ lộng hành, người dân nom nớp lo sợ và tòa án thì chỉ bao che tội ác của đảng.

Theo Dân Làm Báo và RFA

Chúng tôi, Nhóm Người Việt Vi Dân Tộc Việt (gọi tắt là Nhóm Vi Dân) long trọng tuyên bố:

Xét rằng

1- Nhà cầm quyền Cộng sản qua hệ thống điều hành kinh tế vĩ mô của Nguyễn Tấn Dũng đã làm nền kinh tế VN ngày hôm nay suy sụp đến nỗi không còn cách nào tháo gỡ vì nó cần một lượng tiền lớn từ 100 tỉ usd trở lên và một thời gian thật ngắn là 1 hay 2 năm. Cụ thể:

a/ Bong bóng Bất Động sản vỡ toanh, giá BĐS ngày hôm nay chỉ còn bằng 30% giá đầu năm 2012.

b/ Nợ xấu Ngân hàng (ĐCS thu nhận 286 ngàn tỉ, Fitch 576 ngàn tỉ, CXN 740 ngàn tỉ) làm trì trệ phát triển tín dụng chỉ còn 6% năm 2012. Chủ yếu vì BĐS, Tập đoàn vỡ nợ, Doanh nghiệp nhỏ và vừa chết lâm sàng 2/3.

c/ Nợ chồng chất của Tập đoàn và Doanh nghiệp Nhà nước (CP thu nhận 1.3 triệu tỉ, CXN 2.4 triệu tỉ) và 21 tập đoàn đang ở tình trạng kiệt quệ, điển hình là Vinashinlines có 14 chiếc tàu viễn dương bị giữ

TUYÊN BỐ

VỀ GÓI GIẢI CỨU BẤT ĐỘNG SẢN

Nguyễn San

của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng ngày 18-12-2012

Nhóm Người Việt Vì Dân Tộc Việt 29-12-2012

trong tổng số 16 tàu, lương thủy thủ đoàn 11 tháng chưa thanh toán và TGD tuyên bố tài khoản không còn tiền và cán bộ, CNV nợ lương từ tháng 8.

d/ 400 ngàn/600 ngàn DN chết lâm sàng, điều này là do lãi suất cao, khó tiếp cận tín dụng, sức mua của người tiêu dùng sút giảm thê thảm do lạm phát thật cao, điện xăng, thuế phí tăng liên tục do chính quyền địa phương thất thu thuế, một phần vì người dân và DN từ chối đóng do tham nhũng, một phần vì DN làm ăn thất bát.

e/ Nạn thất nghiệp từ hồi ra nghị quyết 11 tháng 2-2012 đến nay là tăng thêm 2 triệu, điều này tạo thêm áp lực cho sức mua giảm sâu và từ đó, ngày càng nhiều DNNVV phải đóng cửa vì hàng tồn kho quá cao.

f/ Hàng tồn kho trong tất cả mọi ngành nghề đều ngất ngưỡng, Vật liệu xây dựng như sắt thép, xi-măng thì chịu ảnh hưởng thêm của sự dư thừa sản xuất (over-capacity). Hàng tồn kho này chỉ giảm tí xíu vì 2/3 DN đã ngưng sản xuất thêm. Đặc biệt BĐS dư thừa là 147 ngàn đến 200 ngàn căn hộ và phải mất 7 đến 10 năm kinh tế không suy thoái mới giải quyết hết.

g/ 600 ngàn DN đang nợ nhau lòng vòng cả triệu tỉ nhưng không DN nào được phá sản để phát mãi hầu có cơ hội cho những DN còn lại có thêm dòng tiền ít ỏi. Vì luật phá sản của VN kỳ quái so với những nền kinh tế thị trường trên thế giới là DN không được phá sản cho đến khi thu hết nợ (accruals = zero). Điều này làm 400 ngàn DN như một mớ bòng bong chỉ chờ ôm nhau mà chết xuống hố.

h/ Thị Trường chứng khoán hiện tại đang được các đại gia và quỹ đầu tư giữ cao để họ khỏi mất tiền. Họ giữ được bao nhiêu lâu nữa trong bối cảnh kinh tế suy sụp này là câu hỏi mà mọi người hiểu biết về KT đang thắc mắc lớn.

2- Nợ quốc gia lên đến 2 triệu tỉ, kể cả nợ của tập đoàn và Tổng công ty và số nợ này tăng thêm mỗi ngày,

con cháu của dân VN sẽ phải mãi mãi trả những món nợ kếp sù này.

3- Ngân sách nhà nước cạn kiệt, 64 tỉnh thành thất thu và Bộ tài Chánh mới đây cho tỉnh thành được mang thêm nợ bằng cách phát hành trái phiếu được CP bảo lãnh.

Tuyên bố:

1- Gói giải cứu tuyên bố bởi NTD ngày 18-12 và 19-12-12 tại TP HCM và Hà Nội được tạo ra để thuần túy dùng tiền thuế của nhân dân để giảm, giãn và miễn nhiều loại thuế như Giá trị gia tăng, xử dụng đất cho những DN sản sau của TT Dũng để rút thêm tiền của hệ thống NH theo dạng nhà thu nhập thấp,

nhà xã hội và nhà tái định cư. Tất cả chỉ vì hệ thống NH thương mại ngưng cho vay căn hộ thương mại.

2- Gói giải cứu này sẽ thất bại thê thảm (như hàng chục giải pháp mà TT Dũng đưa ra trong 2 năm qua), không những nó không giúp gì cho người dân mua nhà dễ dàng hơn mà còn tăng thêm tồn kho căn hộ vì họ được khuyến khích xây thêm mà viễn ảnh mua căn hộ vẫn ngoài tầm tay của người lao động bình thường (hoàn toàn không giúp ích gì cho người dân có điều kiện dễ dàng hơn để mua nhà).

3- TT Dũng đã can thiệp thô bạo trong quá trình cung cầu của thị trường khi giảm thuế cho những DN sản xuất vật liệu xây dựng như sắt, xi-măng v.v... trong khi tình hình rất rõ là những nhà máy này được xây trong bối cảnh BĐS dư thừa 200 ngàn căn hộ trong 2 năm và khi con số tồn kho này phải giảm thì không khó để nhận thấy rằng những nhà máy xi-măng, sắt thép này phải đóng cửa theo đúng luật đào thải của nền kinh tế thị trường.

4- Chúng tôi, Nhóm Vì Dân cực lực lên án CP của Tấn Dũng dùng thuế của người dân, bắt người dân

mang thêm nợ mà không đem lại một lợi ích nhỏ nhoi nào cho người dân. Ngược lại, những Cty sản sau hưởng tất cả lợi ích của gói giải cứu này và vì họ tránh được quy luật đào thải nên họ sẽ tăng giá căn hộ, vật liệu xây dựng mà người dân là người cuối cùng phải gánh chịu nặng nề nhất.

5- Chúng tôi giành quyền phát biểu về gói giải cứu nợ xấu NH khi nó được tuyên bố bởi TT CP.

Thay mặt Nhóm Người Việt Vì Dân Tộc Việt

Melbourne, Úc, 29-12-2012

Châu Xuân Nguyễn

**Cuộc lấy ý kiến
toàn dân về Hiến**

Đầu năm

Các nhà lãnh đạo lại khai mồm với đối trá

Phan Nguyễn Việt Đăng 02-01-2013

**pháp sửa đổi chỉ
là một trò khôi
hài và lừa bịp.**

Ngay trong ngày đầu năm mới 1-1-2013, một chuyên động nhỏ trên báo chí Việt Nam đã cho thấy quyền lực đang thuộc về ai, chủ trương là thế nào.

Anh Ba, tức đồng chí X, đã thôi không còn nhiều cơ hội nói dài và nói sảng trên các mặt truyền thông đầu năm nữa, mà thay vào đó là anh Vịnh và anh Tư, bên tạm thắng cuộc từ Hội nghị Trung ương 6, khoá XI.

Với dân giang hồ tự do, điều này có nghĩa là anh Ba không có "cửa".

Cửa đã dành cho kẻ mạnh trong cuộc choảng nhau của nội bộ Hà Nội vừa rồi. Nhưng cũng không khác gì với dự đoán của nhân dân, cái xấu bị điếm mặt và sau đó được nối tiếp bằng cái tệ hại hơn nữa.

Tướng Nguyễn Chí Vịnh và Chủ tịch Trương Tấn Sang đã chứng minh rõ điều đó trong buổi sáng đầu năm. Mà theo thông lệ dân gian của người Việt, đó là biểu hiện của những gì sẽ được hành động cho suốt năm.

Trong trích dẫn được in đậm trên báo Tuổi trẻ số 1/2013, ngày Thứ Ba 1-1, Vịnh nói rằng “*Ước mong của tôi có lẽ cũng nằm trong ước mong chung của mọi người Việt Nam, đó là sang năm 2013 đất nước ta tiếp tục ổn định, nền kinh tế ấm hơn và hòa bình ở biển Đông*”.

Đây có lẽ là câu tâm đắc nhất của Vịnh. Trong câu nói này, Vịnh nhắc đến ý rất quan trọng là “đất nước ta tiếp tục ổn định” và “hòa bình ở biển Đông”. Diễn dịch theo một nghĩa thông thường nhất, có thể hiểu rằng Vịnh muốn nhấn mạnh Đảng của Vịnh muốn Việt Nam tốt nhất là cứ như thế này, đừng có biến động gì (đặc biệt là không nên như Ai Cập hay Syria chẳng hạn) để Đảng có thể yên hưởng, và quan trọng là không nên có đánh nhau, cự cãi gì với quan thầy Trung Cộng trên biển Đông.

Lịch sử Việt Nam từ thời sau ông Lê Duẩn, chưa bao giờ có chuyện Hà Nội dám cự cãi hay đánh nhau gì với thầy Trung Cộng. Thậm chí ngư dân bị bắt cóc thì tự xuất tiền túi của mình chuộc về. Dân đi biển bị bắn chết, cướp bóc thì tự giải quyết. Thậm chí về rồi còn được công an đến tận nhà hăm he rằng không được kể lể khóc than với ai. Chết ráng chịu.

Còn các vụ hợp báo phản ứng của Bộ Ngoại Giao VN với Trung Cộng lâu nay, dân chúng vẫn gọi tên đơn giản là “diễn tuồng”. Ngay sau những cái phát tay và há miệng đồng dục của bà Nguyễn Phương Nga hay ông Lương Thanh Nghị, thì các chuyên công du cùng vui chơi của các công bà này ở Trung Quốc luôn được đón tiếp nồng nhiệt và đầy tính sum vầy.

Hãy đợi đấy, sau ngày 1-1 này, khi luật tuần tra và tự cho quyền bắt giữ các tàu xâm phạm đường lưỡi bò của Trung Cộng đưa ra, những sự kiện mới sẽ có thấy Vịnh đã khai mồm mị dân như thế nào.

Còn với chủ tịch Tr. Tấn Sang, trên báo Thanh Niên cùng ngày, ông tuyên bố rằng “*mong nhân dân luôn nhắc nhở chúng tôi*”.

Ông Sang không nói rõ là chúng tôi là phe của ông hay phe của đồng chí X vừa bị tát? Và Nhân dân ở

đây là ai, vì khái niệm nhân dân của ông cũng mơ hồ như luật 79 và 88 mà ông đang cầm cương.

Trong bản báo này, Ông Sang nói rằng “*Nhân dân lúc nào cũng khoan dung độ lượng, nhưng sự khoan dung độ lượng đó cũng có giới hạn, lại càng là một điều nhắc nhở nghiêm khắc về chức trách của mỗi chúng tôi. Chức càng cao, quyền càng to thì phải thấy trách nhiệm càng lớn*”.

Ông Sang nói như chính quyền CS được nhân dân chọn và bầu lên, chứ không phải loại chính quyền tự cho phép mình bắt tù trong hiến pháp bằng điều thứ 4 ô nhục. Ông cũng mị dân rề tiền bằng câu “nhưng sự khoan dung độ lượng đó cũng có giới hạn”, cứ như là một chế độ thực thi dân chủ trong đất nước này.

Vâng, thưa ông Sang. Những “nhân dân” luôn nhắc nhở bằng

cả trái tim mình như blogger Điều Cây Nguyễn Văn Hải, Tạ Phong Tần, nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa, luật sư Cù Huy Hà Vũ, sinh viên Đỗ Thị Minh Hạnh và các bạn, nhạc sĩ Việt Khang, Trần Vũ Anh Bình, 19 sinh viên Công giáo và Tin Lành, các thầy Phạm Minh Hoàng, Đinh Đăng Định... và vô số những “nhân dân” khác không thể kể hết tên cũng đã nhắc nhở bằng nhiều hình thức và cũng bắt gặp cái “khoan dung độ lượng có giới hạn” của ông, của chế độ CSVN bằng nhà tù, đánh đập, biệt hành, bôi nhọ...

“Chúng tôi” của các ông, cũng bao gồm đồng chí X và tướng Hưởng, kẻ từng lên kế hoạch ám sát ông.

Đầu năm, trong sự tôn kính thiên nhiên và ngưỡng vọng tâm linh trời đất của người Việt, các nhà lãnh đạo CS lại không ngại miệng mị dân và khai mồm bằng những điều lẩn quẩn, dối trá.

Theo quan niệm của ông bà để lại, một năm mới nữa, sẽ rất xấu trong sự nghiệp của riêng các ông và bộ máy Đảng trị đang lụn bại.

Khai mồm đã thôi, tắt sự nghiệp cũng thôi mà thôi.

danlambaovn.blogspot.com

Đại ý bài viết của Nguyễn Chí Vịnh trên báo Tuổi Trẻ

Nội dung bài viết có thể rút lại vào ba điều chính. Thứ nhất Việt Nam trước sau vẫn xem Trung Quốc là cùng ý thức hệ và hai chữ đồng chí lúc nào cũng quan trọng trong các cuộc đối thoại cấp quốc gia. Thứ hai, Việt Nam xem sự tham gia của Hoa Kỳ vào Biển Đông phát xuất từ lợi ích kinh tế của nước này và cảnh giác rằng không để lịch sử lặp lại. Thứ ba, các cuộc biểu tình chống Trung Quốc hoàn toàn không có lợi mà trái lại làm cho Trung Quốc viện cớ để xuyên tạc thiện chí của VN, xuyên tạc chủ trương giải quyết tranh chấp bằng biện pháp hòa bình của VN.

Nói tới quan hệ Việt-Trung, Nguyễn Chí Vịnh khẳng định: “Một trong những đặc trưng của ý thức hệ giữa Việt Nam và Trung Quốc là một Đảng Cộng sản lãnh đạo. Nếu có được một người bạn XHCN rất lớn bên cạnh ủng

LÃNH ĐẠO VIỆT NAM đang gieo rắc tư tưởng đầu hàng ?

— Thanh Quang RFA 12-01-2013 —

hộ và hợp tác cùng có lợi thì sẽ vô cùng thuận lợi cho sự nghiệp xây dựng CNXH ở Việt Nam.”
Theo RFA 02-01-2013

Giữa lúc một nước Trung Quốc trở dậy ngày càng có hành động quyết đoán, gây hấn tại Biển Đông – và cả Biển Hoa Đông, thì giới lãnh đạo VN ngày càng có dấu hiệu mà công luận cáo giác là “hèn với giặc, ác với dân”, thậm chí đầu hàng phương Bắc.

Nhịn nữa, nhịn mãi?

Qua bài “Chủ nghĩa đầu hàng”, GS Nguyễn Hưng Quốc bên Úc nêu lên câu hỏi rằng “*Tại sao trước 1975, giới lãnh đạo CSVN ghét chủ nghĩa đầu hàng đến như vậy mà bây giờ, từ lời nói đến hành động của họ, ở đâu cũng bàng bạc một thứ chủ nghĩa đầu hàng đến thâm hại như vậy?*”.

Rồi GS Nguyễn Hưng Quốc nhiều lần dùng chữ “nhịn” và “không dám” để báo động về chủ trương đầu hàng này của giới lãnh đạo VN, khi nhận thấy Trung Quốc ức hiếp VN đến mấy, họ vẫn nhịn; Trung Quốc chửi: họ nhịn; Trung

Quốc đánh: họ nhện; tàu “lạ” đánh chìm tàu đánh cá VN, bắn giết, trấn lột ngư dân Việt: họ không dám gọi tên; tàu Trung Quốc nhiều lần cắt dây cáp tàu thăm dò dầu khí VN: họ không dám lên tiếng mà còn biện hộ dùm là vô tình “làm đứt cáp”; rồi họ phân bua là không phải hèn mà vì không muốn chiến tranh, vì chủ trương giải quyết tranh chấp bằng biện pháp hòa bình.

Nhưng, GS Nguyễn Hưng Quốc lưu ý, dưới cái nhìn của người dân Việt về lời nói và hành động của giới cầm quyền mà dân cáo giác là “hèn với giặc ác với dân”, thì họ thực sự đầu hàng phương Bắc, mà lại còn quảng bá một thứ chủ nghĩa đầu hàng trong dân chúng.

Tàu lạ

Lên tiếng mới đây với Đài ACTD, GS Nguyễn Hưng Quốc cho biết: “Hiện bây giờ thành thật mà nói trên khắp thế giới ai cũng lo lắng về sự trôi dạt của Trung Quốc, nhưng riêng đối với người Việt Nam thì hầu như ai cũng thấy Trung Quốc là một sự đe dọa. Thế mà theo dõi báo chí trong nước, nghe những lời phát biểu của những cán bộ cao cấp nhất ở Việt Nam thì chúng ta lại thấy có một cái gì đó rất bất bình thường.

Họ hoặc là gạt đi, hoặc họ nguy biện bằng cách đưa ra những lý lẽ mà tuyệt đối không thuyết phục được bất cứ người nào. Trước tình huống như vậy, tôi nghĩ không có người nào quan tâm đến đất nước mà không cảm thấy băn khoăn, ray rứt.”

Nhắc tới mối quan hệ Việt-Trung rất đáng “băn khoăn, ray rứt” hiện nay, nhà báo Trương Duy Nhất không khỏi thốt lên rằng “chưa có thời nào bị hèn và nhục nhã thế” khi tàu của bọn cướp biển thì phải gọi là “tàu lạ”, kẻ thù xâm lược, sát hại hàng vạn chiến sĩ bảo vệ quê hương VN thì “không dám gọi thẳng tên mà phải bóng gió xa xôi ám chỉ bằng những cách chung chung khô khan như ‘quân xâm lược từ bên kia biên giới’...”

Đời đời nhớ ơn

Tướng Nguyễn Trọng Vĩnh, từng là Đại sứ VN tại Trung Quốc trong 13 năm, đã cảnh cáo Phó GS

Đại tá Trần Đăng Thanh thuộc Học viện Chính trị VN là “đừng gieo rắc tư tưởng đầu hàng”, lưu ý rằng “phía ta một mực trung thành tuân thủ phương châm lừa phỉnh ‘16 chữ, 4 tốt’ không hề làm gì trái với ý muốn của Trung Quốc, nhưng Trung Quốc cứ tiếp tục xâm phạm chủ quyền của ta ngày càng nghiêm trọng: ‘cây muốn lặng, gió đâu có dừng’”.

Trích dẫn những câu của ông Trần Đăng Thanh trong cuộc nói chuyện mới đây trước 300 cán bộ chủ chốt ngành giáo dục đại học nhằm phổ biến đường lối, chính sách của đảng CSVN trong vấn đề biển Đông, liên quan nội dung mà ông Thanh nhấn mạnh rằng “*ta phải đời đời nhớ ơn TQ, cảm thù Mỹ*” và TQ là nước lớn, “*đừng để xảy ra chiến tranh, đừng để va chạm, kiên trì, khôn khéo, tránh va chạm, cứ tránh đã, cứ tránh đã, tránh voi chẳng xấu mặt nào...*”, tướng Nguyễn Trọng Vĩnh cho rằng “*đó là tư tưởng đầu hàng của ông Đại tá, TS, PGS..., ông ta đang đi gieo rắc tư tưởng đầu hàng cho học sinh, sinh viên, cho thế hệ trẻ; đầu hàng không dám cùng với dân đấu tranh công khai thì sẽ mất hết, sớm muộn cũng sẽ trở thành một thứ thuộc địa kiểu mới của bành trướng đại Hán*”.

Nhà báo Bùi Tín mở rộng vấn đề hơn, nêu lên một loạt nghi vấn rằng qua nội dung của cuộc nói chuyện vừa nói của đại tá Trần Đăng Thanh, phải chăng đó là thực chất chính sách đối ngoại vừa được điều chỉnh của Bộ Chính trị hiện nay theo hướng ‘nhất biên đảo’, ngả hẳn về một bên, trong khi bề ngoài vẫn giữ cái vỏ ‘làm bạn với tất cả các nước’? Phải chăng đây là “*chính sách của Bộ Chính trị muốn ngả hẳn về phía Trung Quốc để tồn tại, chống lại xu thế hợp lý, hợp lòng dân, hợp thời đại là gần bó chặt chẽ với các nước dân chủ trên toàn thế giới, trong tình thế đảng CS Việt Nam đang ngày càng bị suy thoái, bị nhân dân xa lánh, lên án?*”. Nhà báo Bùi Tín từ Paris cũng không quên cảnh báo về “*một điều đã rõ như ban ngày*”, đó là đảng CSVN trong “*con khôn quẫn*” đã chọn con đường sống cho riêng cho mình

bằng cách “*đẩy cả dân tộc vào tử lộ*”.

Mối nguy mất nước không còn xa

Nhận định về cuộc phỏng vấn mà Thượng tướng Nguyễn Chí Vịnh, Thứ trưởng Bộ Quốc Phòng VN, dành cho báo Tuổi Trẻ hồi đầu tháng Giêng này về tình hình Biển Đông và mối quan hệ Trung Quốc, Hoa Kỳ trong vùng Đông Nam Á liên quan đến VN, nhà bình luận thời sự Trần Bình Nam từ California, Hoa Kỳ, cho rằng “*lý luận của tướng Nguyễn Chí Vịnh là một thứ lý luận của con đà điểu chui đầu vào cát*”. Khi lưu ý diễn biến trên Biển Đông trong các năm qua báo hiệu “*những cơn bão tố*” có thể tới VN trong năm 2013 này trong mối quan hệ giữa VN và Trung Quốc, nhà bình luận Trần Bình Nam khẳng định kế hoạch VN, qua tướng Nguyễn Chí Vịnh, nhằm đương đầu với khó khăn trước mắt ấy đã “*không làm cho nhân dân VN an tâm*”; những bước chuẩn bị cùng kế hoạch của VN chỉ mang “*tính lý thuyết, phô trương*”, không có khả năng ứng phó tình hình thực tế tại hiện trường.

Theo nhận xét của ông Trần Bình Nam thì “*trong khung cảnh dầu sôi lửa bỏng như vậy, qua lời tướng Nguyễn Chí Vịnh, nhà nước bình chân như vại tin tưởng vào đường lối hòa bình của mình, tin tưởng vào thiện chí của Trung Quốc, tin tưởng vào sự phát triển kinh tế, tin tưởng một năm 2013 tốt đẹp... Mối nguy mất nước không còn xa*”.

Nói chung, không phải ai cũng dễ dàng bị thuyết phục bằng “*cái sô huu*” của đại tá Trần Đăng Thanh hay lý thuyết đầu hàng Trung Quốc của tướng Nguyễn Chí Vịnh. Một sĩ quan yêu cầu ân danh của Quân đội Nhân dân VN cho biết: “*Việc này có lẽ chúng ta xác định cho rõ hơn, tức là quân chúng nhân dân mấy lần rồi quyết định xu hướng hay quá trình diễn ra của lịch sử. Cho nên trong vài năm trở lại đây, tôi đi tìm hiểu về suy nghĩ, ý kiến của nhân dân, và những người như chúng tôi, thì tôi nghĩ điều này sẽ có ích hơn, sẽ giúp tôi xác định được*

xu hướng phát triển tình hình chính xác hơn là chúng ta đi tìm hiểu ý kiến hay quan điểm của những người có chức, có quyền. Nói cho cùng, theo quan điểm của tôi, thì quần chúng nhân dân mới là người quyết định.”

Từ Houston, Hoa Kỳ, tác giả Bằng Phong Đặng Văn Âu có “Thư gửi thiếu tướng Nguyễn Trọng Vĩnh”, nhắc tới nhận xét của nhiều người cho rằng nước VN “sắp mất” vào tay giặc Tàu, nhưng tác giả nghĩ khác, rằng “Nước VN đã mất rồi! Từ khi ông Hồ sai ông Phạm Văn Đồng viết công hàm nhìn nhận Hoàng Sa, Trường Sa thuộc Tàu gửi cho Chu Ân Lai là mình đã mất nước rồi!”.

HIẾN PHÁP càng sửa càng nát, càng độc tài

.....Phạm Trần 02-01-2013.....

Nhà nước CSVN đã công khai Bản Dự thảo sửa Hiến pháp 1992 để lấy ý kiến toàn dân kể từ ngày 02-01 đến ngày 31-03-2013 nhưng Bộ Chính trị lại vội ra lệnh phải “kịp thời đấu tranh, ngăn chặn những hành vi lợi dụng dân chủ việc lấy ý kiến nhân dân để tuyên truyền, xuyên tạc, chống phá Đảng và Nhà nước ta.”

Tại sao một việc làm “danh chính ngôn thuận” như chỉ muốn dân cho biết ý kiến xem họ nghĩ sao về những điều của bản Hiến pháp mới mà Tổng Bí thư đảng Nguyễn Phú Trọng phải thay mặt Bộ Chính trị công bố Chỉ thị 6 điểm có vẻ như khẩn trương lắm ?

Trước tiên ông bảo : “Việc tổ chức lấy ý kiến nhân dân về dự thảo sửa đổi Hiến pháp năm 1992 là một đợt sinh hoạt chính trị quan trọng, rộng lớn trong toàn đảng, toàn dân và cả hệ thống chính trị nhằm phát huy quyền làm chủ, trí tuệ, tâm huyết của các tầng lớp nhân dân, của các cấp, các ngành, nâng cao nhận thức và trách nhiệm của cá nhân, cơ quan, tổ chức đối với việc sửa đổi Hiến pháp, thi hành Hiến pháp, pháp luật và góp phần xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam của nhân

dân, do nhân dân, vì nhân dân.”

Không quan trọng sao được vì Hiến pháp là bộ luật cao nhất và quan trọng nhất của một quốc gia, nhất là khi ông Trọng đề cao sự đóng góp ý kiến của dân là để xây dựng nhà nước cho mình chứ không phải cho đảng hay ai khác !

Vì vậy phải cẩn trọng là điều chí phải, nhưng ông Trọng cũng đã gây thắc mắc cho dân khi Bộ Chính trị ra lệnh cho các đơn vị phải làm cả công tác gọi là “uốn nắn” cả những “biểu hiện lệch lạc” trong dân.

Chỉ thị ra lệnh cho các cấp lãnh đạo, tổ chức đơn vị phải : “Đôn đốc, kiểm tra và tạo điều kiện cần thiết cho cơ quan, tổ chức, đơn vị ở bộ, ngành, địa phương mình phụ trách tổ chức tốt việc lấy ý kiến nhân dân; kịp thời tháo gỡ khó khăn, vướng mắc phát sinh, uốn nắn những biểu hiện lệch lạc trong quá trình tổ chức lấy ý kiến.”

Có gì khác thường chăng ? Hay là đó đây trong nhân dân và trong hàng

ngũ cán bộ, đảng viên đã có những biểu hiện không đồng tình với bản dự thảo sửa đổi Hiến pháp ?

Hay trong dự thảo có những điều sẽ làm cho dân nổi giận, hoặc đảng sợ sẽ có số đông người bác bỏ hay sao mà ông Nguyễn Phú Trọng còn ra lệnh: “*Quân ủy Trung ương, Đảng ủy Công an Trung ương lãnh đạo, kiểm tra việc lấy ý kiến về dự thảo sửa đổi Hiến pháp trong lực lượng Quân đội nhân dân, Công an nhân dân; chỉ đạo chặt chẽ công tác bảo đảm quốc phòng, an ninh, trật tự an toàn xã hội; phối hợp với các cơ quan, tổ chức hữu quan kịp thời đấu tranh, ngăn chặn những hành vi lợi dụng dân chủ việc lấy ý kiến nhân dân để tuyên truyền, xuyên tạc, chống phá Đảng và Nhà nước ta.*”

Nhưng ở Việt Nam làm gì có dân chủ mà đảng sợ dân sẽ “lợi dụng” để chống văn kiện quan trọng này ?

Như vậy, nếu có những ý kiến trái chiều, không hợp với ý muốn của đảng thì bị ghép ngay vào tội “chống phá đảng và nhà nước” hay sao ?

Nếu làm như vậy thì còn ai muốn hy sinh thời giờ và tâm trí để đóng góp vào việc “xây dựng nhà nước pháp quyền” nữa ? Bởi vì nếu đã có pháp quyền thì đảng và nhà nước phải biết tôn trọng ý kiến khác với đảng chứ. Nếu triệu người như một

chỉ biết “gật đầu theo đảng” thì làm sao mà đảng tìm ra được khuyết tật của mình ?

Ngay cả Quốc hội cũng đã run lên khi cảnh giác các cơ quan báo chí nhà nước phải đề phòng khi tiếp nhận ý kiến của người dân.

Nghị quyết của QH về việc Tổ chức lấy ý kiến nhân dân ngày 23-11-2012 yêu cầu các nhà báo cần “*Nâng cao trách nhiệm của các cơ quan thông tấn, báo chí trong việc tuyên truyền, vận động nhân dân tham gia đóng góp ý kiến và phản ánh trung thực, kịp thời ý kiến của nhân dân; không để các đối tượng xấu, thế lực thù địch lợi dụng chống phá, xuyên tạc chủ trương, đường lối của Đảng và pháp luật của Nhà nước.*”

Hiến pháp có mới không?

Nhưng nếu “không có tật” thì làm sao mà cả Đảng và Quốc hội phải rào trước đón sau quá mức như thế ?

Vậy ta thử mò mẫm xem dự thảo sửa đổi Hiến pháp 1992 có gì “hấp dẫn” không nhé ?

Trước hết Văn kiện mới chỉ có XI Chương và 124 Điều, thay vì XII Chương và 147 Điều như Hiến pháp 1992, ngắn được 23 Điều.

Cơ bản nội dung ngắn gọn và trong sáng hơn, nhưng “cái sườn” thì vẫn trơ xương sống ra nguyên hình “bộ cũ” trông chả mát mắt chút nào.

Điều quan trọng nhất mang số 4 vẫn bảo vệ tuyệt đối chỗ ngồi của đảng trên đầu người dân, mặc dù chưa bao giờ nhân dân bằng lòng cho đảng “đề đầu đề cổ” mình nhưng cứ phải cần răng mà chịu từ bao nhiêu năm rồi !

Điều này viết : “1- Đảng Cộng sản Việt Nam, đội tiên phong của giai cấp công nhân, đồng thời là đội tiên phong của nhân dân lao động và của dân tộc Việt Nam, đại biểu trung thành lợi ích của giai cấp công nhân, nhân dân lao động và của cả dân tộc, lấy chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng tư tưởng, là lực lượng lãnh đạo NN và xã hội.”

2- Đảng gắn bó mật thiết với nhân dân, phục vụ nhân dân, chịu sự giám sát của nhân dân, chịu trách nhiệm trước nhân dân về những quyết định của mình.

3- Các tổ chức của Đảng và đảng viên hoạt động trong khuôn khổ Hiến pháp và pháp luật”.

Thứ nhất, đảng tiếp tục “tự nhận” có quyền cai trị dân và “tự ý” đem Chủ nghĩa CS Mác-Lênin từ bên ngoài vào áp đặt bắt dân phải đi theo rồi cũng “tự khoe” gắn bó với dân, phục vụ dân theo nhu cầu của đảng.

Như vậy thì làm gì có “dân chủ” như Nhà nước đã tự khoe ngay trong

Điều 1 khi viết : “*Nước CH xã hội chủ nghĩa VN là một nước dân chủ, độc lập, có chủ quyền, thống nhất và toàn vẹn lãnh thổ, bao gồm đất liền, hải đảo, vùng biển và vùng trời.*”

Các nhà soạn thảo phổ trương rằng : “*Dự thảo giữ các nội dung của Điều 1 Hiến pháp năm 1992, đồng thời bổ sung “dân chủ” để làm rõ hơn bản chất của Nhà nước ta, chế độ ta.*” (Bản so sánh của Quốc hội)

Có điều gì khôi hài hơn không ? Đầu phải cứ “phang” cụm từ “dân chủ” vào là chế độ có dân chủ ngay ? Phép lạ hay sao ?

Ai cũng biết Việt Nam cai trị bởi đảng Cộng sản là một nhà nước độc tài, đảng trị và độc tôn nên việc “dựng đứng” lên “bộ vó” dân chủ chỉ làm cho cái mặt nạ méo mó thêm mà thôi.

Chưa hết, Ban soạn thảo còn viết trong Điều 2 rằng : “*Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa của nhân dân, do nhân dân, vì nhân dân. Tất cả quyền lực nhà nước thuộc về nhân dân mà nền tảng là liên minh giữa giai cấp công nhân với giai cấp nông dân và đội ngũ trí thức.*”

Khổ quá, biết rồi nói mãi. Cả 3 giai cấp “công nhân, nông dân và trí thức” là những thành phần chịu nhiều thiệt thòi nhất trong xã hội Việt Nam ngày nay, dù đất nước đã trải qua gần 30 năm Đổi mới !

Và khi nói đến phân quyền thì nhà nước giáng thêm một câu : “*Quyền lực nhà nước là thống nhất, có sự phân công, phối hợp, kiểm soát giữa các cơ quan nhà nước trong việc thực hiện các quyền lập pháp, hành pháp, tư pháp.*”

Đã “thống nhất” thì dù có “phân công” đến đâu cũng chầu về một mối cho đảng kiểm soát, nắm tắt vì cả 3 ngành lập pháp, hành pháp và tư pháp đều do đảng kiểm soát hết trơn.

Vì vậy, Bản dự thảo sửa đổi Hiến pháp 1992 chẳng nói lên được một ước vọng nào của dân.

Người dân muốn có tự do, dân chủ và đầy đủ quyền làm người như các dân tộc trong các nước tự do khác thì nhà nước lại khép họ vào rọ lòi đi như đàn cừu.

Chẳng thế mà ngay trong Lời mở đầu của dự thảo, những nhà soạn thảo đã lạc hậu viết rằng : “*Dưới ánh sáng chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh, thực hiện Cương lĩnh xây dựng đất nước trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội, Hiến pháp này tiếp tục khẳng định mạnh mẽ ý chí của nhân dân VN; chủ quyền nhân dân và chủ quyền quốc gia; phát huy dân chủ, sức mạnh đại*

đoàn kết toàn dân tộc; xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa VN của nhân dân, do nhân dân, vì nhân dân; tôn trọng và bảo đảm quyền con người, quyền công dân; phát triển nền kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa; thực hiện công bằng xã hội; gìn giữ và phát huy văn hóa, truyền thống tốt đẹp của dân tộc; phát triển giáo dục, khoa học, công nghệ, bảo vệ môi trường; tăng cường quan hệ hữu nghị và hợp tác với các nước trên thế giới.”

Không biết khi viết ra những lời lẽ lồi thòi như thế thì Quốc hội và Ban soạn thảo do Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Sinh Hùng đứng đầu có nhìn sang Nga Sô và các nước cựu Cộng sản Đông Âu xem nhân dân người ta đã làm gì đối với Chủ nghĩa Mác-Lênin từ năm 1989 ?

Nhưng nếu đảng và nhà nước CSVN cứ “chúi đầu xuống cát” để tin rằng “*ánh sáng “tù mù” của chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng “lạc hậu” Hồ Chí Minh*” sẽ dẫn họ đến “thiên đàng” của xã hội chủ nghĩa thì có ngày họ sẽ rơi cả đám xuống tận “đáy tầng địa ngục” tụt hậu.

Quân đội và cái đuôi của Hiến pháp

Bản dự thảo cũng lập lại tất cả những điều đã viết nhưng chưa bao giờ thực hiện của Hiến pháp 1992 như quyền bầu cử và ứng cử tự do, quyền bất khả xâm phạm, an toàn cá nhân, bảo đảm thư tín không bị tự động bóc ra xem trước hay nghe lóm điện thoại, len lỏi vào máy vi tính của công dân, ngăn cấm bắt người vô cớ, xâm nhập gia cư bất hợp pháp của lực lượng công an v.v...

Riêng quyền “biểu tình” thì cứ tự do lập đi lập lại trong Điều 26 khi viết rằng : “*Công dân có quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, được thông tin, hội họp, lập hội, biểu tình theo quy định của pháp luật.*”

Nhưng cái đuôi “*theo quy định của pháp luật*” của nhà nước CSVN lại triệt tiêu quyền của công dân ghi trong Hiến pháp cho nên người dân không được có báo tự nhân, chẳng bao giờ được lập đảng, hội họp phải có phép và biểu tình chống bất công xã hội, đòi công bằng không theo ý đảng là tức thời bị cấm.

Thậm chí chính quyền cứ tự do áp dụng các biện pháp hành chính tùy tiện để đàn áp cả dân biểu tình chống âm mưu chiếm đóng biển đảo Việt Nam của Trung Cộng thì hành động này có vi hiến không hay đã công khai “phản quốc” như viết trong Điều 47: “*Công dân có nghĩa vụ trung thành với Tổ quốc. Phản bội Tổ quốc*

là tội nặng nhất” ?

Nhưng khi người dân muốn hành động yêu nước thì bị cấm còn Quân đội của cái nhà nước này làm gì ?

Ngạc nhiên thay, trên 5 triệu tay súng chính quy và trừ bị đã được “cột chặt” vào nhiệm vụ ưu tiên phải “bảo vệ đảng” trên cả Tổ quốc và nhân dân thì có “ngươi” được không ?

Điều 70 (sửa đổi, bổ sung Điều 45) viết rằng : “*Lực lượng vũ trang nhân dân phải tuyệt đối trung thành với đảng Cộng sản Việt Nam, Tổ quốc và nhân dân, có nhiệm vụ bảo vệ độc lập, chủ quyền, thống nhất, toàn vẹn lãnh thổ của Tổ quốc, an ninh quốc gia và trật tự, an toàn xã hội; bảo vệ Đảng, Nhà nước, nhân dân, chế độ xã hội chủ nghĩa, cùng toàn dân xây dựng đất nước và thực hiện nghĩa vụ quốc tế*”

Như thế là đảng đã “ăn trộm” cả thiên hạ phải không ?

Nhưng Quốc hội lại không có quyền hiến định cho phép “chất vấn đảng và Lãnh đạo đảng” thì có “trở trêu” không ?

Bằng chứng này được nêu trong Điều 85 (sửa đổi, bổ sung Điều 98), theo đó Đại biểu QH chỉ được “sờ đến chân lông” các cấp theo thứ tự:

1- *Đại biểu Quốc hội có quyền chất vấn Chủ tịch nước, Chủ tịch Quốc hội, Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng và các thành viên khác của Chính phủ, Chánh án Tòa án nhân dân tối cao, Viện trưởng Viện kiểm sát nhân dân tối cao, Tổng Kiểm toán Nhà nước.*”

Tại sao đảng có quyền lãnh đạo mà không bị ràng buộc bởi bất cứ luật lệ nào của quốc gia thì đây là chuyện cực kỳ phản dân chủ.

Khi bàn đến quyền phúc quyết của dân về Dự thảo HP sau khi đã được hai phần ba tổng số đại biểu Quốc hội thông qua thì Hiến pháp sửa đổi 1992 lại dành độc quyền cho Quốc hội quyết định, như Khoản 4 của Điều 124 viết: “*Dự thảo Hiến pháp được thông qua khi có ít nhất hai phần ba tổng số đại biểu Quốc hội biểu quyết tán thành. Việc trưng cầu ý dân về Hiến pháp do Quốc hội quyết định.*”

Nếu Quốc hội không muốn “trưng cầu ý dân” thì dân có làm gì được không ? Nhưng người dân cũng cần được biết “ai cho phép Quốc hội” không hỏi ý dân việc hệ trọng này ?

Trong trường hợp Việt Nam, hầu hết đại biểu Quốc hội là đảng viên của đảng cầm quyền thì việc “thả lỏng” cho Quốc hội muốn làm gì thì làm chỉ có lợi cho đảng mà thôi.

Quyền chủ quản ra khỏi Hiến pháp

Trái với những điểm xấu của Dự thảo, Quốc hội và ủy ban soạn thảo đã đồng ý loại vai trò “chủ quản nền kinh tế quốc gia của nhà nước” ra khỏi Hiến pháp. Đây là điểm son duy nhất, sau khi Quốc hội nhìn nhận doanh nghiệp nhà nước đã làm suy thoái nền kinh tế quốc gia trong nhiều năm, trong khi kinh tế tư nhân phát triển mạnh.

Vì vậy Điều 54 (sửa đổi, bổ sung các điều 15, 16, 19, 20, 21 và 25) đã viết :

1- Nền kinh tế Việt Nam là nền kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa với nhiều hình thức sở hữu, nhiều thành phần kinh tế.

2- Các thành phần kinh tế đều là bộ phận cấu thành quan trọng của nền kinh tế quốc dân, cùng phát triển lâu dài, hợp tác, bình đẳng và cạnh tranh theo pháp luật.

Điều 55 (sửa đổi, bổ sung Điều 24, Điều 26):

1- Nhà nước xây dựng và hoàn thiện thể chế kinh tế, bảo đảm cho nền kinh tế vận hành theo quy luật thị trường; thực hiện sự phân công, phân cấp quản lý nhà nước giữa các ngành, các cấp, thúc đẩy liên kết kinh tế vùng, bảo đảm phát triển hợp lý, hài hòa giữa các vùng, địa phương và tính thống nhất của nền kinh tế quốc dân.

2- Nhà nước thống nhất quản lý hoạt động kinh tế đối ngoại, phát triển các hình thức hợp tác kinh tế với các quốc gia, vùng lãnh thổ, tổ chức quốc tế trên nguyên tắc tôn trọng độc lập, chủ quyền, toàn vẹn lãnh thổ và cùng có lợi, phù hợp với pháp luật và thông lệ quốc tế.

Điều 56 (sửa đổi, bổ sung các điều 22, 23 và 25):

1- Tổ chức, cá nhân được tự do kinh doanh, thực hiện đầy đủ nghĩa vụ đối với Nhà nước theo quy định của pháp luật.

2- Nhà nước thực hiện chính sách chống độc quyền và bảo đảm môi trường cạnh tranh lành mạnh trong kinh doanh.

3- Tài sản hợp pháp của tổ chức, cá nhân được Nhà nước thừa nhận, bảo hộ và không bị quốc hữu hóa.

Trong trường hợp thật cần thiết vì lý do quốc phòng, an ninh hoặc vì lợi ích quốc gia, tình trạng khẩn cấp, phòng chống thiên tai, Nhà nước trưng mua hoặc trưng dụng có bồi thường tài sản của cá nhân, tổ chức theo giá thị trường. Thể thức trưng mua, trưng dụng do luật định.”

Trong HP 1992, chủ trương kinh tế thu gọn trong 2 Điều sau :

Điều 16: “Mục đích chính sách kinh tế của Nhà nước là làm cho dân

giàu nước mạnh, đáp ứng ngày càng tốt hơn nhu cầu vật chất và tinh thần của nhân dân trên cơ sở phát huy mọi năng lực sản xuất, mọi tiềm năng của các thành phần kinh tế gồm kinh tế nhà nước, kinh tế tập thể, kinh tế cá

mà vẫn còn ỡm ờ không dám nói ra.

Như vậy có phải Việt Nam càng sửa Hiến pháp thì càng làm cho đất nước nát thêm không, hay là đảng muốn như thế để có thể kéo dài độc tài lâu hơn ? ●●●●●●●●●●●●

SỬA ĐỔI HIẾN PHÁP VN phải bắt đầu với việc bỏ điều 4Thanh Phương 14-01-2013.....

Kể từ ngày 02/01 cho đến ngày 30-03-2013, người dân Việt Nam được mời tham gia đóng góp ý kiến cho bản dự thảo sửa đổi Hiến pháp. Theo dự thảo sửa đổi Hiến pháp, có 8 nội dung sửa đổi được lấy ý kiến nhân dân, trong đó có Lời nói đầu của Hiến pháp; chế độ chính trị; quyền con người, quyền và nghĩa vụ cơ bản của công dân; bộ máy Nhà nước; hiệu lực của Hiến pháp, v.v...

Trong cuộc họp báo ngày 29-12 vừa qua, ông Phan Trung Lý, trưởng ban biên tập dự thảo sửa đổi Hiến pháp đã tuyên bố là nhân dân có thể cho ý kiến đối với mọi nội dung trong bản dự thảo, kể cả điều 4 của Hiến pháp Việt Nam, «không có cấm kỵ gì cả». Cho tới nay, ở Việt Nam, điều 4 Hiến pháp vẫn là chủ đề cấm kỵ và cựu chủ tịch Nước Nguyễn Minh Triết khi còn tại chức đã từng tuyên bố rằng : «Bỏ điều 4 Hiến pháp là tự sát».

Trong bản Hiến pháp 1992, điều 4 quy định vai trò của Đảng là «lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội», đồng thời khẳng định : «Mọi tổ chức của Đảng hoạt động trong khuôn khổ Hiến pháp và pháp luật». Trong bản dự thảo sửa đổi Hiến pháp, điều 4 vẫn quy định Đảng lãnh đạo Nhà nước, chỉ có thêm một câu: «Đảng gắn bó mật thiết với nhân dân, phục vụ nhân dân, chịu sự giám sát của nhân dân, chịu trách nhiệm trước nhân dân về

những quyết định của mình.» Theo nhận định của ông Nguyễn Thanh Giang, một nhà bất đồng chính kiến ở Hà Nội, những câu viết thêm đó không mang lại thay đổi căn bản nào cho điều 4 Hiến pháp :

«Đảng đảng suốt từ 1980 đến nay Điều 4 vẫn tiếp tục ngự trị Hiến pháp Việt Nam, nhưng phải nói rằng, so với Hiến pháp 1980, Điều 4 lần này đã bớt độc tài hơn khi không còn quy định: “ĐCSVN... là lực lượng duy nhất lãnh đạo Nhà nước, lãnh đạo xã hội” mà chỉ ghi: “ĐCSVN... là lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội”

Điều 4 lần này dài hơn Điều 4 Hiến pháp 1992 vì có ghi thêm hai điều ràng buộc: Một là: “Đảng gắn bó mật thiết với nhân dân, phục vụ nhân dân, chịu sự giám sát của nhân dân, chịu trách nhiệm trước nhân dân về những quyết định của mình”. Hai là: “Các tổ chức của Đảng và đảng viên hoạt động trong khuôn khổ H. pháp và pháp luật”.

Thêm thắt chút ít cho uyển chuyển hơn, song điều cốt lõi này

Điều 19: Kinh tế nhà nước được củng cố và phát triển, nhất là trong các ngành và lĩnh vực then chốt, giữ vai trò chủ đạo, cùng với kinh tế tập thể ngày càng trở thành nền tảng vững chắc của nền kinh tế quốc dân.” Tuy nhiên cái gai trước mắt của chủ trương “Nền kinh tế Việt Nam là nền kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa” vẫn là chuyện nửa giảng, nửa đên nhằm đánh lừa dư luận để che giấu việc Việt Nam đã bỏ kinh tế Cộng sản chạy theo Tư bản

những quyết định của mình.» Theo nhận định của ông Nguyễn Thanh Giang, một nhà bất đồng chính kiến ở Hà Nội, những câu viết thêm đó không mang lại thay đổi căn bản nào cho điều 4 Hiến pháp :

«Đảng đảng suốt từ 1980 đến nay Điều 4 vẫn tiếp tục ngự trị Hiến pháp Việt Nam, nhưng phải nói rằng, so với Hiến pháp 1980, Điều 4 lần này đã bớt độc tài hơn khi không còn quy định: “ĐCSVN... là lực lượng duy nhất lãnh đạo Nhà nước, lãnh đạo xã hội” mà chỉ ghi: “ĐCSVN... là lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội”

Điều 4 lần này dài hơn Điều 4 Hiến pháp 1992 vì có ghi thêm hai điều ràng buộc: Một là: “Đảng gắn bó mật thiết với nhân dân, phục vụ nhân dân, chịu sự giám sát của nhân dân, chịu trách nhiệm trước nhân dân về những quyết định của mình”. Hai là: “Các tổ chức của Đảng và đảng viên hoạt động trong khuôn khổ H. pháp và pháp luật”.

Thêm thắt chút ít cho uyển chuyển hơn, song điều cốt lõi này

thì vẫn đó và không thể nào chấp nhận được: “ĐCSVN... lấy chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng tư tưởng, là lực lượng lãnh đạo NN và xã hội”.

Sao lại cưỡng bức nhân dân Việt Nam phải chấp nhận một “lực lượng lãnh đạo” bắt họ phải “lấy chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng tư tưởng”, trong khi, chính cái nền tảng tư tưởng ấy đã đẻ ra cái chủ trương phản động nhất, cái khẩu lệnh phi lý, bất lương nhất trong lịch sử nhân loại: “Trí, Phú, Địa, Hào, đào tận gốc, tróc tận rễ”.

Chính cái “nền tảng tư tưởng” ấy đã xui ĐCSVN làm cái cách ruộng đất tàn sát hàng vạn đồng bào mình, trong đó có rất nhiều tinh hoa dân tộc.

Chính cái “nền tảng tư tưởng” ấy đã nảy nòi ra những “lãnh tụ cộng sản” kiểu như ông Đỗ Mười, ngay sau 1975, hăng hái tiến vào Sài Gòn triệt hạ công thương nghiệp bằng bàn tay chuyên chính vô sản tàn bạo, phi pháp, bất nhân.

“Đảng... chịu sự giám sát của nhân dân” thật ư? Nhân dân nào được giám sát mà lại chịu để cho ông TBT đảng Nông Đức Mạnh mời Trung Quốc vào đóng chốt ở Tây Nguyên, chịu để cho ông TBT Lê Khả Phiêu nhượng bao nhiêu đất, bao nhiêu biển cho Trung Quốc.

“Đảng... chịu trách nhiệm trước nhân dân về những quyết định của mình” mà sao không tự xử thích đáng, không không tự bãi nhiệm, từ chức trước những sai lầm tệ hại như chủ trương công nghiệp nặng làm then chốt đã từng tàn phá nền kinh tế, đẩy đất nước vào kiệt quệ, nhân dân chịu đói nghèo; như chủ trương mở đường Hồ Chí Minh và khu lọc dầu Dung Quất đã gây lãng phí hàng trăm, nghìn tỷ đồng...

Điều 4 còn đẩy nên đã ràng buộc Điều 70 một cách vô lý:

“Lực lượng vũ trang nhân dân phải tuyệt đối trung thành với Đảng cộng sản Việt Nam, Tổ quốc và nhân dân, có nhiệm vụ bảo vệ độc lập, chủ quyền, thống nhất, toàn vẹn lãnh thổ của Tổ quốc, an ninh quốc gia và trật tự, an toàn xã hội; bảo vệ Đảng, Nhà nước, nhân dân, chế

độ xã hội chủ nghĩa, cùng toàn dân xây dựng đất nước và thực hiện nghĩa vụ quốc tế”.

Quân đội được nhân dân sinh ra và tồn công tồn của nuôi nấng thì phải phục vụ nhân dân, bảo vệ giang sơn đất nước chứ đâu “phải tuyệt đối trung thành với ĐCSVN” để rồi phải tuyệt đối trung thành và xả thân bảo vệ cái nền tảng tư tưởng Mac-Lênin. Tệ hại hơn, đôi khi vì cái nền tảng tư tưởng ma quái ấy mà phải dấn thân làm đồ đệ cho một “mẫu quốc” nào đó!

Điều 4 làm khổ nghèo nhân dân, làm nguy hại đất nước như vậy mà sao cứ để nó đóng gông mãi vào Hiến pháp Việt Nam cho được!”

Trong chỉ thị 22 mà Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng vừa ký ban hành, lãnh đạo Đảng Cộng sản Việt Nam đã xem việc tổ chức lấy ý kiến nhân dân cho bản dự thảo Hiến pháp là “một đợt sinh hoạt chính trị quan trọng, rộng lớn trong toàn Đảng, toàn dân và cả hệ thống chính trị”. Thế nhưng, ngay trong chỉ thị đó, ông Nguyễn Phú Trọng đã yêu cầu công an và quân đội phải “ngăn chặn những hành vi lợi dụng dân chủ việc lấy ý kiến nhân dân để tuyên truyền, xuyên tạc, chống phá Đảng và Nhà nước.”

Lời răn đe này chắc chắn là khiến chẳng có mấy ai dám góp ý về những vấn đề nhạy cảm trong bản dự thảo sửa đổi Hiến pháp, như điều 4, sợ rồi sẽ bị khép vào tội “tuyên truyền chống Nhà nước”, theo điều 88 Bộ luật Hình sự VN.

Trong “Lời kêu gọi thực thi quyền con người theo Hiến pháp tại Việt Nam”, đề ngày 28-12-2012, một số nhân sĩ trí thức có tên tuổi ở Việt Nam đã yêu cầu hủy bỏ điều 88 này, một điều luật mà theo họ “thực chất là bóp nghẹt quyền tự do ngôn luận đã được Hiến pháp Việt Nam và Công ước quốc tế về những quyền chính trị và dân sự ghi nhận và bảo đảm”.

Trong bản dự thảo được công bố để lấy ý kiến nhân dân, đó là có một điều mới quy định về Hội đồng Hiến pháp, được mô tả là “cơ chế phán quyết về những vi phạm Hiến pháp trong hoạt động lập pháp, hành pháp và tư pháp. Nhưng đôi

với ông Nguyễn Thanh Giang, nếu thật sự có vai trò như thế thì Hội đồng Hiến pháp này trước hết phải xóa bỏ những điều luật như điều 88 và điều 79 Bộ Luật Hình sự :

“Dự trù thành lập Hội đồng HP như trong Điều 120 cũng là một nét tiến bộ đáng hoan nghênh của dự thảo Hiến pháp mới. Điều 120 xác định quyền hạn và nhiệm vụ của Hội đồng Hiến pháp là kiểm tra tính hợp hiến của các văn bản quy phạm pháp luật do Quốc hội, Chủ tịch nước, Ủy ban thường vụ Quốc hội, Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ, Tòa án nhân dân tối cao, Viện kiểm sát nhân dân tối cao ban hành; kiến nghị Quốc hội xem xét lại văn bản quy phạm pháp luật của mình khi phát hiện có vi phạm Hiến pháp; yêu cầu Chủ tịch nước, Ủy ban thường vụ Quốc hội, Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ, Tòa án nhân dân tối cao, Viện kiểm sát nhân dân tối cao sửa đổi, bổ sung văn bản quy phạm pháp luật của mình hoặc đề nghị cơ quan có thẩm quyền hủy bỏ văn bản vi phạm Hiến pháp; kiểm tra tính hợp hiến của điều ước quốc tế được ký kết nhân danh Nhà nước trước khi trình Quốc hội, Chủ tịch nước phê chuẩn.

Hy vọng Hội đồng này nếu có chút phẩm giá thì việc trước tiên là nên yêu cầu Nhà nước hủy bỏ ngay điều 88 và điều 79 ở BL Hình sự.

Nói vậy để được mơ màng thôi. Chừng nào còn ĐCSVN thì Điều 88 và Điều 79 kia phải được duy trì để bảo vệ Điều 4 chứ!”

Nếu có một điểm gì thật sự mới so với Hiến pháp hiện hành, thì đó là trong bản dự thảo sửa đổi, người ta không còn ghi kinh tế Nhà nước là chủ đạo nữa, mặc dù vẫn Việt Nam vẫn được xem là “nền kinh tế thị trường định hướng XHCN”, một khái niệm cho tới nay còn rất mơ hồ. Đối với ông Nguyễn Thanh Giang, đây là một điểm tiến bộ nổi bật của Hiến pháp sửa đổi lần này :

“Điều 54 của Dự thảo Hiến pháp sửa đổi đã được ghi:

1. Nền kinh tế Việt Nam là nền kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa với nhiều hình thức sở hữu, nhiều thành phần kinh tế.

2. Các thành phần kinh tế đều là

bộ phận cấu thành quan trọng của nền kinh tế quốc dân, cùng phát triển lâu dài, hợp tác, bình đẳng và cạnh tranh theo pháp luật”.

Đây là điểm tiến bộ nổi bật của Hiến pháp sửa đổi lần này. Nhớ lại rằng, Hiến pháp 1992 còn sùng tôn hết kinh tế nhà nước đến kinh tế tập thể mà kỳ thị kinh tế tư nhân. Điều 55 Hiến pháp 1992 ghi: “...kinh tế nhà nước giữ vai trò chủ đạo. Kinh tế tập thể với các hình thức hợp tác được củng cố và phát triển. Kinh tế tư nhân là một trong những động lực của nền kinh tế. Kinh tế có vốn đầu tư nước ngoài được khuyến khích phát triển”.

Tôi phấn khởi hoan nghênh và nhiệt liệt đón mừng điểm tiến bộ này. Suốt gần hai mươi năm qua, tôi đã viết vài nghìn trang chính luận góp phần bàn thảo nhiều vấn đề quốc sự, trong đó có ba điều trở ngại nhất. Ngoài vấn đề nên thiết lập mối liên minh liên kết với thế giới tiên tiến nói chung và với Hoa Kỳ nói riêng để ngăn ngừa sự xâm lăng Đại Hán, hai vấn đề đối nội mà tôi quyết liệt đấu tranh rất kiên trì là phải bỏ chủ trương ưu tiên kinh tế quốc doanh và chủ trương quy định đất đai là sở hữu toàn dân.

Tôi đã gọi doanh nghiệp nhà nước là những cái bô sứt cạp thủng đầy để người ta mặc sức rớt vô tội vạ tài sản, kể cả xương máu của nhân dân, vào đầy để cho hàng loạt cái mồm quý tử của Đảng thi nhau nhồm nhoàm nhai nuốt. Buồn cười nhất là ngay trong Báo cáo Chính trị Đại hội VII người ta đã ấn định phải tập trung nguồn lực làm cho kinh tế quốc doanh đạt chỉ tiêu 60% GDP. Lúc ấy tôi đã kịch liệt phản bác điều hoang tưởng nguy hại này và đã bị quy kết đủ tội: chống CNXH, chống Đảng, phản động.... cho nên đã bị hành hạ đủ kiểu rất tàn nhẫn

Thực tế nhỡn tiền là mặc dù đã rớt vào đầy không biết bao nhiêu tài sản xã hội, tài nguyên đất nước và đã qua mấy kỳ thực hiện Nghị quyết Đại hội rồi mà đến nay kinh tế nhà nước vẫn chỉ đóng góp được 30% GDP. Chẳng những thế, kinh tế nhà nước với rất nhiều Vinashin, Vina-lines... đã choàng vào cổ nền kinh

tế eo uột này món nợ xấu đến một triệu nghìn tỷ!

Suy cho cùng, đây cũng là do hậu quả từ Điều 4 Hiến pháp.”

Tóm lại, theo ông Nguyễn Thanh Giang, dự thảo sửa đổi Hiến pháp lần này, tuy có một vài tiến bộ, nhưng vẫn chưa đạt yêu cầu của một HP thật sự do dân, vì dân :

"Về quy phạm sửa đổi hiến pháp không những ta đã không theo lối của thế giới mà cũng không theo các điều khoản hiến định trong Hiến pháp 1946. Cho đến nay, Hiến pháp nước ta vẫn do Quốc hội soạn thảo và thông qua, mà Quốc hội thì chỉ là cơ quan lập pháp trong khi lập hiến có chức năng riêng và quyền lập hiến là một quyền riêng.

Luật gia Thomas Jefferson, tác giả bản Tuyên ngôn Độc lập Hoa Kỳ 1776 đã nâng quyền lập hiến lên cao hơn quyền lập pháp. Từ đây mới bảo đảm cho hiến pháp không bị cơ quan lập pháp làm biến chất. Quốc hội chỉ là cơ quan lập pháp. Quyền lập hiến (quyền làm ra và sửa đổi hiến pháp) phải được giao cho Ủy hội Lập hiến gồm các chính khách, các trí thức Việt Nam tên tuổi trong và ngoài nước, các đại biểu xuất sắc thuộc mọi thành phần xã hội không chỉ là đại biểu Quốc hội hay đảng viên đảng CSVN. Bản Hiến pháp mới nhất thiết phải được đưa ra cho nhân dân phúc quyết.”

Phải để cho người dân thực hiện quyền phúc quyết Hiến pháp, tức là phải đưa Hiến pháp ra trưng cầu dân ý, đó cũng là yêu cầu của nhiều nhà trí thức khác, như tiến sĩ Tô Văn Trường. Trong một bài viết về sửa đổi Hiến pháp gởi cho trang Bauxite Việt Nam, được đăng ngày 11/1, ông Tô Văn Trường đã nêu lên vấn đề này. Ông viết : “Nhiều quốc gia khi xây dựng Hiến pháp trên cơ sở phúc quyết của toàn dân, được nhân dân và trí thức góp công xây dựng tạo nên một bản Hiến pháp xứng đáng gọi là Hiến pháp làm cơ sở chỉ đạo các luật đi kèm. Quyền làm chủ đất nước của người dân ở mức độ đơn giản nhất thể hiện qua việc người dân được “phúc quyết” Hiến pháp. Lấy ý kiến người dân về Hiến pháp không phải

là “Phúc quyết” mà cần có Trưng cầu dân ý. Liệu dự thảo Hiến pháp mới có được dân phúc quyết theo cách thức này? Còn góp ý giống như góp ý cho Nghị quyết Đại hội Đảng 2 kỳ vừa rồi thì mọi người cũng đã thừa biết là nó đi đến đâu.”

Trước đó, trong một bài đăng trên Lao Động cuối tuần, số đề ngày 03-01-2013, tiến sĩ Nguyễn Quang A, cũng đã viết : “Nếu muốn xây dựng một nhà nước của dân, do dân, vì dân, thì mọi quyền lực phải thuộc về nhân dân. HP không phải là của nhà nước, mà là của nhân dân. Trong HP nhân dân là chủ thể, là người quyết định, là những người trao quyền cho nhà nước (phân quyền cho các nhánh nhà nước như lập pháp, hành pháp và tư pháp) đến mức nào và như thế nào để bảo vệ các quyền tự do và sự hạnh phúc của người dân. Đây là quyền tối cao của nhân dân. Như thế nhân dân là người quyết định HP. Đối tượng của HP (đối tượng phải thi hành, phải tuân thủ HP và bị hạn chế quyền lực bởi HP) chính là nhà nước chứ không phải người dân.”

Bạn đã bao giờ đau răng chưa? Đã bao giờ bạn có chiếc răng sâu bị lung lay, rồi lung lay dữ dội chưa?

Đã bao giờ bạn bị một chiếc răng sâu, đau đớn, lung lay dữ dội đến độ mồm mòm mom chưa? Và khi chiếc răng đã lung lay đến độ mồm mòm mom, chỉ cần một sợi chỉ buộc vào chân răng, dứt phứt một cái là đi đời một chiếc răng, thoát một cơn đau khó chịu, có khi nhức lên óc, nhẹ hẳn người, phải không bạn?

Hôm nay nhân ngày đầu năm 2013, tôi xin phép bạn mượn chuyện nhổ chiếc răng sâu đã mồm mòm mom để thưa chuyện với bạn về tình cảnh của đảng CS Việt Nam khi bước vào năm 2013 này.

Vâng, thưa bạn đã đến lúc phải nói cho thật minh bạch sự thật ở nước ta, dù là sự thật có đáng buồn đến đâu cho một số người.

Đảng CSVN hiện nay không còn nữa. Nó không còn như xưa nữa. Nó không còn là một chính đảng, một đảng chính trị nữa. Cả 14 vị trong Bộ Chính trị, 200 vị ủy viên

chính thức và dự khuyết Trung ương đảng có ai nằm trong tù đê quốc đầu, có ai thực sự tham gia chiến đấu đầu, trải qua hy sinh gian khổ đầu? Họ chỉ là tầng lớp hưởng thụ. Họ chỉ biết hưởng thụ, hưởng thụ nữa, hưởng thụ ngày càng nhiều thêm mãi. Có lớp lãnh đạo nào giỏi đẽm và tích lũy tiền của như họ hiện nay ?

Hàng chục tỷ, trăm tỷ, ngàn tỷ đồng, hàng trăm ngàn đôla, hàng triệu đôla cứ ngon ơ. Tài phiệt xưa, đại điền chủ xưa phải gọi họ bằng «cụ». Còn có ai giữ phương châm mà đảng viên CS nào cũng thuộc nằm lòng khi vào đảng: «lo trước cái lo của thiên hạ, hưởng sau cái vui của thiên hạ», để lao lên phía trước cướp của của thiên hạ, đập dân lại phía sau cho đói nghèo bệnh hoạn, bất kể là mẹ liệt sỹ hay gia đình thương binh, gia đình cựu chiến binh.

Đảng CS trong cơn suy thoái không gì kìm hãm nổi đã lựa chọn dứt khoát tôn thờ tiền bạc phi nghĩa, quay lưng lại với nhân dân, với dân tộc, đã dứt khoát chọn con đường quy lụy với bành trướng, đàn áp thẳng tay người dân yêu nước, thực hiện chính sách cảnh sát trị với đồng bào ruột thịt của mình. Nó đã tự sát.

Tình hình đã mồm mòm mom từ cuối năm 2010 khi gần 30 trí thức tiêu biểu của đất nước, tất cả là đảng viên cao cấp do Bộ Chính trị trực tiếp quản lý, nhất trí cao độ bác bỏ triệt để cơ sở lý luận, ý thức hệ chính trị kinh tế của Đại hội XI năm 2011, tuyên chiến với tất cả các văn kiện Báo cáo Chính trị, Cương lĩnh và Chiến lược của đại hội này, để đến Tết năm 2012 lại tự nghĩa ở trụ sở báo Tia Sáng giữa thủ đô Hà Nội nhằm khẳng định một lần nữa con đường sai lầm bế tắc của đảng CS - không có lực lượng giám sát, kềm hãm, ngăn chặn và thay thế, không có phanh hãm khi đang lao xuống vực thẳm, mất gốc chân lý, mất gốc dân tộc và nhân dân.

Tình hình mồm mòm mom khi mạng Bauxite xuất hiện với hàng vài ngàn chữ ký công khai ghi rõ tên tuổi địa chỉ của tập thể trí thức

dân tộc, kéo còi báo động nguy cơ mất nước khi nhà nước nhượng bộ cho bọn bành trướng sang khai thác bauxite ở Tây Nguyên, với đội quân ngầm đội lốt công nhân; rồi hàng ngàn, hàng vạn trí thức dân tộc đòi công lý cho luật sư Cù Huy Hà Vũ; hàng vạn trí thức nữa đòi công lý cho 3 nhà báo yêu nước Nguyễn Văn Hải, Tạ Phong Tần, Phan Thanh Hải và các chiến sỹ yêu nước và dân chủ khác...

Tình hình mồm mòm mom khi liên tiếp 11 chủ nhật trong mùa hè năm 2011 và ngày 9 tháng 12 năm 2012, hàng trăm, hàng ngàn bà con Hà Nội, Sài Gòn, Hải Phòng, Huế, Cần Thơ... xuống đường ôn hòa nhưng kiên định, hòa bình nhưng bất khuất, khẳng định không ai có quyền ngăn cản lòng yêu nước, thương dân, chống quân xâm lược. Hàng loạt nữ nhi kiên cường xuất hiện: Phạm Thanh Nghiên, Lê Thị Công Nhân, Huỳnh Thục Vy, Bùi Minh Hằng, Nguyễn Phương Uyên, Đoàn Trang, Dương Thị Xuân, Nguyễn Ngọc Như Quỳnh...

Tình hình mồm mòm mom cho đảng CS cáo chung khi hàng chục nhà luật học, luật sư, hàng trăm nhà báo, blogger tự do, hàng trăm nhà văn nhà thơ nhạc sỹ tiêu biểu của nghĩa khí và văn hóa Việt Nam đứng thẳng dậy giành quyền sống tự do cho nhân dân... với lời tuyên ngôn của nhà thơ - chiến sỹ trẻ Bùi Chí Vinh:

Quý vị như thế mới là quý vị. Vô cảm, vô lương, vô đạo đức, vô thần. Tôi rách ruột như một thằng thi sĩ. Nhưng hiểu thế nào là sức mạnh nhân dân.

Tình hình mồm mòm mom khi Bí thư đảng ủy Bộ Ngoại giao kiêm Phó Ban biên giới Nguyễn Duy Chiến đảng đàn nói huyên thiên rằng «Trung Quốc cắt cáp của ta cũng như cha mẹ yêu con cho roi cho vọt», liền bị lên án tới tấp và dạy dỗ đến nơi đến chốn, từ đó câm tịt.

Cũng như mới đây, viên đại tá Trần Đăng Thanh nói năng lâm nhảm bị công kích kịch liệt không kịp chống đỡ, không ai dám bênh. Như thế cũng đủ thấy đảng CS đã

lâm vào khốn quẫn cả về lý luận lẫn thực tiễn đến mức nào. Thời thế nào gian hùng ấy, đảng CS vào giai đoạn thoái trào chỉ sinh ra được những quái thai.

Hãy nghe một nhân vật cừ khôi của đảng CS, đáng bậc thầy của Trần Đăng Thanh, là Giáo sư Thiếu tướng Đặng Quốc Bảo, từng là ủy viên Trung ương đảng, nguyên trưởng ban Khoa giáo Trung ương, nguyên Bí thư thứ nhất Đoàn Thanh niên CS, người nổi tiếng là có tư duy độc lập, từng được coi là có sức lôi cuốn mạnh mẽ đối với tuổi trẻ thủ đô trong các cuộc diễn thuyết, công khai phát biểu: «*Tai họa sẽ đến Việt Nam nếu những người lãnh đạo không nhìn rõ, không thấy được Trung Quốc là một đối thủ nguy hiểm ; Việt Nam cần tồn tại và phát triển, phải có ý chí, có trí tuệ, phải mạnh lên, phải liên minh với các nước khác, như với Ấn Độ, Nga, Nhật Bản thậm chí cả Hoa Kỳ*». (Trò chuyện với Đặng Quốc Bảo ngày 26-6-2009).

Đây là lời phê phán nghiêm khắc ngay thẳng của ông giáo sư thiếu tướng đối với tên Đại tá Trần Đăng Thanh. Cần chỉ rõ thêm chính ông Đặng Quốc Bảo đã khẳng định cả cái giống Cộng sản đều là độc tài, dù là ở Nga hay ở Tàu, dù ở Bắc Hàn hay Cu Ba và Việt Nam, đều là độc tài chống nhân dân, nên cũng chính ông đã thấy cái đảng này đã mồm mòm mom, sắp rơi rụng đến nơi rồi vậy, nếu không cái tà quy chính, thực hiện dân chủ hóa đa nguyên.

Khi ông Lê Hồng Hà, nguyên Chánh văn phòng kiêm đảng ủy viên Bộ Công an từ bỏ đảng CS, khi ông Nguyễn Trung Thành, vụ trưởng vụ bảo vệ đảng, cánh tay phải của Lê Đức Thọ, từng thụ lý vụ án «xét lại - chống đảng» lên tiếng minh oan cho 34 đảng viên CS bị tù đày và đòi khôi phục danh dự cho họ, thì chính các nhân vật ấy cùng một loạt các nhân vật Cộng sản ly khai như Trung tướng CS Trần Độ, Thượng tướng Nguyễn Nam Khánh, Đại tá Phạm Qué Dương, Viện trưởng Hoàng Minh Chính, Tiến sỹ Nguyễn Thanh Giang, Đại tá nhà văn Phạm Đình

Trọng, và gần đây là Tiến sỹ Đỗ Xuân Thọ đã công khai đốt thẻ đảng khi đảng vẫn tôn thờ cái lý luận Mác-Lê lầm cẩm. Tất cả đã dồn đảng CS vào tử huyệt hôm nay, tất cả đều có vinh dự nhân danh công lý, chính nghĩa, nhân danh nhân dân và dân tộc sớm đóng mỗi người một chiếc đinh của mình lên cổ quan tài của đảng CS.

Cho đến thanh niên thế hệ trẻ cũng sớm đoạn tuyệt với Mác-Lênin như đảng viên trẻ Nguyễn Chí Đức ngay trước khi bị đập giày vào mặt, đã «không chịu nổi cảnh xa hoa khệnh khạng ăn tục nói phét của cấp trên» để xin chào từ biệt đảng, «một đi không trở lại».

Từng là người Cộng sản từ khi trẻ ham lý tưởng, một phần do thời thế đưa đẩy, tôi rất hiểu tâm trạng của nhiều đảng viên tuy đã chán ngấy với cái ý thức hệ vòng vo, cái lý luận Mác-Lê ngụy biện, cái lý tưởng ảo ảnh hàng mã của nó, nhưng vẫn có lúc ngại ngùng, không quả đoán dứt tình. Đó còn là vì cái chế độ này quá xảo quyệt, chuyên nghề ăn gian nói dối. Khi nó chưa được công khai hoạt động thì nó lớn tiếng đòi đa nguyên đa đảng, khi nó không được quyền ra báo thì nó ra rả đòi tự do ngôn luận, tự do báo chí, nhưng khi cướp được quyền rồi thì nó cấm mọi quyền tự do còn hơn bọn Phát-xít. Nay nó sợ nhất là tổ chức, dù là tổ chức đối lập xây dựng cho nó.

Biết bao người như Phó Thủ tướng Trần Phương, Phó Thủ tướng Vũ Khoan, ủy viên Ban Bí thư Trung ương Nguyễn Đình Hương (Mười Hương), Tướng Đồng Sỹ Nguyên, Tướng Nguyễn Trọng Vĩnh, Tướng Công an Nguyễn Tài... từng phê phán ngay thật đảng đã mất hoàn toàn tính tiên phong. Như Viện trưởng kinh tế Trần Đình Thiên, Viện trưởng kinh tế thế giới Võ Đại Lực, các trí thức có thực học, thực tài như Nguyễn Quang A, Nguyễn Trung, Phạm Chi Lan, Dương Thu Hương, Thứ trưởng thủy lợi Trần Nhơn, nhà sư phạm Phạm Toàn... từng nhận định phiên tòa xử luật sư Hà Vũ là «lưu manh». Như nhà xã hội học Trương Lai cho rằng phiên tòa xử các nhạc sỹ Việt

Khang và An Bình là «phát xít». Như nhà văn Võ Thị Hào cho rằng đảng CS «hành động kiểu côn đồ và ngu muội hóa nhân dân»...

Làm sao kể cho xiết những người trí thức chân thành không còn một sự kính trọng nào với đảng, với lãnh đạo. Hàng ngũ họ tăng lên từng ngày. Mới đây những vị Lê Hiếu Đằng, Huỳnh Tấn Mẫm, Trương Lai, Hồ Ngọc Nhuận đã đứng hẳn về phía nhân dân xuống đường.

Bởi vì rõ ràng cả về đức, về tài, về lý luận chính trị, về học thuyết kinh tế, về đường lối đối ngoại, các nam nữ trí thức dân tộc trên đây đều xứng đáng là bậc thầy của tất cả các ủy viên Bộ Chính trị và tất cả ủy viên Trung ương hiện nay; họ xứng đáng là thầy học để huấn luyện lại, lên lớp lại, giảng bài lại cho tất cả các tiên sỹ vệt mang bộ óc bã đậu trong cái Học viện Chính trị Quốc gia u tối đến thâm, chỉ sản sinh ra những kẻ ngu ngốc thậm tệ như Nguyễn Duy Chiến, Trần Đăng Thanh...

Các trí thức chân chính trên đây thực sự đã ly khai đảng dứt khoát trên lý trí rồi. Chỉ còn rơi rớt chút tình cảm và tỵ ty quyền lợi. Họ là hàng vạn, hàng vạn vốn quý của dân tộc, là tài sản tinh thần vô giá của nhân dân, do hồn thiêng sông núi hun đúc nên. Với đảng Cộng sản, nay họ có thể lấy Kiều bằng một câu: *Tình trong đã dứt, miệng ngoài còn e* thay cho *Tình trong như đã, mặt ngoài còn e*.

Vậy xin các vị, xin các bạn (vì tôi từng quen khá thân, khá rõ một tỷ lệ không nhỏ các vị trên đây) hãy làm một cố gắng có ý nghĩa, xin đừng e ngại gì nữa, hãy cùng buộc một sợi chỉ thông lòng vào chiếc

răng
sâu đã
hết thời
sử
dụng,

cùng giắt một cái để khai tử cho nó, rồi cho nó vào bảo tàng, theo chân gần một trăm đảng CS đã lần lượt vào nghĩa địa của nhân loại chỉ trong hai chục năm lại đây. Sự chia tay nào cũng có chút ngậm ngùi, nhưng có khi dứt tình là giải thoát, là nhẹ gánh, là yên lòng và thanh

thản từ đây. Để còn lo chuyện khác.

Đây sẽ là hành động anh hùng của các vị và các bạn, thực sự cứu dân, cứu nước, bù đắp những lầm đường lạc lối quá dài vừa qua, trở về với nhân dân và dân tộc, với chính nghĩa và lẽ phải, thuận theo nền văn minh kiến thức của loài người và thời đại mới, cùng nhau mở ra kỷ nguyên dân chủ tự do, mở ra sinh lộ cho Việt Nam.

Không có đảng chính trị nào là thiêng liêng, thần thánh, trường cửu cả. Đảng chính trị xét cho cùng chỉ là phương tiện trong tay con người, con người sanh ra nó, giao cho nó nhiệm vụ, sử dụng nó vì lợi ích chung của dân tộc, của nhân dân. Khi nó không còn trung thành, tự tư tự lợi, tự nó phản bội nhân dân và dân tộc thì ta loại bỏ nó đi không thương tiếc, và cùng nhau lập một tổ chức chính trị mới, theo đúng quyền công dân tuyệt đối bất khả xâm phạm, theo đúng hiến chương Liên Hiệp Quốc và Tuyên ngôn Quốc tế về Nhân quyền, không một ai có quyền cấm cản. Việc Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng ra lệnh cho công an ngăn cấm hình thành tổ chức đối lập là một quyết định phi pháp, vi hiến, không có mảy may giá trị. Xin nhớ trong bản cáo trạng nguyên Tổng thống Ai Cập Hosni Mubarak có ghi tội «phản nhân dân, ra lệnh giải thể Đảng Công lý và Đảng Vì dân, ra lệnh đàn áp lực lượng đối kháng xuống đường, 2 tội này có thể bị tử hình hai lần».

Đây nên là chủ đề nóng bỏng, cấp bách, hệ trọng, lý thú nhất mà anh chị em trí thức ta tự nhận là lương tri, trí tuệ, tâm huyết của nhân dân và dân tộc rất nên cùng nhau bàn bạc trao đổi ngay từ ngày

THEO LAO VÀO CỎ ĂN MÀY?

.....Đình Tấn Lực 01-01-2013.....

đầu năm 2013 và trong dịp Tết Nguyên đán sắp đến.

Bùi Tín *****

“Lãnh đạo nào cũng kiệt xuất cả mà sao đất nước vẫn ăn mày?” - Blogger Chung Do Kwan.

Bà Nguyễn Thị Năm, còn được gọi là Cát Hạnh Long, là người đã cắt

công che giấu và nuôi dưỡng các lãnh đạo Việt cộng như Trường Chinh, Hoàng Quốc Việt, Phạm Văn Đồng, Lê Đức Thọ, Lê Thanh Nghị, Lê Giản... trong thời gian đảng CSVN còn hoạt động bí mật. Hai con trai của bà, ông Nguyễn Công và ông Nguyễn Hanh đều theo Việt Minh từ trước 1945, từng là chính ủy trung đoàn và đại đội phó bộ đội thông tin khi phong trào Cải cách Ruộng đất (CCRĐ) được phóng tay phát động long trời lở đất rập theo mô thức “thổ địa cải cách” của Trung cộng.

Trong báo cáo trước Quốc hội kỳ 3 khóa I, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã nhấn mạnh: “Phương châm của Cải cách Ruộng đất là phóng tay phát động quần chúng nông dân”. Phóng tay, theo lời giải thích của ông Nguyễn Văn Trấn, nguyên đại biểu Quốc hội khóa I, đại diện Sài Gòn-Chợ Lớn, có nghĩa là lệnh cho phép “cứ việc làm mạnh thả cửa”. Nôm na cho các đội để hiểu là “đào tận gốc trúc tận rễ”.

Cộng thêm nhận định của cố vấn Trung cộng là “hồ đực hay hồ cái đều ăn thịt người cả”, bà Cát Hanh Long bị quy vào diện địa chủ/cường hào gian ác/bóc lột/phản quốc/có nợ máu, và là người đầu tiên bị xử bắn để làm bàn đạp đẩy mạnh phong trào đấu tố chia thực quả trên toàn quốc. Cả Chủ tịch Hồ Chí Minh lẫn Thủ tướng Phạm Văn Đồng bấy giờ đều ngoảnh mặt/im hơi/lặng tiếng.

Phong trào CCRĐ trắng xương ngập máu trong giai đoạn 1953-1956 khép lại bằng những vết thương không đời nào hàn miệng trong lòng dân Việt. Mọi lãnh đạo bấy giờ vẫn an nhiên, bởi Điều 50 của Hiến pháp 1946 có ghi: “Chủ tịch Nước không phải chịu một trách nhiệm nào, trừ khi phạm tội phản quốc”. Lãnh đạo, bấy giờ, chỉ tùy tiện giết dân, chưa được coi là phản quốc. Vài năm sau đợt CCRĐ, Phạm Văn Đồng mới ký công hàm công nhận chủ quyền của Trung cộng trên vùng biển đảo của VN.

Non hai thập niên sau bản án tử hình vị nữ ân nhân cách mạng Cát Hanh Long, cố Thủ tướng Võ Văn Kiệt, bấy giờ trong cương vị là lãnh đạo thủ phủ kinh tế miền Nam, cố tránh bước nhảy lừng ba chập chùng của người chủ tịch nước hay vị thủ tướng mù lòa trước đó, đã âm thầm dang tay cứu đỡ cho một vài người từng bao che cho cách mạng trong thời kỳ bùng biến, vào dịp Hà Nội phóng tay phát động chiến dịch tiêu diệt tư sản mại bản trong Nam, sau “thống nhất”. Ngay cả người thân cận của thủ tướng bị tù về tội tham nhũng trong dự án đường dây điện Bắc-

Nam, cũng được ông Kiệt vào tận Chí Hòa thăm viếng/động viên.

Điều đó có thể được tuyên dương ở bề dày chữ “Nghĩa” của một nông dân Nam bộ, nhưng không thể được đánh giá cao ở góc cạnh pháp trị của một lãnh đạo đất nước hai miền vừa thống nhất: Suốt những năm dài từ vị trí đứng đầu thủ phủ miền Nam cho tới lúc bàn giao quyền thủ tướng CP lại cho người kế nhiệm (là Phan Văn Khải), Ủy viên BCT Võ Văn Kiệt biết rõ hơn ai hết về các mối chằng chịt của hệ thống “lỗi cơ chế” đến mức trở thành tội ác có tổ chức, nhưng hiếm có lời phê phán hay hành động chỉnh đốn hệ thống lỗi cơ chế đó.

Cũng trong thời kỳ đó, hầu hết những thành quả được coi là ngoạn mục về mặt kinh tế (vươn lên từ chỉ số âm), đều bắt nguồn từ những cú “xé rào” các chính sách ngu xuẩn giết dân kiểu khác (hợp tác xã/kinh tế mới/ngăn sông cấm chợ...).

Ngược lại, về mặt chính trị, toàn bộ xã hội bị kèm hãm nghẹt thở bởi các loại hàng rào sắc lệnh/nghị quyết/nghị định. Nổi bật hàng đầu và vang danh cực độc là Nghị định 31/CP về “Quản chế Hành chính”, gồm 4 chương 28 điều, do chính Thủ tướng Võ Văn Kiệt ký ban hành ngày 14-4-1997, dùng để bắt giam mọi đối tượng manh nha có ý tưởng “xé rào” cái quyết tâm độc tài của đảng, mà không cần lệnh bắt hay thời hạn giam giữ, cũng không cần chứng cứ hay quy trình xét xử.

Nếu hành động bao che cho một vài thương gia thoát nạn Tiêu diệt Tư sản Mại bản được coi là “ơn đền”, thì Nghị định 31/CP này chính là xướng đề của chiến dịch “oán trả”. Bất kỳ mọi dị biệt giữa công dân với nhà nước, chưa cần đến mức xung khắc/đối đầu/hiềm khích... đều dẫn đến tù đầy, lao cải và quản chế. Theo đó, chẳng những mỗi người dân là một người tù dự khuyết, mà mỗi căn hộ còn là một nhà tù xây sẵn.

“Võ Văn Kiệt, nhà lãnh đạo kiệt xuất thời kỳ Đổi mới” là cách giật tít của VietnamNet một thời khốn khó vừa trải qua bấy giờ, với một số danh ngôn còn được truyền tụng hàng năm nhân ngày giỗ của ông. Thế nhưng, những điều phát biểu của ông Kiệt, dù có làm cho một vài trái tim thổn thức về một VN không của riêng ai hay đảng nào, hoặc một sự kiện khiến triệu người vui đồng thời làm triệu người buồn v.v..., nhưng ít ai thấy ra ông đã dám va chạm/cọ sát vào cốt lõi của nguồn gốc sự sai trái và đặc tính vô phương cứu chữa của hệ thống “lỗi cơ chế” đã thành tội ác có tổ chức nói trên, so với một số

“nguyên” lãnh đạo khác, như ông Ng. Văn An, chẳng hạn. Và nói cho cùng thì, tiếc thay, cả hai ông, cùng với một số đồng chí khác nữa từng ở phẩm trật ủy viên TW hay ủy viên BCT, chỉ “mở miệng” khi đã về hưu.

Sau nhiệm kỳ của Phan Văn Khải là một lãnh đạo kiệt xuất khác: Nguyễn Tấn Dũng, có tên gọi thân mật là đồng chí 3Dũng, vang danh với những bài cạy đảng trên báo rác của Đức và Hàn, đề tự PR. 3Dũng cũng nổi tiếng không kém về tiến trình gom tụ tất cả các Tổng Cty, ngân hàng và Tập đoàn kinh tế quy dưới trướng của phủ thủ tướng. Ở cuối nhiệm kỳ một của 3Dũng, hàng loạt tập đoàn kinh tế mệnh danh quả đấm thép liên tiếp hóa bùn, bong bóng bất động sản vỡ ran như pháo tếp, nợ xấu nuốt gọn GDP, thị trường chứng khoán thủng đáy, chỉ số lạm phát thủng trần... nhưng tay thủ tướng chính chủ vẫn vượt thoát trận càn của BCT và cả Quốc hội đầu nhiệm kỳ 2.

Cũng trong triều đại này, thượng tầng đảng bị tách làm nhiều mảnh, chỉ còn lay lắt dính vào nhau ở mẫu số chung là thậm hèn với giặc, cực ác với dân. Cả bọn làm ngơ mặc cho lũ giặc bá quyền chiếm trọn Biển Đông và cả thị trường hàng hóa của ta. Đến mức bênh vực cho tàu giặc cất cáp tàu ta là... (vô tình!) “Tàu cá Trung Quốc lại làm đứt cáp tàu Bình Minh 02”. Lại còn quay dáo về phóng tay trừng trị những công dân yêu nước xuống đường tuần hành phản đối chủ trương lấn chiếm và hành động hung hãn của giặc Bắc.

Tổng bí thư đảng thì làm dáng, vừa trách cứ thanh niên vô cảm đối với tình hình đất nước, lại vừa chỉ đạo tổng người yêu nước vào các trại phục hồi nhân phẩm, bắt giam hàng loạt thanh niên Công giáo, tùy tiện gia hạn án giam bloggers, áp án các luật sư hoạt động vì dân chủ/nhân quyền bằng các tội danh vu vơ, thậm chí, xúc phạm thân thể cả nữ blogger...

Chủ tịch nước, cùng phe với tổng bí thư đảng, không điều động nổi BCT để kỷ luật đối thủ, cũng chẳng dám nêu tên thật của hắn mà chỉ dám xách mé là “đồng chí X”, rồi núp bóng bên dưới lời kêu gọi nhân dân mạnh dạn tố cáo tham nhũng, hoặc xúi giớ luật sư góp ý về một rưng luật sai trái hiện hành... Nhưng chẳng dám đề cập đến việc cải sửa Hiến pháp, lại trốn biệt tâm khi dân oan khiếu kiện đòi công lý...

*

Toàn bộ non thế kỷ đất nước sang tay lãnh đạo, từ triều đại Phạm Văn Đồng tới Nguyễn Tấn Dũng, đã (vô tình?) nảy bật ra những điểm mấu

chốt vô phương che đậy:

1- XHCN là một hệ tư tưởng lạc hậu đầy sai lầm. Định hướng XHCN là mũi tên chỉ xuống vực thẳm. Nền KT thị trường theo định hướng XHCN là sản phẩm của đại gia tư bản đồ.

2- Dân lãnh đạo "kiệt xuất" dẫn nhau đi thụt lùi và đưa đất nước vào thảm họa kinh tế và gông cùm nô lệ, hết LX rồi tới Trung cộng, nhân danh công trạng chiến thắng Mỹ-Ngụy.

3- Mọi biện pháp "đổi mới" đều mang tính chấp vá, đối phó tình thế và mị dân. Hệ quả là một nền sản xuất gia công của một dân tộc bị đày làm mọi thiên hạ.

4- Mọi thất bại kinh tế, vĩ mô lẫn vi mô, dù nhấn chìm nhân dân vào rá gạo bó rau và nợ phải trả, đều được bình thường hóa như tin thời tiết, và không một ai chịu trách nhiệm.

5- Quân đội, dưới cây gậy chỉ huy của nền chính trị tay sai, không còn khả năng bảo vệ cương thổ nước nhà, lại có nhiều xác suất trở thành công cụ đàn áp nhân dân.

6- Công an, công khai và chính thức trở thành lực lượng khủng bố đồ, sẵn sàng giết dân bằng mọi giá và mọi sở trường khủng bố mệnh danh là "nghịệp vụ".

7- Đảng viên các cấp, từ xã ấp lên tới TW, đều thể hiện tính độc lập với nhau và ngày càng dày đặc những phát biểu cực kỳ ẩn tượng, nổi tiếng nhất là định nghĩa mới về tự do...

8- Biện pháp phê và tự phê đã trở thành trò Sơn đồng thuốc dán ngoài chợ. Điềm tựa Hồ Chí Minh gây vụn. Các hội nghị quán triệt nghị quyết là những dịp nhậu miễn phí.

9- Mọi chức vụ, cả bên đảng, chính phủ lẫn MTTQ, đều có giá biểu. Cả ba hệ thống trùng chéo này hoạt động tương tự nhưng kém hiệu quả hơn cả siêu thị Big-C.

10- Sinh hoạt nổi cộm/rôm rả nhất của Tuyên giáo TW là quy trách nhiệm thoái hóa mọi mặt của đảng cho thể lực thù địch. Lúng túng càng cao thì việc bắt người càng nhặt.

11- Ngay tại thượng tầng, mức độ phân rã lãnh đạo đã rõ ràng trên từng nét mặt, từng lời nói, từng cơ hội... với động lực đấu đá từ những "Nhóm lợi ích nhân danh ổn định chính trị".

12- Cốt lõi của mọi cốt lõi, chính bởi cái "lỗi hệ thống" không thể chỉnh sửa, vì nó bị phủ trùm bởi các biện pháp kinh tế và vùi nhân danh giữ gìn nguyên trạng chính trị nuôi lỗi.

13- Không chỉ nhân dân, chính những đảng viên các phe các phái cũng đã thấy ra những điểm mấu chốt đó, và đã có hiện tượng lời nói đi đôi với hành động, ngay khi còn tại chức.

Cựu ủy viên BCT Nguyễn Văn An, khi về hưu, đã trả lời phỏng vấn đài ngoại rằng lãnh đạo CSVN cần "đổi mới tư duy toàn diện và triệt để, cả kinh tế và chính trị, thì chúng ta mới khắc phục được lỗi hệ thống"... Bằng không, đảng sẽ nhận lãnh hệ quả khó lường của một cuộc thay đổi quy mô từ bên trong: "Những người Cộng sản phá Đảng không phải chỉ là những người CS phân bội Đảng, những người Cộng sản bị kẻ thù mua chuộc, bị diễn biến hòa bình,... Mà phần nhiều lại chính là những người Cộng sản chân chính, những người Cộng sản không muốn bảo vệ Đảng của mình nữa, vì thực tế Đảng của mình đã thoái hóa biến chất mất rồi, nhất là vì Đảng của mình đã phạm sai lầm có tính hệ thống mà không nhận ra được và không khắc phục được. Đảng đã trở thành lực lượng cản trở dân chủ, tự do, cản trở sự phát triển của xã hội. Đảng đã trở thành ông Vua tập thể, đã trở thành Đảng trị mất rồi".

Còn theo Tướng Trần Độ, giải pháp cho VN là: "Đảng Cộng sản phải tự mình từ bỏ chế độ Độc đảng, toàn trị, khôi phục vai trò, vị trí vốn có của Quốc hội, Chính phủ. Phải thực hiện đúng Hiến pháp, tức là sửa chữa các đạo luật chưa đúng tinh thần Hiến pháp. Đó là phải có những đạo luật ban bỏ quyền tự do lập hội, lập đảng, tự do ngôn luận, luật báo chí, xuất bản. Sửa chữa các luật bầu cử ứng cử tự do, từ bỏ quyền quyết định của cơ quan tổ chức Đảng, từ bỏ 'hiệp thương' mà thực chất là gò ép".

Nhiều năm trước đó nữa, trước cả Đại hội VII, khi còn tại chức, cựu UV BCT Trần Xuân Bách đã khuyến cáo: "Tất cả các nước XHCN đều nằm trong sự vận động để tiến lên, đều có những mâu thuẫn lớn, đều phải phá vỡ sức đề nén của những cái cũ, không anh nào có thể yên trí mình ổn định được. Có khi tuần này còn huênh hoang, tuần sau đã bị đảo lộn".

Ông nhấn mạnh: "Dân chủ không phải là ban ơn, không phải là mở rộng dân chủ hay dân chủ mở rộng... Dân chủ là

quyền của dân, với tư cách là người làm nên lịch sử, không phải là ban phát - do tấm lòng của người lãnh đạo này hay người lãnh đạo kia. Thực chất của dân chủ là khơi thông trí tuệ của toàn dân tộc và đưa đất nước đi lên kịp thời đại...". Sau cùng, ông kết luận: "Vấn đề đặt ra lúc này là phải đổi mới đồng bộ, tổng thể, cả cơ chế kinh tế lẫn cơ chế chính trị".

Cái "lúc này" mà ông nói đó là ngày 13-12-1989, tức là cách nay gần 2 con giáp. Bài phát biểu Những vấn đề Việt Nam của ông Trần Xuân Bách vừa được trích đoạn là do Câu lạc bộ Những người Kháng chiến cũ quay ronéo và phổ biến, được nxb Trầm Hoa ở California in lại năm 1992.

Gần gạnh với các chiến hữu trong Câu lạc bộ Những người Kháng chiến cũ, là những người từng phát động hoặc tham dự các cuộc biểu tình chống chính phủ Sài Gòn từ trước năm 1975.

So với tay tổng bí thư đảng hay chủ tịch nước ẩm ở nói trên, thì nay, chính các chiến hữu đó là những người thấy ra rõ nhất sự chính xác đến mức chuẩn trong những nhận định ngay vào lúc còn tại chức của ông Trần Xuân Bách. Và, ngay cả khi đang còn đương chức, ông Hồ Ngọc Nhuận đã cùng các chiến hữu một thời (Huỳnh Tấn Mẫm, Lê Hiếu Đằng, Trương Lai, Hồ Cương Quyết...) hiến thị những hành xử đúng theo lương tâm và đòi hỏi không ít lòng can đảm và tự trọng.

Có phải vì chính họ thấy ra bản thân mình từng "phóng lao" bằng lý tưởng trong sáng của một thời tuổi trẻ, rồi mất nhiều thập niên gặm nhấm nỗi đau đưa đất nước vào cõi ăn mày, nhưng nhất định là không "theo lao" để lãnh sổ hưu?

Có khiên cưỡng lắm không để bảo là từ "thù lao" có một nghĩa khác thường? Hay "giải lao" là giải phóng nỗi lao đao của dân tộc?

Không ai chắc. Người ta chỉ có thể mừng tượng ra một tương lai gần, trong đó những kẻ ám hại trừ úm một người có tầm nhìn xa và đi trước thời cuộc như Trần Xuân Bách, đặc biệt là Đỗ Mười, đã chìm mất tăm dưới lớp bùn nhơ lịch sử có tên là XHCN.

Cái lóng lánh còn lại, chính là ý nghĩa cặp đôi của Hà Sĩ Phu tiên sinh: "Đường XUÂN đã hướng đi nguyên, sao để ước mơ về Chín suối? Chiếc BÁCH giữa dòng đơn

Ân nghĩa Trung Cộng ?

.....Ngô Nhân Dụng 07-01-2013.....

độc, âu đành duyên nợ với Ba sinh!"
01-01-2013, kỷ niệm 7 năm ngày
mất cựu UV/BCT Trần Xuân Bách.
Blogger Đinh Tấn Lực

Dư luận công dân mạng ở Việt Nam đang công kích những ý kiến sư phụ Trung Cộng với một thái độ

rất khiếp nhược của một viên đại tá tại Học viện Chính trị thuộc Bộ Quốc phòng.

Trong một bài lên lớp cho các cán bộ giáo dục, ông đại tá này than phiền rằng khi bàn đến vấn đề biên Đông, dư luận người Việt, tức là đồng bào của ông ta, cứ “chĩa mũi dùi vào một phía”, cứ tập trung vào mỗi ông Trung Quốc! Ông ta nói: “Nếu chúng ta chỉ tập trung vào mỗi một mình Trung Quốc là hoàn toàn chưa đúng, chưa chính xác mà phải đặt trong mối quan hệ tổng thể VN với Trung Quốc, VN với Mỹ, và Việt Nam với các nước ASEAN.”

Nghe bài giảng này, nếu không phải là người Việt Nam thì phải bật cười. Nhưng là người Việt Nam thì phải khóc. Khóc, bởi vì những ý tưởng ngô nghê này cho thấy một người Việt đã lên tới chức đại tá mà còn tối tăm đến như thế!

Ở vùng biển Đông của nước ta, khi “đặt trong mối quan hệ tổng thể Việt Nam với Trung Quốc, Việt Nam với Mỹ, và Việt Nam với các nước ASEAN” thì phải hỏi: Quốc gia nào chủ mưu gây ra những khó khăn cho nước mình? Quốc gia nào đã đem quân tới đánh, chiếm quần đảo Hoàng Sa năm 1974? Có phải Mỹ hay một nước Đông Nam Á nào không? Bọn cướp biển nào đã tấn công các tàu đánh cá của người Việt? Bọn giặc nào đã bắn giết, đánh, cướp của và bắt cóc ngư dân VN đòi tiền chuộc? Tàu thuyền nước nào đã vào hải phận nước ta đâm thẳng vào các con thuyền đánh cá của đồng bào Việt Nam? Ai cho người đi cắt dây cáp những con tàu thăm dò đáy biển của Petro Việt Nam? Có phải người Mỹ, người Philippines, người Malaysia hay từ một nước Đông Nam Á nào không?

Chỉ cần nhìn vào sự thật để tìm ra câu trả lời đúng nhất, chính xác nhất thì chỉ thấy có một thủ phạm! Là chính quyền công! Nhắm mắt không nhìn sự thật đó, chúng tôi viên đại tá này chỉ ba hoa để tung hỏa mù, cốt đánh lừa tất cả đồng bào, nhằm che đậy tội ác của Cộng sản Trung Quốc. Đó là một thủ đoạn dối trá đang được đảng Cộng sản Việt Nam sử dụng để che đậy thái độ khiếp nhược của họ trong

lúc lòng dân sôi sục trước mỗi nhục ngàn năm đang khơi dậy.

Không những che đậy, bào chữa cho thủ phạm gây ra những tội ác đối với đồng bào, ông đại tá còn lên giọng dạy dỗ rằng: “Ta không thể là người vong ơn bội nghĩa.”

Ồn với nghĩa gì ở đây? Ông ta bèn nhắc nhở trong thời gian Cộng sản Việt Nam đánh miền Nam, “Nhân dân Trung Quốc, nhà nước Trung Quốc đã từng nhường cơm xẻ áo dành cho chúng ta từ hạt gạo, từ khẩu súng, từ đôi dép...”

Từ năm 1954 cả miền Bắc Việt Nam sống nhờ viện trợ kinh tế và quân sự của Trung Cộng; hơn 300 ngàn lính Trung Cộng đã sang nước ta. Ông Dương Danh Dy, cựu đại sứ Việt Nam tại Bắc Kinh, cũng từng kể: “Những viện trợ to lớn của nhân dân Trung Quốc anh em cho chúng ta.” Với các chi tiết: “Từ vũ khí đạn dược đến gạo ăn vải mặc, từ ô tô, tàu thủy, máy bay đến chiếc xe đạp, máy khâu, từ gói mì chính đến cái kim sợi chỉ... không sao kể hết.” Nếu không có những “viện trợ to lớn” đó thì bây giờ chắc vẫn còn một chế độ Việt Nam Cộng Hòa, cũng như vẫn còn Đại Hàn Dân Quốc. Trong 20 năm chiến tranh, người dân miền Bắc hàng ngày được những cái loa (Made in China) oang oang nhắc nhở rằng Mao chủ tịch là bậc thầy vĩ đại, yêu thương dân Việt Nam như con cái. Khi quân Trung Cộng chiếm Hoàng Sa thì họ giải thích rằng đó là đàn anh chiếm để giữ hộ, mai một sẽ trả lại! Toàn dân đã bị lừa gạt, không ai dám nói ra sự thật. Một nhạc sĩ sống ở miền Nam mới dám đặt bài hát mở đầu bằng lời nhắc nhở: “Một ngàn năm đô hộ giặc Tàu;” nếu ai ở miền Bắc nói đến chuyện đó chắc đã được đưa đi Cổng Trời.

Nhưng tại sao Trung Cộng đem cho những “viện trợ to lớn từ hạt gạo, từ khẩu súng, từ ô tô, tàu thủy, máy bay đến chiếc xe đạp, từ gói mì chính đến cái kim sợi chỉ” cho người VN giết lẫn nhau như vậy?

Câu trả lời đã được ông Lê Duẩn nói ra trong một phút thành thật: “Ta đánh miền Nam là đánh cho Liên Xô, cho Trung Quốc...”

Tất nhiên, cả Trung Cộng lẫn

Nga Xô đều biết như vậy. Cho nên phải “viện trợ to lớn” cho những người Việt đi đánh giết đồng bào của mình! Nhưng Lê Duẩn không phải là người đầu tiên khởi xướng việc “đánh cho Liên Xô, cho TQ”.

Năm 1963, trong một cuộc gặp gỡ với các đại biểu đảng Lao Động Việt Nam ở Vũ Hán, Mao Trạch Đông đã hứa hẹn: “Tôi sẽ làm chủ tịch của 500 triệu bản nông đưa quân xuống Đông Nam Châu Á.”

Tháng 9 năm đó, Trung Cộng đã triệu tập Hồ Chí Minh đến gặp Chu Ân Lai và Aidit, lãnh tụ đảng Cộng sản Indonesia, lúc đó có hơn 3 triệu đảng viên, tại miền Nam Trung Quốc; để bày kế hoạch phối hợp giữa hai đảng Cộng sản đàn em. Sau đó, đảng Cộng sản Indonesia bành trướng hoạt động, đảng Cộng sản VN thúc đẩy cuộc chiến chiếm miền Nam lên mức độ khốc liệt hơn, là nguyên nhân khiến Mỹ phải đổ quân vào miền Nam Việt Nam.

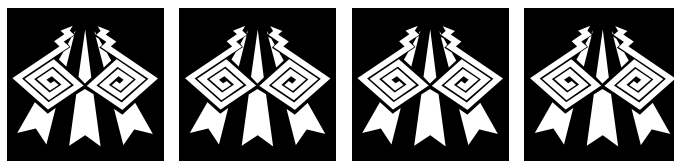
Năm 1965, Mao Trạch Đông đã nói với Bộ Chính trị đảng Cộng sản Trung Quốc một câu được dẫn ra trong một cuốn sách của nhà xuất bản Sự Thật: “Chúng ta phải giành cho được Đông Nam Châu Á, bao gồm cả miền nam Việt Nam, Thái Lan, Miến Điện, Malaysia và Singapore... Một vùng như Đông Nam Châu Á rất giàu, ở đây có nhiều khoáng sản... xứng đáng với sự tốn kém cần thiết để chiếm lấy. Sau khi giành được Đông Nam Châu Á, chúng ta có thể tăng cường được sức mạnh của chúng ta ở vùng này, lúc đó chúng ta sẽ có sức mạnh đương đầu với khối Liên Xô-Đông Âu, gió Đông sẽ thổi bạt gió Tây...” Mao đã thất bại ở Indonesia, vì Tháng Chín năm đó, Aidit cùng các cố vấn Trung Cộng đặt kế hoạch bắt cóc và ám sát các tướng lãnh Indonesia để Tổng thống Sukarno sẽ nắm quân đội và đưa đảng Cộng sản vào chính quyền. Âm mưu này bị lộ, Tướng Suharto không nằm trong danh sách bị bắt giết vì không có địa vị quan trọng; ông chờ cho một số tướng lãnh khác bị bắt rồi mới ra tay, âm mưu đảo chính thất bại khiến tới nửa triệu đảng viên Cộng sản và cả dân lành cũng bị sát hại vì bị nghi là thân

CHO NGƯỜI BẮT KHUẤT

Kính tặng những người mang lý tưởng đấu tranh cho quê hương dân tộc.

*Cho dù nhân định chẳng thắng thiên
Cũng cố đập tan hết bạo quyền
Nói lên tiếng lòng tôi chính nghĩa
Cộng sản phi nhân chủ thuyết điên.
Cho dù thế hệ trẻ lơ là
Chẳng màng chi nghiệp cả ông cha
Cho dù chỉ mình tôi tranh đấu
Lý tưởng tự do chẳng bỏ qua.
Hồi bão cho dù bọt biển tan
Cũng không ngừng nghĩ đến hơi tàn
Thề quyết không bê cong ngòi bút
Nguyễn đem công lý trái vẫn đàn.
Đòi ai cũng chỉ sống một lần
Một lần cho xứng đáng chính nhân
Một lần để thực hiện hoài bão
Dù được dù thua cũng cần phần.*

Người Phương Nam, 01-2013

cộng. Trước khi Cộng sản Indonesia hành động, họ đã có dịp tiếp đón phái đoàn Cộng sản Việt Nam do Lê Duẩn cầm đầu, ăn tiệc với nhau chờ giờ phút chiến thắng.

Mao thất bại ở Indonesia nhưng thành công tại VN. Khi Lê Duẩn nói: “Ta đánh miền Nam là đánh cho Liên Xô, cho Trung Quốc...” thì chính ông ta đang thực hiện mục tiêu “giành cho được Đông Nam Á” của Mao Trạch Đông. Năm 1970, ông Lê Duẩn đã nói với Mao Trạch Đông rằng: “Tại sao chúng tôi giữ lập trường bền bỉ chiến đấu cho một cuộc chiến kéo dài ở miền Nam? Tại sao chúng tôi dám trường kỳ kháng chiến? Chủ yếu là vì chúng tôi phụ thuộc vào công việc của Mao Chủ Tịch... Nếu các đồng chí nhiệt tâm giúp đỡ thì chúng tôi có thể hy sinh 2, 3 triệu người... Miền Nam chúng tôi sẽ chống Mỹ đến cùng và chúng tôi vẫn giữ vững tinh thần quốc tế vô sản!”

Đến khi “tinh thần quốc tế vô sản” giữa Bắc Kinh và Mát Cơ Va bị vỡ, bị Trung Cộng “cho một bài học” vì đại đột bảm đuôi Liên Xô, năm 1979 Lê Duẩn mới sai nhà xuất bản Sự Thật in cuốn “Sự thật về quan hệ Việt Nam-Trung Quốc trong 30 năm qua”. Ở trang 73 họ viết thế này: “Những người cầm quyền Trung Quốc, xuất phát từ lợi ích dân tộc, họ có giúp Việt Nam khi nhân dân Việt Nam chiến đấu chống Mỹ, nhưng cũng xuất phát từ lợi ích dân tộc... họ chỉ muốn Việt Nam yếu, lệ thuộc Trung Quốc... Họ lợi dụng xương máu của nhân dân VN để buôn bán với Mỹ...”

Người Việt Nam bây giờ ai cũng hiểu câu “Họ lợi dụng xương máu của nhân dân Việt Nam để buôn bán với Mỹ”. Nhờ bán hàng cho Mỹ và các nước Tây phương, kinh tế Trung Quốc đã sống lại sau khi bị Mao làm cho kiệt quệ cho tới khi ông ta chết. Từ năm 1979 đến nay kinh tế Trung Quốc tăng trưởng trung bình 9% mỗi năm, nhờ đảng biết bóc lột dân lao động làm hàng hóa rẻ tiền bán cho các nước khác. Những người Cộng sản cầm quyền ở Trung Quốc được chia phần hưởng thụ với các nhà tư bản đồ. Hiện nay ở Thượng Hải, số đại gia

với tài sản đầu tư trên 30 triệu Mỹ kim là 1,318 người trong khi Los Angeles chỉ có 950 người.

Nhờ buôn bán với Mỹ, nên các xí nghiệp Trung Quốc phát đạt; nhưng khi hàng hóa Trung Quốc thừa mứa không đồ đi đâu được, họ có thể vận chuyển qua đường lậu sang tràn ngập thị trường Việt Nam, giết chết các nhà sản xuất người Việt mới chập chững vào nghề! Không những đồ hàng lậu, họ còn cho xâm nhập cả các công nhân lậu vào cướp việc làm của người lao động Việt Nam nữa.

Trước cảnh “lấn sân” đó, chính quyền Cộng sản Việt Nam không dám tích cực kiểm soát biên giới để ngăn chặn hàng lậu! Cũng không dám có hành động phản kháng khi Trung Cộng lấn áp từ các ngư phủ đến các tàu thăm dò đáy biển Việt Nam. Công trình “Ta đánh miền Nam là đánh cho Trung Quốc” đưa tới những hậu quả nhân tiền đó. Nói đến ân nghĩa của Trung Cộng là sỉ nhục dân tộc VN, là xúc phạm vong hồn hai triệu người VN đã chết trong cuộc chiến tranh “đánh cho Liên Xô, đánh cho Trung Quốc!”

Nguồn: Người Việt

Sau đúng một năm, kể từ khi tiếng súng Đoàn Văn Vươn náo động dư luận trên khắp đất nước VN và vượt ra ngoài biên giới của nó, thực hiện yêu cầu của TT Ng. Tấn Dũng “mọi việc phải được tiến hành khẩn

trương, nghiêm túc”, chiều 4/1, Viện Kiểm sát ND Hải Phòng đã công bố quyết định truy tố các đối tượng liên quan trong vụ cưỡng chế thu hồi đất vào ngày 5-1-2012 tại xã Vinh Quang, huyện Tiên Lãng, Hải Phòng.

Sự bất công và vô nhân đạo của vụ cưỡng chế như một cơn giông tố của sự phẫn uất dồn nén từ hơn hai thập niên qua trước tình trạng nông dân bị cưỡng đoạt đất đai, đã lập tức làm dấy lên làn sóng bất bình mạnh mẽ chưa từng thấy, thu hút sự chú ý đặc biệt của mọi tầng lớp xã hội.

Không kể báo chí nằm ngoài luồng kiểm soát của đảng CS, chỉ riêng báo chí lề đảng, dù bị o ép trong vòng kiểm duyệt, cũng đã có gần 800 bài viết và kèm theo hàng ngàn bình luận. Nhiều tên tuổi có tiếng trong xã hội, từng giữ chức vụ cao cấp trong bộ máy cầm quyền như Đại tướng Lê Đức Anh, cựu Chủ tịch nước; Trung tướng Nguyễn Quốc Thước, cựu Tư lệnh Quân khu 4; Trung tướng Phạm Xuân Thệ, cựu Tư lệnh Quân khu 1, Thiếu tướng Huỳnh Đắc Hương, cựu Tổng cục trưởng Tổng cục Chính trị; Thiếu tướng Phạm Chuyên, cựu Giám đốc CA Hà Nội; Vũ Mão, cựu Chủ nhiệm Văn phòng QH; Đặng Hùng Võ, cựu Thứ trưởng Bộ Tài nguyên Môi trường v.v... cũng lên tiếng bênh vực gia đình nạn nhân, mà Đoàn Văn Vươn được xem như biểu tượng của hình ảnh Jacquou, nhân vật trong cuốn tiểu thuyết nổi tiếng “Người nông dân nổi dậy” của nhà văn Pháp Eugène Le Roy.

Vụ cưỡng chế Tiên Lãng cũng làm tái hiện “Vụ án Nọc Nạn”, một vụ tranh chấp đất đai lớn, xảy ra năm 1928 tại làng Phong Thạnh (Cần Thơ)

trong đó những gia đình nông dân bị bọn cường hào cấu kết với quan lại tham nhũng áp bức quá lộ liễu, dồn đến đường cùng, khiến họ chống trả, gây án mạng cho lính Pháp. Trước sự ép của báo chí và dư luận, Tòa Đại hình Cần Thơ đã tha bổng người gây án. Vụ án này đi vào lịch sử VN như 1 điển hình của chính sách phân chia và quản lý ruộng đất bất công tại Nam Kỳ dưới thời thuộc Pháp và sự phản kháng của nông dân, đã được nhà nước CSVN tôn vinh thành "di tích lịch sử cấp quốc gia".

Cũng chưa bao giờ thấy một không khí đoàn kết, chia sẻ tình đùm bọc nhân ái rộng khắp dành cho các

ta, đó là cái sai thứ hai. Việc thu hồi còn trái pháp luật là cái sai thứ ba. Cái sai thứ tư là chính quyền cố tình vi phạm luật pháp, dồn người dân vào chân tường, làm họ uất ức đến mức phải chống lại".

Một số người cho rằng, đừng mang luật ra nói chuyện vô ích với nhà cầm quyền CSVN, vì họ có cả một rừng luật nhưng trong thực tế thì làm theo luật rừng. Đến Hiến pháp, bộ luật cao nhất, hay các Công ước quốc tế đã được VN ký kết, mà họ còn sẵn sàng coi thường, thì nói gì đến các thứ luật khác. Nhận định như thế, theo tôi là thiếu trách nhiệm công dân, là cam chịu khuất phục trước bạo quyền.

ít nhất, từ các dữ kiện trên đây tôi

muốn dư luận nhìn nhận và bác bỏ một cách logic dưới góc độ của đạo lý và lương tri về bản cáo trạng của VKSND Hải Phòng.

Ở đây tôi không bàn tới lập luận người chống lại cái sai thì có sai hay không, vì ý thức rằng "Việc người thi hành công vụ có thực hiện hay không thực hiện các hành vi trái pháp luật vì các hành vi mà người phạm tội đã thực hiện, không ảnh hưởng đến việc định tội danh" (TANDTC).

Thủ giải phẫu

Theo cáo trạng của VKSND Hải Phòng, bà Phạm Thị Báu (vợ ông Đoàn Văn Quý), và bà Nguyễn Thị Thương (vợ ông Đoàn Văn Vượng) là những đồng phạm chống người thi hành công vụ theo Điều 257 Luật hình sự, có khung hình phạt tù giam từ 2 đến 7 năm.

Trong phần "Hỏi đáp pháp luật", nói về hành vi chống người thi hành công vụ, trang web của Tòa án Nhân dân Tối cao VN viết: "Người thi hành công vụ có thể bị tấn công bằng vũ lực, đe dọa bằng vũ lực hoặc có các hành vi cưỡng ép của người phạm tội. Hậu quả xảy ra không phải là dấu hiệu bắt buộc trong cấu thành của tội Chống người thi hành công vụ. Tội phạm hoàn thành từ thời điểm người phạm tội thực hiện các hành vi chống đối, kháng cự, cưỡng ép người thi hành công vụ thực hiện các hành vi trái pháp luật".

Theo khiếu nại của bà Thương và bà Báu thì trong ngày 05-01-2012, vào thời điểm nhà chức trách Tiên Lãng cưỡng chế, thu hồi đất, hai bà không hề có mặt ở địa điểm diễn ra cưỡng chế, lúc đó hai bà đang đứng ở trên đê quốc gia. Như vậy hai phụ

nữ này đã không thể và không có khả năng thực hiện bất kỳ hành vi nào mang tính "chống đối, kháng cự, cưỡng ép người thi hành công vụ".

Nếu VKSND Hải Phòng cho rằng bà Thương và bà Báu là đồng phạm, khi và chỉ khi chứng minh được rằng hai người này được các ông chồng cho biết kế hoạch chống đối nhưng đã không ngăn chặn hoặc thông báo cho nhà chức trách. Trong thực tế, không phải việc gì người chồng cũng bàn bạc, thông báo cho vợ biết. Nếu hai bà khẳng định không hề biết đến kế hoạch của chồng mình và cơ quan điều tra không phân bác được bằng chứng cứ, thì cáo buộc của VKS kiểm sát là tùy tiện và sai trái.

Bản cáo trạng của VKSND Hải Phòng "truy tố các bị can Đoàn Văn Vượng, Đoàn Văn Quý, Đoàn Văn Vệ về tội giết người" với khung phạt tù từ 12 đến 30 năm, tù chung thân hoặc tử hình. Họ "còn có hành vi chống người thi hành công vụ, nhưng đã bị khởi tố, truy tố về tội giết người với tình tiết quy định điểm d, khoản 1, điều 93, nên không khởi tố, xử lý về tội chống người thi hành công vụ".

Theo Bách khoa toàn thư mở Wikipedia, hành vi giết người được hiểu như sau: "Hành vi làm chết người được hiểu là hành vi có khả năng gây ra cái chết cho con người, chấm dứt sự sống của họ. Hậu quả của hành vi trái luật này là hậu quả chết người. Như vậy, tội giết người chỉ được coi là tội phạm hoàn thành khi có hậu quả chết người. Nếu hậu quả chết người không xảy ra vì nguyên nhân khách quan thì hành vi phạm tội được coi là tội giết người chưa đạt (khi có lỗi cố ý trực tiếp) hoặc là tội cố ý gây thương tích (khi có lỗi cố ý gián tiếp). Mục đích và động cơ phạm tội không là dấu hiệu bắt buộc của cấu thành tội phạm tội giết người và được quy định là tình tiết định khung tăng nặng hình phạt".

Trước hết, trong vụ cưỡng chế Tiên lãng ngày 5-1-2012, hành vi nổ súng hoa cải của những người được xem là chống đối đã không gây ra hậu quả chết người, chỉ gây thương tích không nghiêm trọng cho bốn bộ đội và hai công an.

Mặt khác, ông Đoàn Văn Vượng vào thời điểm xảy ra xung đột đã không có mặt tại hiện trường, vì sáng ngày 5/1, ông Vượng bận lên VKS ND thành phố Hải Phòng để nộp đơn kháng cáo.

Quy chụp cho ông Đoàn Văn Vượng tội giết người, VKSND Hải Phòng đã cố tình gắp lừa bỏ tay người, có thể xem đây là một cách trả thù tiểu nhân, lấy thịt đè người của kẻ

ĐỪNG VÌ SỢ HÃI MÀ IM LẶNG TRƯỚC cảnh tiền và máu đang vùi dập công lýLê Diễn Đức 08-01-2013.....

nạn nhân như trong vụ cưỡng chế Tiên Lãng. Người Việt trong và ngoài nước đã gửi công khai hàng trăm triệu đồng hỗ trợ, giúp đỡ gia đình nạn nhân, chỉ thông qua lời kêu gọi của một số người cầm bút có tâm.

Vụ cưỡng chế gây âm vang quá lớn, tiếng sấm hoa cải bỗng chốc trở thành tiếng đại bác bắn vào núi bất công trong xã hội, vào sự vô cảm, "sống chết mặc bay, tiền thầy bỏ túi" của hệ thống chính trị. Chính phủ CSVN không còn lựa chọn nào khác, đã buộc phải vào cuộc.

Ngày 10-2, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đã chủ trì cuộc họp với các bộ ngành và kết luận rằng, các quyết định thu hồi, cưỡng chế 19,3 ha đầm tôm của gia đình ông Đoàn Văn Vượng ở xã Vinh Quang đều trái luật.

Nói về kết luận của Nguyễn Tấn Dũng trong bài "Chính quyền sai toàn diện trong vụ Tiên Lãng", tờ VnExpress viết: "Do quyết định thu hồi đất không đúng với quy định của pháp luật đất đai nên quyết định cưỡng chế thu hồi đất cũng không đúng pháp luật. Mặt khác, việc tổ chức cưỡng chế thu hồi đất của UBND huyện TL cũng có nhiều sai phạm như không xác định ranh giới, kiểm kê tài sản"...

"Thủ tướng kết luận: huyện Tiên Lãng huy động lực lượng quân đội của Ban chỉ huy quận sự huyện tham gia cưỡng chế là không đúng".

Ông Lê Đức Anh, dù đã nghỉ hưu, vẫn được xem là nhận vật có ảnh hưởng, nhận định: "Điểm sai đầu tiên là để sự việc kéo dài quá nhiều năm mà không xử lý đến nơi đến chốn và thấu tình đạt lý. Người làm được, làm tốt đáng lẽ phải động viên, tạo điều kiện nhưng lại cố thu hồi của người

nắm quyền lực trong tay.

Kể cả cơ quan điều tra có đủ bằng chứng kết luận ông Vươn tuy vắng mặt, nhưng là người chủ trương kế hoạch chống đối, và các phương tiện như súng hoa cải, bình gas, thuốc sở hữu của ông Vươn, thì cũng không thể luận tội giết người. Có chăng là tội "tàng trữ vũ khí nguy hiểm" và chỉ là tòng phạm (gián tiếp) trong việc "có ý gây thương tích".

Nghiên cứu các dữ liệu về vụ cưỡng chế TL, vì không thấy tài liệu nào nói cụ thể về hành vi chống đối của các ông Đoàn Văn Quý, Đoàn Văn Vệ nên tôi không có ý kiến gì. Tuy nhiên, những người nổ súng trực tiếp gây thương tích cho lực lượng cưỡng chế phải được xem là các ông Đoàn Văn Thoại và Phạm Thái. Bởi vì theo bản cáo trạng, hai người này "sau khi gây án bỏ trốn, Cơ quan điều tra đã ra quyết định truy nã, khi nào bắt được sẽ lập hồ sơ xử lý sau".

Thật xấu hổ và ô nhục thay cho ngành công an và tư pháp CHXHCN VN! Đàn áp dân oan chỉ có phương tiện tự vệ thô sơ, nhà cầm quyền phải sử dụng một lực lượng hùng hậu công an, cảnh sát cơ động, chó nghiệp vụ, vũ khí hiện đại trang bị tận răng, được giám đốc công an Hải Phòng Đỗ Hữu Ca mô tả như là "trận đánh đẹp", có thể viết thành sách, đã để thủ phạm gây án trốn thoát, hơn một năm truy nã không có kết quả nào, nên đã chơi trò bắn, đổ tội cho người khác một cách phi lý.

Phê nhóm trục lợi

Bản cáo trạng của VKSND Hải Phòng càng chỉ ra cho chúng ta thấy những tuyên bố mị dân phát đi từ Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng.

Ba ngày sau cuộc họp hôm 10-2, với bài viết "Màn diễn PR tệ hại của Thủ tướng về vụ án Tiên Lãng", tôi đã thấy trước và vạch trần những "yêu cầu", "chỉ đạo" của ông Dũng chỉ là thứ đạo đức giả, giả mù sa mưa, nhằm xoa dịu dư luận.

Ai cũng biết ông Ng. Tấn Dũng xuất thân từ Kiên Giang, được điều ra Bắc vào năm 1995, chẳng có giấy mơ rê má cội nguồn gì với Hải Phòng nhưng chọn Hải Phòng làm đơn vị bầu cử vào Quốc hội từ khoá X.

Sau "chỉ đạo" của ông Dũng, những tay quan lại địa phương bị kỷ luật hoặc bị truy tố tội phá hủy tài sản công dân (phá nhà ở của gia đình ông Vươn không nằm trong khu vực cưỡng chế) chỉ là vài thứ hạng quen, cấp xã và cấp huyện. Điều này khiến dư luận đã và đang đi tìm sự thật về mối quan hệ lợi ích giữa phe nhóm của ông Thủ tướng với lãnh đạo cao nhất của Hải Phòng, thông qua việc

thu hồi đất bằng Quyết định của ông ta số 1448/QĐ-TTg cho phép nghiên cứu quy hoạch xây dựng sân bay quốc tế Hải Phòng đặt tại Tiên Lãng, khu vực giáp biển thuộc địa bàn bốn xã Vinh Quang, Tiên Hưng, Đông Hưng và Tây Hưng, tức là bao gồm phần đất mà anh Đ.Văn Vươn đã dày công đổ mồ hôi và nước mắt lấn biển, trở thành "Kỳ tài vùng Tiên Lãng" mà báo chí lề đảng từng ca ngợi.

Trong bài "Thâu tóm đất đai", nhà văn, đại tá Phạm Đình Trọng viết:

"Việc cưỡng chế đất đai phi pháp ở Tiên Lãng, Hải Phòng, cưỡng chế bằng máu, đưa công an, quân đội, đưa súng lớn, súng nhỏ ra đối đầu với một gia đình nông dân hiền lành chỉ chỉ thú lấn biển mở đất nuôi chí làm ăn vì dân giàu, nước mạnh. Thu hồi phi pháp mảnh đất lấn biển bằng mồ hôi và máu của gia đình người nông dân lam lũ Đoàn Văn Vươn thực chất cũng chỉ là thâu tóm đất đai của một nhóm lợi ích của chính quyền địa phương Hải Phòng".

"Thâu tóm đất đai cho những dự án của những ông chủ, bà chủ kinh doanh nhà đất là cách làm giàu nhanh nhất, dễ nhất, là sự tham nhũng nhanh nhất, dễ nhất, và cũng là sự tha hóa nhanh nhất, dễ nhất của quyền lực".

Tệ hơn Thực dân, Phát xít

Khi xảy ra vụ án Tiên Lãng, có người đã lấy "Vụ án Nọc Nạn" ra so sánh, hy vọng sẽ làm phép thử về mức độ công minh của ngành tư pháp CHXHCNVN, một quốc gia tự cho mình "có nền dân chủ gấp vạn lần dân chủ phương Tây".

Không cần chờ đến bản cáo trạng đầy nghịch lý của VKSND Hải Phòng và phiên tòa chưa biết bao giờ diễn ra, chỉ ba tháng sau, khi âm vang tiếng súng của Đoàn Văn Vươn chưa dứt, thì tiếng súng và tiếng thét gào xé lòng của nông dân trên đồng ruộng Văn Giang (Hưng Yên), đã trả lời cả quyết cho phép thử "Tiên Lãng - Nọc Nạn".

Lời của cụ Lê Hiền Đức trong bài "Phản cách mạng đã rõ ràng", chính là kết quả của phép thử này: *"Đã sống qua thời VN còn chịu ách cai trị của phong kiến, ách đô hộ của Thực dân, Phát-xít, đã hoạt động hậu địch trong kháng chiến, đã xem phim ảnh, nghe kể lại hoặc trực tiếp chứng kiến hàng trăm, hàng ngàn vụ chính quyền 'của dân, do dân, vì dân' cưỡng chế, thu hồi đất đai, nhà cửa, tài sản đối với người dân dưới chế độ xã hội chủ nghĩa, song tôi chưa bao giờ thấy người dân bị đàn áp một cách man rợ đến như thế, với quy mô lớn như thế!"*

Lời kết

Trộm nghĩ, những phân tích trên đây của tôi phần nào làm sáng tỏ toàn bộ diễn biến của vụ án Tiên Lãng và cắt nghĩa tại sao đến giờ này Đoàn Văn Vươn và người thân vẫn ngồi tù và có thể sẽ đối diện với một phiên tòa tội tệ hơn cả của Thực dân hay Phát xít.

Tại sao đã có gần 800 bài viết ủng hộ gia đình anh Đoàn Văn Vươn mà giờ đây những người cầm bút trong nước dường như im lặng? Hay là sợ rằng ông Nguyễn Tấn Dũng đã phục hồi quyền lực bao trùm sau Hội nghị Trung ương 6, sẽ mạnh tay tận diệt mọi ai chống đối?

Không thể vì sợ hãi mà làm ngơ trước cảnh tiền và máu vùi dập công lý! © **Lê Diễn Đức - RFA Blog**

PHÍA SAU 9,2 TỶ USD XUẤT SIÊU NÔNG LÂM NGHIỆP

Nam Nguyên, RFA 31-12-2012

Năm 2012 được xem là năm suy giảm kinh tế của Việt Nam nhưng kim ngạch xuất khẩu nông lâm thủy sản đồ gỗ vẫn đạt 27,5 tỷ USD trong đó xuất siêu tới 9,2 tỷ USD. Nông dân nói gì về thành tích đó và cuộc sống của mình?

Xuất khẩu nhiều nhưng giá rẻ

Theo Bộ Nông nghiệp Phát triển Nông thôn, năm 2012 kim ngạch xuất khẩu các mặt hàng nông sản đạt 15 tỷ USD, thủy sản đạt 6,15 tỷ USD, đồ gỗ và lâm sản đạt 5 tỷ USD. Gạo, cà phê là các mặt hàng đạt kim ngạch từ 3 tỉ USD trở lên.

Khi loan báo vào ngày 28-12 cuối năm 2012, Bộ Nông nghiệp Phát triển Nông thôn cho biết lần đầu tiên VN xuất khẩu tới 8,1 triệu tấn gạo trong vòng một năm, đem về 3,7 tỷ USD và duy trì vị trí thứ nhì thế giới. Lấy số liệu thống kê để đề cao thành tích, nhưng Bộ NN-PTNT không đề cập tới thu nhập bình quân đầu người năm 2012 của nông dân, những người mà như mô tả của chuyên gia kinh tế Lê Đăng Doanh, là thành phần đã chống đỡ cho nền kinh tế của Việt Nam trong những thời điểm khó khăn nhất.

Anh Sáu, một nông dân vừa trồng lúa vừa nuôi cá ở đồng bằng sông Cửu Long phác họa cho chúng tôi về đời sống năm 2012 của đại đa số nông dân vùng này: *"Bây giờ nông dân 'mần' cái gì cũng trúng hết trơn, nhưng mà bán cái gì nó*

cũng rẻ, cái gì cũng lỗ hết trơn. Như lúa thì rất trúng, có số lượng nghe nói mỗi năm xuất khẩu hàng triệu tấn, nhưng mà nó rẻ rẻ, mấy ông mua giá rẻ mặt dân chịu lỗ. Còn cá tra cũng vậy, nuôi chi phí 23.000đ-24.000đ/kg mà bán thì chỉ 20.000đ-21.000đ/kg. Từ chỗ đó mấy ông ấy xuất bán ra ngoài lấy tiền. Đó về thì mấy ông ấy đâu có lỗ, nhưng mà dân chịu lỗ. Còn heo thí dụ có lúc nuôi chi phí 4 triệu đồng mà bán ra có 3 triệu rưỡi à. Mần cái gì cũng có cũng được hết trơn, nhưng mà cái bán ra nó rẻ rẻ vậy đó. Bây giờ ra chợ uống cà phê ai cũng than trời trách đất hết trơn... Hôi sáng tôi mới đi Long Xuyên về, có tới 3-4 công ty sửa soạn tuyên bố phá sản... chịu không nổi đâu."

Tại sao VN từ chỗ thiếu ăn đầu thập niên 80 đến nay có thể xuất khẩu 8 triệu tấn gạo xếp thứ nhì thế giới mà đời sống nông dân lại cơ cực như vậy. Theo GSTS Võ Tòng Xuân, một chuyên gia lúa gạo có uy tín thế giới, hiện là Hiệu trưởng Trường Đại học Tân Tạo Long An thì VN phải cải tổ về sở hữu đất đai, tập trung nông dân vào tổ chức để sản xuất lớn có hiệu quả và phân chia lợi tức theo chuỗi giá trị. Có như vậy thu nhập và đời sống người trồng lúa mới khá lên được, còn nếu tiếp tục cách sản xuất nhỏ lẻ, nông dân mạnh ai nấy làm như hiện nay thì không cải thiện được. GSTS Võ Tòng Xuân phát biểu: "*Họ không thấy cách làm giàu nào khác ngoài lúa, nhưng lúa thì tôi bảo đảm không thể làm giàu được trừ trường hợp bây giờ Việt Nam dám nâng cao giá lúa như là Thái Lan hoặc cao hơn nữa, để mà nông dân có thể giàu được, chứ cứ giữ giá lúa thấp lẽ tẻ thế này thì người nông dân luôn luôn lỗ, luôn luôn thiệt thòi trong khi những người đi bán lúa gạo, bán thuốc trừ sâu, bán phân bón là những người làm giàu còn nông dân thì không giàu được."*

Cần hỗ trợ nông dân

Chúng tôi tìm hiểu thu nhập của người trồng lúa trong năm 2012, để thực tế tìm hiểu xem những người đã đem lưng chống đỡ cho cả một thời kỳ kinh tế suy giảm của VN có

cuộc sống ra sao. Anh Tám một người làm lúa ở Cần Thơ phát biểu:

"Thu nhập làm một mẫu nếu trừ chi phí sản xuất thì một năm làm ba vụ lúa cũng kiếm được 50 triệu, đó là mình đầu tư tiền mặt chứ không mua thiếu của cửa hàng bán vật tư nông nghiệp. Với 50 triệu một năm nếu gia đình ba bốn người thì không thể nào đủ được, nếu mà lo cho con cái học hành các cái thì không có đường nào mà sắm sửa được... Nếu mà làm một héc-ta thì phải đi làm thêm để kiếm thêm. Lúc nông nhàn đi làm thêm, thường thường đa số rảnh vào mùa nước nổi, có một số đi làm phụ hồ hoặc đi làm bốc vác. Đủ thứ chuyện hết ai muốn gì làm nấy."

Thành tích của nông lâm ngư nghiệp năm 2012 được đề cao trong bối cảnh tăng trưởng kinh tế của VN chỉ đạt 5,3% thấp nhất trong vòng 13 năm trở lại đây. Thế nhưng người nông dân "bán lưng cho đất bán mặt cho trời" không được đền bù, dù chỉ là cho đúng với công sức đã bỏ ra. Nông dân Cần Thơ phát biểu: "*Lao động của nông dân phải đền bù lại cái giá lúa cho thỏa đáng, để cho đời sống nông dân được thoải mái hơn, chứ thế này bức xúc quá. Đầu vào nguyên liệu từ phân bón thuốc trừ sâu các cái đều lên giá. Xăng dầu lên thì mấy ông lên bạc ngàn khi xuống thì xuống vài trăm, cái đó bức xúc cho nông dân. Còn việc quản lý đầu ra thì sao cho mấy ông doanh nghiệp xuất ra nước ngoài phải xây dựng thương hiệu hàng VN chất lượng cao, từ đó mới kéo theo giá lúa ổn định cho nông dân. Còn ông chính phủ hỗ trợ cho doanh nghiệp thì năm trước thấy thua rồi, năm nay nói hỗ trợ cho nông dân. Tiếng nói của mình mong rằng thấu tai mấy ông để thấy được nỗi khổ của nông dân một nắng hai sương, làm được hạt lúa cực khổ lắm, làm ra sản phẩm bán giá thấp thế này nông dân suốt đời cũng là nông dân không thấy gì cải thiện."*

Về mặt lý thuyết, từ nhiều năm nay Nhà nước Việt Nam đề ra nhiều sách lược để thay đổi bộ mặt nông thôn và đời sống nông dân. Trong

đó quan trọng nhất là chính sách Tam nông: Nông nghiệp-Nông thôn-Nông dân. Nhưng trên thực tế việc triển khai thực hiện chưa có tiến triển cụ thể. Đầu tư của Nhà nước và toàn xã hội cho nông thôn chiếm tỷ trọng rất thấp.

Nông dân vẫn là thành phần thấp kém nhất trong xã hội và từ khi Việt Nam đổi mới từ cuối thập niên 1980 đến nay, khoảng cách giàu nghèo giữa thành thị và nông thôn ngày càng lớn hơn. Thu nhập trung bình của cư dân nông thôn được cho là chỉ bằng nửa thu nhập trung bình của cư dân thành thị

NGƯỜI DÂN DƯƠNG NỘI TÂM XĂNG ĐÒI "ĐÓT" CHỦ ĐẦU TƯ ĐỂ GIỮ ĐẤT Nguyễn Hiếu, 12-01-2013

Ngày 11-1, chủ đầu tư dự án khu đô thị mới Geleximco-Lê Trọng Tấn tổ chức tiến hành đóng cọc, quay tôn xung quanh, đổ đất dự án thì bị hàng trăm hộ dân thôn La Dương "bủa vây" tâm xăng vào giềng đòi "đốt" chủ đầu tư...

Theo điều tra của PV Infonet, khu đất này là một phần của dự án Lê Trọng Tấn khoảng 40ha, đang bỏ hoang có mọc um tùm, nằm xen kẽ thôn La Dương (phường Dương Nội, quận Hà Đông, TP. Hà Nội). Chủ đầu tư là Công ty cổ phần Xuất nhập khẩu Tổng hợp Hà Nội (Tập đoàn Geleximco).

Dự án khu đô thị mới Lê Trọng Tấn-Geleximco nằm dọc hai bên đường Lê Trọng Tấn kéo dài thuộc địa bàn huyện Hoài Đức và quận Hà Đông-Hà Nội, diện tích 135 ha, bao gồm nhà đa chức năng, siêu thị, sân golf, trường học, phòng khám đa khoa, khu tổ hợp thể dục, thể thao, nhà ở, biệt thự, chung cư...

Thời kỳ hoàng kim giá đất nền, nhà xây thô chuyên nhượng trên thị trường tại dự án này lên đến 80-100 triệu đồng/m², tuy nhiên hiện nay toàn bộ dự án Lê Trọng Tấn-Geleximco rơi vào cảnh hoang vắng điêu tàn, những khu vực chưa xây dựng để cỏ mọc hoang vu.

Riêng khu đất trong quy hoạch xây dựng dự án có diện tích khoảng 40ha, nằm xen khu dân cư thôn La

Dương, do vướng mắc trong công tác giải phóng mặt bằng, nên nhiều năm nay phần diện tích đất này vẫn bỏ hoang cỏ mọc um tùm.

Đến sáng ngày 11/1, chủ đầu tư và chính quyền địa phương tổ chức đóng cọc, quây tôn ranh giới dự án thì hàng trăm hộ dân mua xăng, tắm vào giẻ để đòi đốt chủ đầu tư. Trước sự “búa vây” và phản ứng quyết liệt của hàng trăm người dân thôn La Dương, chủ đầu tư và chính quyền địa phương đã rút máy móc, vật dụng... không thi công dự án nữa.

Trao đổi với **PV Infonet**, bà Nguyễn Thị Hạnh, đại diện các hộ dân thôn La Dương bức xúc: khu cánh đồng cạnh thôn chúng tôi đây có nghĩa trang với hàng trăm mồ mã của người dân thôn La Dương từ nhiều đời nay, có ngôi mộ chôn cả trăm năm, có ngôi mới chỉ chôn vài 3 tháng.

Nhưng từ năm 2010, DN và chính quyền địa phương tự ý đo ranh giới, cắm mốc dự án rồi lên kế hoạch tự đền bù phần đất ruộng cho người dân chúng tôi với giá hơn 200.000 đồng/m², hỗ trợ 30.000 đồng/m² đào tạo nghề cho người dân và đền bù 4 triệu đồng/ngôi mộ mà không thông báo tới từng hộ dân. Cũng như không tổ chức gặp mặt, họp bàn để lấy ý kiến phản ánh của người dân trong thôn.

Đến tháng 3-2010, Doanh nghiệp (DN) và chính quyền địa phương tổ chức cho 17 máy ủi, cưỡng chế, san phẳng toàn bộ mồ mã trong nghĩa trang của người dân La Dương. Gia đình ít thì một, gia đình nhiều thì hàng chục mồ mã cha ông bị máy ủi san phẳng, có ngôi mộ còn lật hết bia, quan tài lộ thiên. Thậm chí có trường hợp mộ con nhà anh Thắng, vừa chôn được 3 tháng cũng bị máy ủi san phẳng... Hàng trăm hộ dân phản đối, thương khóc trước cách làm không bài bản, chặt chẽ của DN, cũng như chính quyền địa phương...

Chị Hạnh còn cho biết: nhà tôi có 12 ngôi mộ, mặc dù chính quyền đã san ủi như vậy, nhưng sau đó còn thông báo trên loa phát thanh rằng: “Các hộ dân nào có mồ mã nằm trong dự án mà chưa bị san ủi thì đến nhận tiền đền bù và đi

chuyển đi, còn hộ nào có mồ mã đã bị san ủi thì thôi...” – Chị Hạnh bức xúc.

Nhiều người dân ở thôn La Dương có đất ruộng nằm trong dự án chưa nhất trí nhận tiền đền bù nhiều năm qua và không đồng tình với cách làm, cách giải quyết đền bù đất một chiều của chủ đầu tư, chính quyền địa phương.

Bà Nguyễn Thị Nga có tới hơn 2 sào ruộng nằm trong quy hoạch dự án cũng chưa nhận tiền đền bù nhiều năm qua, trong đó có 1 ruộng cây cảnh bị chặt phá, san ủi. Theo bà Nga thì DN và chính quyền đền bù ruộng để làm dự án chỉ có 97 triệu đồng/sào, cả tiền hỗ trợ học nghề. Với giá đó chúng tôi không thể chấp nhận được, trong khi giá đất của chủ đầu tư bán cao tới cả 100 triệu đồng/m².

Trường hợp nhà cụ Nguyễn Thị Hào, gia đình liệt sỹ cũng có gần 1 sào ruộng nằm trong dự án mặc dù có thông báo trên loa truyền thanh xã nhưng cụ không nhận tiền. Theo cụ Hào thì gia đình không đồng ý DN lấy đất làm dự án, vì gia đình còn mỗi gần 1 sào ruộng đó để tăng gia sản xuất.

Mỗi người dân một ý kiến, một lý do không chấp nhận tiền đền bù đất ruộng của chủ đầu tư, nên nhiều năm qua một phần diện tích đất khoảng 40ha nằm trong dự án Lê Trọng Tấn vẫn bỏ hoang, trên đó là hàng trăm mồ mã bị san phẳng, xương cốt, tiểu sành lẫn lộn...

Chị Hạnh cho biết, mong muốn của người dân trong thôn La Dương là đề nghị chủ đầu tư, chính quyền địa phương khi thu hồi 100% đất ruộng đất đã bị thu hồi để bà con lấy tư liệu sản xuất và hỗ trợ chuyển đổi nghề nghiệp cho người dân. Đồng thời DN và chính quyền phải quy tập, giám định ADN những ngôi mộ đã bị san ủi trước kia và hỗ trợ di dời.

Chính những rắc rối trong khâu giải phóng mặt bằng giữa người dân và DN thời gian qua, nên khi chủ đầu tư có động thái thi công dự án thì đều bị cản trở của người dân địa phương.

<http://infonet.vn/Thoi-su/Nguoi-dan-Duong-Noi-tam-xang-doi-dot-chu-dau-tu-de-giu-dat/52495.info>

